

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 295

Ediția în limba română

Legislație

Anul 62

14 noiembrie 2019

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624** 1

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/1896 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 noiembrie 2019

privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) și articolul 79 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Obiectivul politicii Uniunii în domeniul gestionării frontierelor externe este de a dezvolta și a pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor la nivel național și la nivelul Uniunii, ceea ce reprezintă un corolar indispensabil al liberei circulații a persoanelor în Uniune și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Gestionarea europeană integrată a frontierelor este esențială pentru îmbunătățirea gestionării migrației. Scopul este de a aborda în mod eficient trecerea frontierelor externe, de a soluționa provocările legate de migrație și de a face față potențialelor amenințări la aceste granițe, contribuind astfel la combaterea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră și asigurând un nivel ridicat de securitate internă în Uniune. În același timp, este necesar să se acționeze respectând întru totul drepturile fundamentale și într-un mod care să garanteze libertatea de circulație a persoanelor pe teritoriul Uniunii.
- (2) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽⁴⁾. De la 1 mai 2005, când și-a preluat mandatul, aceasta a sprijinit cu succes statele membre la punerea în aplicare a aspectelor operative ale gestionării frontierelor externe prin intermediul unor operațiuni comune și al unor intervenții rapide la frontieră, prin analiză de risc, schimb de informații, relații cu țările terțe și returnarea persoanelor returnate.

⁽¹⁾ JO C 110, 22.3.2019, p. 62.

⁽²⁾ JO C 168, 16.5.2019, p. 74.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

- (3) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene a fost redenumită Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (denumită în continuare „agenția”), cunoscută sub denumirea de Frontex, iar sarcinile acesteia au fost extinse, asigurându-se continuitatea deplină a tuturor activităților și procedurilor sale. Rolurile de bază ale agenției ar trebui să fie următoarele: instituirea unei strategii tehnice și operaționale în cadrul punerii în aplicare a ciclului politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor; supravegherea funcționării efective a controlului la frontierele externe; efectuarea de analize de risc și evaluări ale vulnerabilității; oferirea de asistență tehnică și operațională sporită statelor membre și țărilor terțe prin intermediul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră; asigurarea punerii în practică a măsurilor în situații care necesită acțiuni urgente la frontierele externe; oferirea de asistență tehnică și operațională în sprijinul operațiunilor de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare; și organizarea, coordonarea și desfășurarea de operațiuni de returnare și intervenții de returnare.
- (4) De la începutul crizei migrației în 2015, Comisia a luat inițiative importante și a propus o serie de măsuri pentru a consolida protecția frontierelor externe și a restabili funcționarea normală a spațiului Schengen. O propunere de consolidare semnificativă a mandatului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe a fost prezentată în decembrie 2015 și negociată rapid în 2016. Regulamentul care a rezultat, și anume Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾, a intrat în vigoare la 6 octombrie 2016.
- (5) Cu toate acestea, cadrul Uniunii în domeniile controlului frontierelor externe, al returnării, al combaterii criminalității transfrontaliere și al azilului trebuie îmbunătățit în continuare. În acest scop și pentru a susține în continuare eforturile operative actuale și preconizate în viitor, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie reformată, oferind agenției un mandat mai puternic și, în special, furnizându-i acesteia capacitățile necesare sub forma unui corp permanent al Poliției de frontieră și gardă de coastă la nivel european (denumit în continuare „corpul permanent”). Corpul permanent ar trebui să ajungă treptat, dar rapid, la ținta strategică de a avea o capacitate de 10 000 de membri ai personalului operativ, astfel cum se prevede în anexa I, cu competențe executive, dacă este cazul, pentru a sprijini în mod eficace statele membre pe teren în eforturile lor de a proteja frontierele externe, de a combate criminalitatea transfrontaliară și de a accelera în mod semnificativ returnarea efectivă și sustenabilă a migranților în situație neregulamentară. O astfel de capacitate de 10 000 de membri ai personalului operativ reprezintă capacitatea maximă disponibilă care este necesară pentru a aborda în mod eficace nevoile operative pentru operațiuni existente și viitoare din Uniune și din țările terțe privind frontierele și returnările, inclusiv o capacitate de reacție rapidă pentru a face față crizelor viitoare.
- (6) Comisia ar trebui să revizuiască numărul total și componența corpului permanent, inclusiv dimensiunea contribuțiilor fiecărui stat membru la acesta, precum și formarea, expertiza și profesionalismul acestuia. Până în martie 2024, Comisia ar trebui să prezinte, dacă este necesar, propuneri adecvate de modificare a anexelor I, II, III și IV. În cazul în care Comisia nu prezintă o propunere, aceasta ar trebui să explice motivul.
- (7) Punerea în aplicare a prezentului regulament, în special instituirea unui corp permanent, inclusiv după revizuirea de către Comisie a corpului permanent, ar trebui să facă obiectul cadrului financiar multianual.
- (8) În concluziile sale din 28 iunie 2018, Consiliul European a solicitat consolidarea în continuare a rolului de sprijin al agenției, inclusiv în privința cooperării cu țările terțe, prin sporirea resurselor și printr-un mandat mai cuprinzător, cu scopul de a asigura controlul eficace al frontierelor externe și de a intensifica în mod semnificativ returnarea eficace a migranților în situație neregulamentară.
- (9) Se impune monitorizarea eficientă a trecerilor frontierelor externe, soluționarea provocărilor legate de migrație și a potențialelor amenințări viitoare la frontierele externe, asigurarea unui nivel ridicat de securitate internă în Uniune, protecția funcționării spațiului Schengen și respectarea principiului general al solidarității. Aceste acțiuni și obiective ar trebui să fie însoțite de gestionarea proactivă a migrației, care include măsurile necesare în țările terțe. În acest scop, este necesar să se consolideze Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și să se extindă în continuare mandatul agenției.

(3) Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).

- (10) La punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor, ar trebui să se asigure coerența cu alte obiective de politică.
- (11) Gestionarea europeană integrată a frontierelor, bazată pe modelul de control al accesului pe patru niveluri, cuprinde măsuri în țări terțe, cum ar fi cele din cadrul politicii comune în domeniul vizelor, măsuri cu țările terțe vecine, măsuri de control la frontierele externe, analiză de risc, precum și măsuri în spațiul Schengen și în domeniul returnării.
- (12) Gestionarea europeană integrată a frontierelor ar trebui pusă în aplicare ca o responsabilitate partajată a agenției și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a gărzii de coastă în măsura în care efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime și orice altă sarcină de control la frontiere, precum și a autorităților naționale responsabile cu returnarea. Statelor membre le revine în continuare responsabilitatea principală pentru gestionarea frontierelor lor externe, în interes propriu și în interesul tuturor statelor membre și sunt responsabile cu emiterea deciziilor de returnare, însă agenția ar trebui să sprijine aplicarea măsurilor Uniunii legate de gestionarea frontierelor externe și de returnare prin consolidarea, evaluarea și coordonarea acțiunilor statelor membre care pun în aplicare aceste măsuri. Activitățile agenției ar trebui să completeze eforturile statelor membre.
- (13) Pentru a se asigura punerea eficace în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor și sporirea eficienței politicii Uniunii în materie de returnare, ar trebui să se instituie o poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european. Aceasta ar trebui să fie dotată cu echipamentele și resursele umane și financiare necesare. Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie formată din agenție și din autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de gardă de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontiere, precum și din autoritățile naționale responsabile cu returnarea. Ca atare, aceasta se va baza pe utilizarea în comun a informațiilor, a capacităților și a sistemelor, la nivel național, și pe răspunsul agenției la nivelul Uniunii.
- (14) Gestionarea europeană integrată a frontierelor nu aduce modificări competențelor care revin Comisiei și statelor membre în domeniul vamal, în special în ceea ce privește controalele, gestionarea riscurilor și schimbul de informații.
- (15) Dezvoltarea politicii și a dreptului privind controlul la frontierele externe și returnarea, inclusiv dezvoltarea unei politici strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, rămâne o responsabilitate a instituțiilor Uniunii. Ar trebui să se garanteze coordonarea strânsă dintre agenție și respectivele instituții.
- (16) Punerea eficace în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor de către Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie asigurată prin intermediul unui ciclu multianual de politică strategică. Ciclul multianual ar trebui să stabilească un proces integrat, unificat și continuu, care să furnizeze orientări strategice tuturor actorilor relevanți la nivelul Uniunii și la nivel național în domeniul gestionării frontierelor și al returnării, pentru ca actorii respectivi să pună în aplicare într-o manieră coerentă gestionarea europeană integrată a frontierelor. Acesta ar trebui să abordeze, de asemenea, toate interacțiunile relevante ale Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european cu Comisia, cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum și cooperarea cu alți parteneri relevanți, inclusiv țări terțe și părți terțe, după caz.
- (17) Gestionarea europeană integrată a frontierelor necesită planificarea integrată între statele membre și agenție pentru operațiunile privind frontierele și returnarea, în vederea pregătirii de răspunsuri la provocările de la frontierele externe, pentru planificarea de contingență și pentru coordonarea dezvoltării pe termen lung a capacităților atât în ceea ce privește recrutarea și formarea, cât și în ceea ce privește achiziționarea și dezvoltarea de echipamente.
- (18) Agenția ar trebui să elaboreze standarde tehnice pentru schimbul de informații, astfel cum se prevede în prezentul regulament. În plus, pentru punerea în aplicare eficace a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, ar trebui elaborate standarde minime comune pentru supravegherea frontierelor externe. În acest scop, agenția ar trebui să poată contribui la elaborarea unor standarde minime comune, în conformitate cu competențele statelor membre și, respectiv, ale Comisiei. Aceste standarde minime comune ar trebui dezvoltate ținând seama de tipul de frontiere, de nivelurile de impact atribuite de agenție fiecărei secțiuni de frontieră externă și de alți factori, cum ar fi particularitățile geografice. Atunci când dezvoltă standardele minime respective, ar trebui să ia în considerare posibilele limitări care decurg din dreptul intern.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

- (19) Standardele tehnice pentru sistemele informatice și aplicațiile software ar trebui să fie aliniate la standardele utilizate de către Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) pentru alte sisteme informatice în spațiul de libertate, securitate și justiție.
- (20) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere separării competențelor între Uniune și statele membre sau obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, Convenției internaționale privind căutarea și salvarea pe mare, Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și Protocolului adițional împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, Convenției din 1951 privind statutul refugiaților, protocolului la aceasta din 1967, Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Convenției Organizației Națiunilor Unite privind statutul apatrizilor, precum și în temeiul altor instrumente internaționale relevante.
- (21) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁷⁾. Operațiunile pe mare ar trebui efectuate astfel încât, în toate situațiile, să se asigure siguranța persoanelor interceptate sau salvate, siguranța unităților participante la operațiunea pe mare în cauză și siguranța părților terțe.
- (22) Agenția ar trebui să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu principiul subsidiarității și fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre în ceea ce privește respectarea legii și menținerea ordinii publice și asigurarea securității interne.
- (23) Agenția ar trebui să își îndeplinească sarcinile fără a aduce atingere competențelor statelor membre în materie de apărare.
- (24) Sarcinile și competențele extinse ale agenției ar trebui să păstreze echilibrul în raport cu garanțiile consolidate privind drepturile fundamentale și o responsabilitate și răspundere sporite, în special în ceea ce privește exercitarea competențelor executive de către personalul statutar.
- (25) Pentru a-și putea îndeplini în mod eficace sarcinile, agenția se bazează pe cooperarea statelor membre. În acest sens, este important ca agenția și statele membre să acționeze cu bună credință și să efectueze în timp util schimburi de informații corecte. Niciun stat membru nu ar trebui să fie obligat să furnizeze informații a căror divulgare o consideră ca fiind contrară intereselor esențiale ale securității sale.
- (26) De asemenea, în interesul lor și în interesul celorlalte state membre, statele membre ar trebui să contribuie cu date relevante necesare pentru activitățile desfășurate de agenție, inclusiv în scopul conștientizării situației, al analizei de risc, al evaluărilor vulnerabilității și al planificării integrate. În același timp, statele membre ar trebui să se asigure că datele sunt corecte, actualizate și obținute și introduse cu respectarea legii. În cazul în care aceste date includ date cu caracter personal, dreptul Uniunii privind protecția datelor ar trebui să se aplice integral.
- (27) Rețeaua de comunicare instituită prin prezentul regulament ar trebui să se bazeze pe rețeaua de comunicare a EUROSUR, dezvoltată în cadrul Regulamentului (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾, și să o înlocuiască. Rețeaua de comunicare instituită prin prezentul regulament ar trebui să fie utilizată pentru toate schimburile de informații securizate în cadrul Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Nivelul de acreditare al rețelei de comunicare ar trebui să crească până la nivelul de clasificare CONFIDENTIAL UE/EU CONFIDENTIAL pentru a îmbunătăți asigurarea informațiilor între statele membre și între acestea și agenție.
- (28) EUROSUR este necesar pentru Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european pentru a putea asigura un cadru pentru schimbul de informații și cooperarea operativă dintre autoritățile naționale ale statelor membre și cu agenția. EUROSUR oferă autorităților naționale și agenției infrastructura și instrumentele necesare pentru a îmbunătăți conștientizarea situației de către acestea și creșterea capacității de reacție a acestora la frontierele externe, în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere, contribuind astfel la salvarea vieților migranților și la asigurarea protecției acestora.

(7) Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

(8) Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosurr) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

- (29) Statele membre ar trebui să înființeze centre naționale de coordonare în scopul îmbunătățirii schimbului de informații și a cooperării dintre statele membre și cu agenția în ceea ce privește supravegherea frontierelor și în scopul efectuării de verificări la frontiere. Pentru funcționarea corespunzătoare a EUROSUR este necesar ca toate autoritățile naționale în a căror responsabilitate intră supravegherea frontierelor externe, în temeiul dreptului intern, să coopereze prin intermediul centrelor naționale de coordonare.
- (30) Rolul centrului național de coordonare de a coordona și efectua schimbul de informații între toate autoritățile în a căror responsabilitate intră controlul la frontierele externe la nivel național nu aduce atingere competențelor stabilite la nivel național în ceea ce privește planificarea și punerea în aplicare a controlului la frontieră.
- (31) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să atribuie centrelor lor naționale de coordonare și responsabilitatea de a coordona schimbul de informații și de a coopera cu privire la alte componente ale gestionării europene integrate a frontierelor.
- (32) Calitatea informațiilor transmise între statele membre și agenție și promptitudinea acestui schimb de informații sunt condiții prealabile pentru buna funcționare a gestionării europene integrate a frontierelor. Pe baza succesului EUROSUR, calitatea ar trebui asigurată prin standardizare, automatizarea schimbului de informații între rețele și sisteme, asigurarea informațiilor și controlul calității datelor și informațiilor transmise.
- (33) Agenția ar trebui să furnizeze asistența necesară pentru dezvoltarea și funcționarea EUROSUR, inclusiv interoperabilitatea sistemelor, în special prin instituirea, asigurarea funcționării și coordonarea EUROSUR.
- (34) EUROSUR ar trebui să ofere un tablou situațional cuprinzător nu numai la frontierele externe, dar și în spațiul Schengen și în zona prefrontalieră. Acesta ar trebui să includă supravegherea frontierelor terestre, maritime și aeriene și verificări la frontiere. Furnizarea elementelor de conștientizare a situației în spațiul Schengen nu ar trebui să conducă la activități operaționale ale agenției la frontierele interne ale statelor membre.
- (35) Supravegherea frontierelor aeriene ar trebui să fie un element al gestionării frontierelor, deoarece zborurile comerciale și private și sistemele de aeronave pilotate de la distanță sunt utilizate pentru activități ilegale legate de imigrație și de criminalitatea transfrontalieră. Supravegherea frontierelor aeriene vizează detectarea și monitorizarea acestor zboruri suspecte care trec sau intenționează să treacă frontierele externe și efectuarea unor analize de risc legate de acestea, cu scopul de a declanșa capacitățile de reacție ale autorităților competente din Uniune și din statele membre. În acest scop, ar trebui să se promoveze cooperarea între agenții la nivelul Uniunii, între agenție, administratorul rețelei europene de management al traficului aerian (EATMN) și Agenția Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației (AESA). Dacă este cazul, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a primi informații cu privire la zborurile externe suspecte și să reacționeze în consecință. Agenția ar trebui să monitorizeze și să sprijine activitățile de cercetare și inovare în acest domeniu.
- (36) Raportarea evenimentelor legate de deplasările secundare neautorizate în EUROSUR va contribui la monitorizarea de către agenție a fluxurilor de migrație către și în interiorul Uniunii, în scopul analizei de risc și al conștientizării situației. Actul de punere în aplicare de stabilire a detaliilor privind straturile de informații ale tablourilor situaționale și normele pentru alcătuirea de tablouri situaționale specifice ar trebui să definească mai în detaliu tipul raportării pentru a realiza cel mai bine acest obiectiv.
- (37) Serviciile de fuziune EUROSUR furnizate de agenție ar trebui să se bazeze pe aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere și a cooperării între agenții la nivelul Uniunii, inclusiv pe furnizarea serviciilor Copernicus de securitate. Serviciile de fuziune EUROSUR ar trebui să ofere statelor membre și agenției servicii de informare cu valoare adăugată legate de gestionarea europeană integrată a frontierelor. Serviciile de fuziune EUROSUR ar trebui extinse pentru a sprijini verificările la frontiere, supravegherea frontierelor aeriene și monitorizarea fluxurilor de migrație.
- (38) Practica de a călători în nave mici și neadecvate transportului pe mare a dus la o creștere dramatică a numărului de migranți care se înecă la frontierele maritime externe sudice. EUROSUR ar trebui să îmbunătățească în mod considerabil capacitatea operativă și tehnică a agenției și a statelor membre de a detecta asemenea nave mici și capacitatea de reacție a statelor membre, contribuind astfel la scăderea numărului de migranți care își pierd viața, inclusiv în cadrul operațiunilor de căutare și salvare.
- (39) Prin prezentul regulament se recunoaște faptul că rutele de migrație sunt utilizate și de persoane care au nevoie de protecție internațională.

- (40) Agenția ar trebui să efectueze analize de risc generale și specifice, bazate pe un model comun integrat de analiză de risc, care să fie aplicate și de agenție, și de statele membre. Pe baza informațiilor furnizate și de statele membre, agenția ar trebui să pună la dispoziție informații adecvate, care să acopere toate aspectele relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, fenomenul deplasărilor secundare neautorizate ale resortisanților țărilor terțe în cadrul Uniunii în ceea ce privește tendințele, amplasarea și rutele, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării trecerii neautorizate a frontierelor, a traficului de persoane, a terorismului și a amenințărilor de natură hibridă, precum și situația din țările terțe relevante, astfel încât să permită adoptarea unor măsuri adecvate și contracararea amenințărilor și a riscurilor identificate, în vederea îmbunătățirii gestionării integrate a frontierelor externe.
- (41) Date fiind activitățile sale la frontierele externe, agenția ar trebui să contribuie la prevenirea și depistarea criminalității transfrontaliere, precum traficul de migranți, traficul de persoane și terorismul, atunci când este potrivit să acționeze și atunci când obține informații pertinente în cursul activităților sale. Agenția ar trebui să își coordoneze activitățile cu Europol, care este agenția responsabilă cu sprijinirea și consolidarea acțiunilor statelor membre și a cooperării acestora pentru prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre. Dimensiunea transfrontalieră este caracterizată de infracțiuni legate în mod direct de trecerea neautorizată a frontierelor externe, inclusiv de traficul de persoane și traficul de migranți. În conformitate cu Directiva 2002/90/CE a Consiliului ⁽⁹⁾, statele membre pot decide să nu impună sancțiuni în cazul în care scopul comportamentelor în cauză este de a oferi asistență umanitară migranților.
- (42) Într-un spirit de responsabilitate partajată, rolul agenției ar trebui să fie monitorizarea în mod regulat a gestionării frontierelor externe, inclusiv respectarea drepturilor fundamentale ca parte a activităților de gestionare a frontierelor și de returnare ale agenției. Agenția ar trebui să asigure o monitorizare adecvată și eficace nu numai prin conștientizarea situației și analiza de risc, ci și prin prezența în statele membre a unor experți din cadrul personalului său propriu. Prin urmare, agenția ar trebui să poată trimite ofițeri de legătură în statele membre pentru o perioadă în care ofițerul de legătură să raporteze directorului executiv. Rapoartele ofițerilor de legătură ar trebui să facă parte din evaluarea vulnerabilității.
- (43) Agenția ar trebui să efectueze o evaluare a vulnerabilității bazată pe criterii obiective, pentru a analiza capacitatea statelor membre și gradul de pregătire al acestora de a face față provocărilor la frontierele lor externe și de a contribui la corpul permanent și la rezerva de echipamente tehnice. Evaluarea vulnerabilității ar trebui să includă o evaluare a echipamentului, a infrastructurii, a personalului, a bugetului și a resurselor financiare ale statelor membre, precum și a planurilor de contingență pe care acestea le-au întocmit pentru abordarea unor posibile crize la frontierele externe. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a remedia orice deficiență identificată în evaluarea respectivă. Directorul executiv ar trebui să identifice măsurile care se impun a fi luate și să le recomande statului membru în cauză. Directorul executiv ar trebui, de asemenea, să stabilească un termen în care ar fi necesar să fie luate măsurile respective și să monitorizeze îndeaproape punerea lor în aplicare în timp util. În cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în termenul stabilit, chestiunea ar trebui transmisă Consiliului de administrație în vederea unei decizii ulterioare.
- (44) Dacă agenției nu i se oferă în timp util informațiile exacte necesare pentru elaborarea unei evaluări a vulnerabilității, agenția ar trebui să poată lua în considerare acest fapt la efectuarea evaluării vulnerabilității, cu excepția cazului când i se prezintă motive justificate pentru necomunicarea datelor.
- (45) Evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului ⁽¹⁰⁾ sunt două mecanisme complementare pentru garantarea controlului calității de către Uniune privind buna funcționare a spațiului Schengen și pentru asigurarea unei pregătiri constante atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național pentru a răspunde oricăror provocări la frontierele externe. Mecanismul de evaluare Schengen este principala metodă pentru evaluarea punerii în aplicare și a respectării dreptului Uniunii în statele membre, iar sinergiile dintre evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen ar trebui să fie maximizate pentru a stabili un tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen, pentru a evita, pe cât posibil, dublarea eforturilor depuse de statele membre și pentru a asigura o utilizare mai bine coordonată a instrumentelor financiare relevante ale Uniunii care sprijină gestionarea frontierelor externe. În acest scop, ar trebui să se instituie un schimb periodic de informații între agenție și Comisie privind rezultatele ambelor mecanisme.

⁽⁹⁾ Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 17).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

- (46) Având în vedere că statele membre stabilesc secțiuni de frontieră, cărora agenția le atribuie niveluri de impact, și că ar trebui să se coreleze capacitățile de reacție ale statelor membre și ale agenției cu aceste niveluri de impact, ar trebui să se instituie un al patrulea nivel de impact – nivelul de impact critic – care să fie atribuit temporar unei secțiuni de frontieră atunci când spațiul Schengen este în pericol și agenția ar trebui să intervină.
- (47) Dacă un nivel de impact critic sau ridicat este atribuit unei secțiuni de frontieră maritimă din cauza unei creșteri a imigrației ilegale, statele membre în cauză ar trebui să ia în considerare această creștere pentru planificarea și desfășurarea operațiunilor de căutare și salvare, deoarece o astfel de situație ar putea genera o creștere a numărului de cereri de asistență pentru persoanele aflate în pericol pe mare.
- (48) Agenția ar trebui să organizeze asistența tehnică și operațională corespunzătoare pentru statele membre în vederea consolidării capacității acestora de a pune în aplicare obligațiile care le revin în ceea ce privește controlul frontierelor externe și de a face față provocărilor la frontierele externe rezultate în urma creșterii numărului de migranți în situație neregulamentară sosiți sau a criminalității transfrontaliere. Această asistență nu ar trebui să aducă atingere competenței autorităților naționale relevante de a iniția anchete penale. În acest sens, fie din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză, sau la cererea statului membru respectiv, agenția ar trebui să organizeze și să coordoneze operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre, să trimită echipe de gestionare a frontierelor, echipe sprijin pentru gestionarea migrației și echipe de returnare (denumite în mod generic „echipe”) din cadrul corpului permanent, și să furnizeze echipamentele tehnice necesare.
- (49) În cazurile în care există o provocare specifică și disproporționată la frontierele externe, agenția ar trebui, fie din proprie inițiativă, și cu acordul statului membru în cauză, sau la cererea statului membru respectiv, să organizeze și să coordoneze intervenții rapide la frontieră și să trimită atât echipe din cadrul corpului permanent, cât și echipamente tehnice, inclusiv din cadrul rezervei de echipamente pentru reacție rapidă. Rezerva de echipamente pentru reacție rapidă ar trebui să conțină un număr limitat de echipamente necesare pentru eventuale intervenții rapide la frontieră. Intervențiile rapide la frontieră ar trebui să furnizeze întăriri pentru o perioadă limitată în situațiile în care este necesar un răspuns imediat și în care o astfel de intervenție ar oferi un răspuns eficace. Pentru a se asigura desfășurarea eficace a unei astfel de intervenții, statele membre ar trebui să pună la dispoziție personal pe care îl detașează la agenție, îl furnizează agenției pentru trimiteri de scurtă durată și îl trimite la rezerva pentru reacție rapidă, pentru a forma echipe relevante și să furnizeze echipamentele tehnice necesare. În cazul în care personalul trimis cu echipamentul tehnic al unui stat membru provine din acel stat membru, ar trebui să se considere că personalul respectiv reprezintă contribuția celui stat membru la corpul permanent. Agenția și statul membru în cauză ar trebui să convină asupra unui plan operațional.
- (50) În cazul în care statele membre se confruntă cu provocări specifice și disproporționate legate de migrație în anumite regiuni ale frontierelor lor externe, caracterizate de sosirea masivă a unor fluxuri de migrație mixte, statele membre ar trebui să se poată baza pe întăriri tehnice și operative sporite. Aceste întăriri ar trebui să fie furnizate în zonele hotspot de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației. Echipele respective ar trebui să fie formate din personal operativ care urmează să fie trimis din cadrul corpului permanent și din experți de la Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Europol și, unde este cazul, de la Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, de la alte organe, birouri și agenții ale Uniunii și din statele membre. Comisia ar trebui să asigure coordonarea necesară a evaluării nevoilor prezentată de statele membre. Agenția ar trebui să sprijine Comisia în coordonarea pe teren a diferitelor agenții. Comisia ar trebui să stabilească, în colaborare cu statul membru gazdă și cu agențiile relevante ale Uniunii, condițiile cooperării în zonele hotspot. Comisia ar trebui să asigure cooperarea agențiilor relevante în limitele mandatelor acestora și să fie responsabilă de coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației.
- (51) Statele membre ar trebui să se asigure că orice autorități susceptibile să primească cereri de protecție internațională, precum poliția, polițiștii de frontieră, autoritățile pentru imigrație și personalul din centrele de detenție, dispun de informațiile relevante. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că personalul acestor autorități beneficiază de nivelul necesar de formare, corespunzător sarcinilor și responsabilităților care le revin și primesc instrucțiuni pentru a-i informa pe solicitanți cu privire la locul și modalitatea de depunere a cererilor de protecție internațională, precum și instrucțiuni privind modul în care pot îndruma persoanele aflate într-o situație vulnerabilă către mecanismele de sesizare adecvate.
- (52) În concluziile sale din 28 iunie 2018, Consiliul European a reconfirmat importanța utilizării unei abordări cuprinzătoare referitoare la migrație și a considerat că migrația reprezintă o provocare nu doar pentru un singur stat membru, ci și pentru Europa în ansamblul său. În acest sens, Consiliul European a subliniat importanța acordării de către Uniune a unui sprijin deplin în vederea asigurării unei gestionări ordonate a fluxurilor de migrație.

- (53) Agenția și EASO ar trebui să coopereze îndeaproape pentru a aborda în mod eficace provocările legate de migrație caracterizate de sosirea masivă a unor fluxuri de migrație mixte, în mai ales la frontierele externe. În special, agenția și EASO ar trebui să își coordoneze activitățile și să sprijine statele membre în vederea facilitării procedurilor referitoare la protecția internațională și a procedurii de returnare cu privire la resortisanții țărilor terțe ale căror cereri de protecție internațională au fost respinse. Agenția și EASO ar trebui, de asemenea, să coopereze în cadrul altor activități operative comune, cum ar fi analiza comună de risc, colectarea de date statistice, formarea și sprijinul acordat statelor membre în ceea ce privește planificarea de contingență.
- (54) Autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă răspund pentru o serie amplă de sarcini, care pot include siguranța și securitatea maritimă, operațiunile de căutare și salvare pe mare, controlul la frontieră, controlul pescuitului, controlul vamal, asigurarea generală a respectării legii și protecția mediului în domeniul maritim. Prin urmare, agenția, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) și Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA) ar trebui să își consolideze cooperarea, atât între ele, cât și cu autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă pentru a spori conștientizarea situației din domeniul maritim și pentru a sprijini desfășurarea unor acțiuni coerente și eficiente din punctul de vedere al costurilor. Sinergia dintre diferiții actori din domeniul maritim ar trebui să concorde cu gestionarea europeană integrată a frontierelor și cu strategiile de securitate maritimă.
- (55) În zonele hotspot, statele membre ar trebui să coopereze cu agențiile relevante ale Uniunii, care ar trebui să acționeze în limitele mandatelor și competențelor care le revin și sub coordonarea Comisiei. Comisia, în cooperare cu agențiile relevante ale Uniunii, ar trebui să se asigure că activitățile din zonele hotspot sunt conforme cu dreptul relevant al Uniunii și cu drepturile fundamentale.
- (56) În cazul în care acest lucru este justificat de rezultatele evaluării vulnerabilității sau ale analizei de risc sau atunci când un nivel de impact critic a fost atribuit temporar uneia sau mai multor secțiuni de frontieră, directorul executiv al agenției ar trebui să recomande statului membru în cauză să inițieze și să desfășoare operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră.
- (57) În cazul în care controlul la frontierele externe este afectat într-o asemenea măsură încât există riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol, fie pentru că un stat membru nu ia măsurile necesare în conformitate cu evaluarea vulnerabilității, fie pentru că un stat membru care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate la frontierele externe nu a solicitat agenției suficient sprijin sau nu a pus în aplicare un astfel de sprijin, ar trebui să se furnizeze un răspuns unitar, rapid și eficace la nivelul Uniunii. Pentru a atenua aceste riscuri și pentru a asigura o mai bună coordonare la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să propună Consiliului o decizie prin care să fie identificate măsurile care se impun a fi puse în aplicare de agenție și prin care să se solicite statului membru în cauză să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Competența de executare pentru a adopta această decizie ar trebui conferită Consiliului, având în vedere natura potențial sensibilă din punct de vedere politic a măsurilor care urmează să fie decise, care ar putea afecta competențele naționale executive și de aplicare a legii. Agenția ar trebui să stabilească ulterior acțiunile care se impun a fi luate în vederea punerii în practică a măsurilor indicate în decizia Consiliului. Împreună cu statul membru în cauză, agenția ar trebui să elaboreze un plan operațional. Statul membru în cauză ar trebui să faciliteze punerea în aplicare a deciziei Consiliului și a planului operațional prin îndeplinirea, printre altele, a obligațiilor sale prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care un stat membru nu respectă, în termen de 30 de zile, această decizie a Consiliului și nu cooperează cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor din respectiva decizie, Comisia ar trebui să poată iniția procedura specifică prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/399 pentru a face față unor circumstanțe excepționale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne.
- (58) Corpul permanent ar trebui să fie compus din patru categorii de personal operativ, și anume personal statutar, personal detașat în cadrul agenției de către statele membre pe termen lung, personal pus la dispoziție de statele membre în vederea trimiterii pe termen scurt și personal care face parte din rezerva pentru reacție rapidă, destinată intervențiilor rapide la frontieră. Personalul operativ ar trebui să fie compus din polițiști de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal. Corpul permanent ar trebui să fie trimis în cadrul echipelor. Numărul efectiv al membrilor personalului operativ trimis din corpul permanent ar trebui să depindă de nevoile operative.
- (59) Membrii personalului operativ trimiși în calitate de membri ai echipelor ar trebui să dispună de toate competențele necesare pentru a efectua sarcinile de control la frontieră și de returnare, inclusiv sarcinile care necesită competențe executive stabilite în dreptul intern relevant sau în prezentul regulament. Atunci când personalul statutar își exercită competențele executive, agenția ar trebui să fie responsabilă pentru orice daună provocată.

- (60) Statele membre ar trebui să asigure propriile contribuții la corpul permanent în conformitate cu anexa II pentru detașările pe termen lung și cu anexa III pentru trimerile pe termen scurt. Contribuțiile individuale ale statelor membre ar trebui să fie stabilite pe baza cheii de repartizare convenite în cursul negocierilor din 2016 privind Regulamentul (UE) 2016/1624 în scopul rezervei pentru reacție rapidă și prevăzută în anexa I la regulamentul respectiv. Această cheie de distribuție ar trebui să fie adaptată proporțional la dimensiunea corpului permanent. Aceste contribuții ar trebui să fie, de asemenea, instituite în mod proporțional pentru țările asociate spațiului Schengen.
- (61) La selectarea numerelor și a profilurilor de personal care urmează să fie indicate în decizia consiliului de administrație, directorul executiv ar trebui să aplice principiile egalității de tratament și proporționalității, în special în ceea ce privește capacitățile naționale ale statelor membre.
- (62) Ar trebui convenită între fiecare stat membru și agenție, prin intermediul negocierilor bilaterale anuale, ținând seama de capacități și de proporționalitate, programarea exactă a trimiterilor pe termen scurt din cadrul corpului permanent, precum și punerea la dispoziție a echipamentelor tehnice cofinanțate în temeiul acțiunilor specifice din cadrul Fondului pentru securitate internă sau al oricărei alte finanțări specifice din partea Uniunii. Atunci când se solicită contribuțiile naționale la corpul permanent, directorul executiv ar trebui să aplice ca regulă generală principiile proporționalității și tratamentului egal al statelor membre, cu scopul de a preveni situațiile care ar fi afectată în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale într-un stat membru, prin solicitarea trimiterii contribuțiilor anuale ale statului membru respectiv într-o perioadă determinată de patru luni. Astfel de modalități ar trebui să includă posibilitatea ca statele membre să își îndeplinească obligațiile referitoare la perioadele de trimitere prin intermediul perioadelor neconsecutive. În ceea ce privește trimerile pe termen scurt din corpul permanent, statele membre ar trebui să își poată îndeplini, de asemenea, în mod cumulativ, obligațiile care le revin în ceea ce privește trimerile pe termen scurt, prin trimerile unui număr mai mare de membri ai personalului pentru perioade mai scurte sau prin trimerile acelorași membri ai personalului pentru o perioadă mai mare de patru luni, în conformitate cu planificarea convenită prin negocieri bilaterale anuale.
- (63) Fără a aduce atingere încheierii la timp a planului operațional privind operațiunile pe mare, agenția ar trebui să furnizeze statelor membre participante, în cel mai scurt timp posibil, informații specifice privind aplicarea jurisdicției relevante și a legislației aplicabile, în special în ceea ce privește prerogativele comandanților de nave și aeronave, condițiile de utilizare a forței și impunerea unor măsuri restrictive sau privative de libertate.
- (64) Dezvoltarea pe termen lung a resurselor umane în vederea asigurării contribuțiilor statelor membre la corpul permanent ar trebui să fie susținută de un sistem de sprijin financiar. În acest scop, este adecvat ca agenția să fie autorizată să utilizeze acordarea de granturi statelor membre fără o cerere de propuneri în cadrul „finanțării care nu este legată de costuri”, cu îndeplinirea condițiilor stabilite în Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Sprijinul financiar ar trebui să le permită statelor membre să angajeze și să formeze personal suplimentar pentru a le oferi flexibilitatea necesară în vederea respectării contribuțiilor obligatorii la corpul permanent. Sistemul de sprijin financiar ar trebui să țină seama de timpul necesar pentru recrutare și formare și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe regula N + 2. Sistemul de finanțare specific ar trebui să găsească un echilibru adecvat între riscurile de nereguli și de fraude și costurile controalelor. Regulamentul stabilește condițiile esențiale care determină sprijinul financiar, și anume recrutarea și formarea unui număr adecvat de polițiști de frontieră sau de alți specialiști care corespund numărului de agenți detașați în cadrul agenției pe termen lung sau trimerile efectivă a agențiilor pe durata activităților operative ale agenției, echivalentă unei perioade consecutive sau neconsecutive de cel puțin patru luni sau pe o bază proporțională, în cazul trimiterilor pentru o perioadă consecutivă sau neconsecutivă mai scurtă de patru luni. Având în vedere lipsa datelor relevante și comparabile privind costurile reale în toate statele membre, dezvoltarea unui sistem de finanțare bazat pe costuri ar fi excesiv de complexă și nu ar aborda necesitatea unui sistem de finanțare simplu, rapid, eficient și eficace. În scopul stabilirii cuantumului acestei finanțări pentru diferite state membre, este oportun să se utilizeze drept quantum de referință salariul anual al agenților contractuali din grupa de funcții III gradul 8 treapta 1 din cadrul instituțiilor europene, ajustat de un coeficient de corecție per stat membru, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare și în spiritul egalității de tratament. Atunci când pun în aplicare acest sprijin financiar, agenția și statele membre ar trebui să asigure respectarea principiilor de cofinanțare și lipsa dublei finanțări.
- (65) Pentru a atenua posibilul impact asupra serviciilor naționale legate de recrutarea personalului statutar în cadrul corpului permanent, ar trebui să se acorde sprijin serviciilor relevante din statele membre pentru a acoperi investițiile de formare pentru personalul nou care înlocuiește personalul care pleacă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014, și a Deciziei nr. 541/2014/EU și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (66) În vederea trimiterii corpului permanent pe teritoriul unor țări terțe, agenția ar trebui să își dezvolte capacitățile pentru propriile structuri de comandă și control și o procedură pentru a asigura faptul că membrii echipelor sunt supuși răspunderii civile și penale.
- (67) Pentru ca trimerile corpului permanent să fie efective începând cu 1 ianuarie 2021, ar trebui să fie luate și puse în aplicare cât mai curând posibil anumite decizii și măsuri de punere în aplicare. Prin urmare, agenția, împreună cu statele membre și Comisia, ar trebui să se angajeze în pregătirea unor astfel de măsuri de punere în aplicare și a unor decizii care să fie adoptate de consiliul de administrație. Acest proces de pregătire ar trebui să includă mandatul relevant de recrutare de către agenție și de către statele membre, astfel cum se menționează în prezentul regulament.
- (68) Cu toate acestea, pentru a se asigura continuitatea sprijinului pentru activitățile operative organizate de agenție, ar trebui planificate și puse în aplicare toate trimerile până la 31 decembrie 2020, inclusiv în cadrul rezervei pentru reacție rapidă, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1624 și în conformitate cu negocierile bilaterale anuale efectuate în 2019. În acest scop, este necesar ca dispozițiile relevante ale regulamentului menționat să fie abrogate numai de la 1 ianuarie 2021.
- (69) Forța de muncă a agenției ar trebui să constea în personalul care îndeplinește sarcinile atribuite agenției, fie la sediul agenției, fie ca parte a corpului permanent. Membrii personalului statutar din cadrul corpului permanent ar trebui să poată fi trimiși, în principal, în calitate de membri ai echipelor. Numai o parte limitată și clar definită din personalul statutar ar trebui să poată fi recrutată pentru a îndeplini funcții de sprijin pentru instituirea corpului permanent, în special la sediul central.
- (70) Pentru a elimina lacunele persistente în ceea ce privește punerea în comun voluntară a echipamentelor tehnice din statele membre, în special în ceea ce privește activele la scară largă, agenția ar trebui să dispună de propriile echipamente necesare pentru a fi utilizate în operațiuni comune sau în intervenții rapide la frontieră sau în orice alte activități operative. Aceste active ar trebui să fie autorizate de statele membre ca active aflate în serviciul guvernului. Deși agenția a putut, din punct de vedere juridic, să achiziționeze sau să închirieze echipamente tehnice proprii începând din 2011, această posibilitate a fost afectată în mod semnificativ de lipsa resurselor bugetare.
- (71) În consecință, pentru a corespunde nivelului de ambiție care stă la baza instituirii corpului permanent, Comisia a alocat un pachet financiar semnificativ în cadrul financiar multianual 2021-2027, pentru a permite agenției să achiziționeze, să întrețină și să exploateze activele aeriene, maritime și terestre necesare care corespund nevoilor operative. În vreme ce achiziționarea activelor necesare ar putea fi un proces de lungă durată, în special în cazul activelor de mari dimensiuni, echipamentele proprii ale agenției ar trebui, în cele din urmă, să devină coloana vertebrală a trimerilor de echipe operative, urmând ca, în circumstanțe excepționale, să fie solicitate contribuții suplimentare din partea statelor membre. Echipamentele agenției ar trebui să fie exploatate în mare măsură de echipajele tehnice ale agenției care face parte din corpul permanent. Pentru a se asigura utilizarea eficace a resurselor financiare propuse, achiziția activelor necesare ar trebui să se bazeze pe o strategie multianuală decisă cât mai curând posibil de Consiliul de administrație. Este necesar să se asigure sustenabilitatea agenției prin intermediul viitoarelor cadre financiare multianuale și să se mențină o gestionare europeană integrată cuprinzătoare a frontierelor.
- (72) În cadrul punerii în aplicare a prezentului regulament, agenția și statele membre ar trebui să utilizeze în mod optim capacitățile existente în materie de resurse umane și de echipamente tehnice, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.
- (73) Dezvoltarea pe termen lung de noi capacități în cadrul Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui să fie coordonată între statele membre și agenție, în conformitate cu ciclul multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, ținând seama de durata îndelungată a anumitor procese. Printre acestea se numără recrutarea și formarea de noi polițiști de frontieră, care ar putea, în timpul carierei lor, să își desfășoare activitatea atât în statele membre, cât și în cadrul corpului permanent, achiziționarea, întreținerea și eliminarea echipamentelor, pentru care ar trebui căutate oportunități de interoperabilitate și economii de scară, și dezvoltarea de noi echipamente și tehnologii conexe, inclusiv prin cercetare.
- (74) Foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității ar trebui să asigure convergența între planurile statelor membre de dezvoltare a capacității și planificarea multianuală a resurselor agenției în vederea optimizării investițiilor pe termen lung pentru a proteja cât mai bine frontierele externe.

- (75) Ținând seama de mandatul consolidat al agenției, de instituirea corpului permanent, de prezența sa consolidată pe teren la frontierele externe și de implicarea sporită a acestuia în domeniul returnării, ar trebui să fie posibil ca agenția să înființeze antene situate în apropierea locurilor în care își desfășoară activitățile operative semnificative pe durata acestor activități, care să acționeze ca o interfață între agenție și statul membru gazdă și să se ocupe de sarcinile de coordonare, logistice și de sprijin și să faciliteze cooperarea dintre agenție și statul membru gazdă.
- (76) Având în vedere faptul că cooperarea dintre agenții face parte din gestionarea europeană integrată a frontierelor, agenția ar trebui să coopereze îndeaproape cu toate organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, în special cu Europol și cu EASO. O astfel de cooperare ar trebui să aibă loc la nivelul sediilor centrale, în zonele operaționale și, dacă este cazul, la nivelul antenelor.
- (77) Agenția și statele membre, în special academiile de formare ale acestora, ar trebui să coopereze strâns cu privire la formarea corpului permanent asigurându-se, în același timp, că programele de formare sunt armonizate și promovează valorile comune, astfel cum sunt consacrate în tratate. După ce obține aprobarea consiliului de administrație, agenția ar trebui să poată înființa un centru de formare propriu pentru a facilita și mai mult includerea unei culturi europene comune în formarea oferită.
- (78) Agenția ar trebui să dezvolte în continuare programe comune de bază și instrumente de formare adecvate pentru gestionarea frontierelor și returnare, inclusiv formare specifică pentru protecția persoanelor vulnerabile, inclusiv a copiilor. Agenția ar trebui, de asemenea, să ofere cursuri de formare și seminare suplimentare privind sarcinile de gestionare integrată a frontierelor, inclusiv pentru agenții din cadrul organismelor naționale competente. Agenția ar trebui să le ofere celor care fac parte din corpul permanent o formare specializată relevantă pentru sarcinile și competențele lor. Formarea ar trebui să includă și instruirea cu privire la dreptul Uniunii și la dreptul internațional relevant, precum și privind drepturile fundamentale. Agenția ar trebui să fie autorizată să organizeze activități de formare în cooperare cu statele membre și cu țările terțe, pe teritoriul acestora.
- (79) Returnarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință în statele membre, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾, constituie o componentă esențială a eforturilor ample de combatere a imigrației ilegale și reprezintă un aspect important de interes public major.
- (80) Agenția ar trebui să își intensifice asistența acordată statelor membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe, cu condiția respectării politicii Uniunii în materie de returnare și în conformitate cu Directiva 2008/115/CE. În special, agenția ar trebui să coordoneze și să organizeze operațiuni de returnare din unul sau mai multe state membre și ar trebui să organizeze și să desfășoare intervenții de returnare pentru a consolida sistemele de returnare ale statelor membre care au nevoie de asistență tehnică și operațională sporită atunci când își îndeplinesc obligația de a-i returna pe resortisanții țărilor terțe, în conformitate cu directiva menționată.
- (81) Agenția ar trebui, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și fără a aduce atingere responsabilității statelor membre în ceea ce privește emiterea de decizii de returnare, să ofere asistență tehnică și operațională statelor membre în procesul de returnare, inclusiv în ceea ce privește identificarea resortisanților țărilor terțe și alte activități premergătoare returnării și legate de returnare ale statelor membre. De asemenea, agenția ar trebui să sprijine statele membre în privința obținerii documentelor de călătorie necesare pentru returnare, în cooperare cu autoritățile țărilor terțe în cauză.
- (82) Agenția ar trebui să permită, cu acordul statului membru în cauză, Comitetului european pentru prevenirea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante al Consiliului Europei să efectueze vizite în locurile unde efectuează operațiuni de returnare, în cadrul mecanismului de monitorizare stabilit de membrii Consiliului Europei în temeiul Convenției europene pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante.
- (83) Asistența acordată statelor membre pentru procedurile de returnare ar trebui să includă oferirea unor informații practice privind țările terțe în care se efectuează returnarea, relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, cum ar fi datele de contact sau alte informații logistice necesare pentru desfășurarea fără impedimente a operațiunilor de returnare și respectând demnitatea. Asistența ar trebui să includă, de asemenea, exploatarea și întreținerea unei platforme pentru schimbul de date și de informații necesare agenției pentru a furniza asistență tehnică și operațională, în conformitate cu prezentul regulament. Platforma ar trebui să aibă o infrastructură de comunicații care să permită transmiterea automată a datelor statistice de către sistemele de gestionare a returnărilor ale statelor membre.

⁽¹²⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

- (84) Eventuala existență a unui acord între un stat membru și o țară terță nu exonerează nici agenția, nici statele membre de obligațiile sau răspunderea lor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului internațional, în special în privința respectării principiului nereturnării și a interzicerii torturii și a tratamentelor inumane sau degradante.
- (85) Statele membre ar trebui să poată coopera la nivel operativ cu alte state membre sau țări terțe la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește operațiunile militare cu scopul asigurării respectării legii, în măsura în care o astfel de cooperare este compatibilă cu acțiunile agenției.
- (86) Agenția ar trebui să îmbunătățească schimbul de informații și cooperarea cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, cum ar fi Europol, EASO, EMSA, Centrul Satelitar al Uniunii Europene, AESA sau administratorul de rețea pentru EATMN în scopul utilizării optime a informațiilor, a capacităților și a sistemelor care sunt deja disponibile la nivel european, precum Copernicus, Programul european de monitorizare a Pământului.
- (87) Cooperarea cu țările terțe este un element important al gestionării europene integrate a frontierelor. Aceasta ar trebui să contribuie la promovarea standardelor europene în materie de gestionare a frontierelor și de returnare, la schimbul de informații și de analize de risc și la facilitarea punerii în aplicare a returnărilor în vederea sporirii eficienței acestora, precum și la sprijinirea țărilor terțe în domeniul gestionării frontierelor și al migrației, inclusiv prin trimiterea corpului permanent, în cazul în care un astfel de sprijin este necesar pentru a proteja frontierele externe și pentru gestionarea eficace a politicii de migrație a Uniunii.
- (88) În cazul în care Comisia recomandă Consiliului să o autorizeze să negocieze un acord privind statutul cu o țară terță, Comisia ar trebui să evalueze situația drepturilor fundamentale relevantă pentru domeniile reglementate de acordul privind statutul din țara terță respectivă și să informeze Parlamentul European cu privire la aceasta.
- (89) Cooperarea cu țările terțe ar trebui să aibă loc în cadrul acțiunii externe a Uniunii și în conformitate cu principiile și obiectivele prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Comisia ar trebui să asigure coerența între gestionarea europeană integrată a frontierelor și alte politici ale Uniunii în domeniul acțiunii externe a Uniunii și, în special, în cel al politicii de securitate și apărare comune. Comisia ar trebui să fie asistată de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate. Această cooperare ar trebui să se realizeze în special cu privire la activitățile agenției care se desfășoară pe teritoriul țărilor terțe sau care implică funcționari din țări terțe în domenii precum analiza de risc, planificarea și desfășurarea operațiunilor, formarea, schimbul de informații și cooperarea.
- (90) Pentru a se asigura faptul că informațiile pe care le conține EUROSUR sunt cât mai complete și mai actualizate posibil, în special în ceea ce privește situația din țările terțe, agenția ar trebui să coopereze cu autoritățile țărilor terțe fie în cadrul acordurilor bilaterale și multilaterale încheiate între statele membre și țările terțe, inclusiv rețelele regionale, fie prin intermediul unui acord de lucru încheiat între agenție și autoritățile relevante ale țărilor terțe. În acest scop, Serviciul European de Acțiune Externă, delegațiile și oficiile Uniunii ar trebui să furnizeze toate informațiile care pot fi relevante pentru EUROSUR.
- (91) Prezentul regulament include dispoziții privind cooperarea cu țările terțe, întrucât schimbul de informații permanent și bine structurat și cooperarea cu aceste țări, inclusiv cu țările terțe vecine, fără a se limita însă la acestea, reprezintă factori fundamentali pentru atingerea obiectivelor gestionării europene integrate a frontierelor. Este esențial ca orice schimb de informații și orice cooperare între statele membre și țările terțe să se desfășoare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.
- (92) Asistența acordată țărilor terțe ar trebui să completeze sprijinul acordat de agenție statelor membre în aplicarea măsurilor Uniunii legate de punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor.
- (93) Acordurile bilaterale și multilaterale încheiate de statele membre cu țări terțe în domeniile care fac obiectul gestionării integrate a frontierelor ar trebui să poată conține informații sensibile din punctul de vedere al securității. Atunci când sunt notificate Comisiei, aceste informații ar trebui să fie tratate de Comisie în conformitate cu normele de securitate aplicabile.

- (94) Pentru a alcătui un tablou situațional complet și o analiză de risc care să acopere zona prefrontalieră, agenția și centrele naționale de coordonare ar trebui să colecteze informații și să își coordoneze activitatea cu ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși în țări terțe de către statele membre, cu Comisia, cu agenția sau cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii.
- (95) Sistemul „Documente false și autentice online” (FADO) a fost instituit prin Acțiunea Comună 98/700/JAI a Consiliului ⁽¹³⁾ în cadrul Secretariatului General al Consiliului, oferind acces autorităților statelor membre pentru ca acestea să dispună de informații cu privire la orice metode noi de falsificare depistate și cu privire la noile documente autentice aflate în circulație.
- (96) În concluziile sale din 27 martie 2017, Consiliul a afirmat că gestionarea sistemului FADO este depășită și că este necesară o modificare a temeiului său juridic pentru a continua îndeplinirea cerințelor politicilor în materie de justiție și afaceri interne. Consiliul a remarcat, de asemenea, că sinergiile ar putea fi exploatate în această privință folosind expertiza agenției în domeniul fraudării documentelor și activitatea pe care agenția a desfășurat-o deja în acest domeniu. Prin urmare, se intenționează ca agenția să preia administrarea, precum și gestionarea operațională și tehnică a sistemului FADO de la Secretariatul General al Consiliului, după adoptarea de către Parlamentul European și Consiliu a actului juridic relevant privind sistemul FADO și înlocuirea Acțiunii comune 98/700/JAI.
- (97) Înaintea adoptării actului juridic relevant privind sistemul FADO, este de dorit să se asigure faptul că sistemul FADO este pe deplin operațional până când transferul este realizat efectiv și datele existente sunt transferate către noul sistem. Proprietatea asupra datelor existente ar trebui să fie transferată ulterior agenției.
- (98) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către agenție în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾.
- (99) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾ sau cu Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾, după caz.
- (100) În contextul returnării, se întâmplă frecvent ca resortisanții țărilor terțe să nu dețină documente de identificare și să nu coopereze la stabilirea identității lor, prin necomunicarea de informații sau prin furnizarea de date cu caracter personal incorecte. Având în vedere necesitatea de politică deosebită a rapidității procedurilor de returnare, este necesar ca agenția să poată restricționa anumite drepturi ale persoanelor vizate pentru a preveni ca abuzul de astfel de drepturi să împiedice punerea în aplicare corespunzătoare a procedurilor de returnare și executarea cu succes a deciziilor de returnare de către statele membre sau să împiedice agenția să își îndeplinească sarcinile în mod eficient. În special, exercitarea dreptului la restricționarea prelucrării poate întârzia și împiedica în mod semnificativ desfășurarea operațiunilor de returnare. În plus, în unele cazuri, dreptul de acces al resortisantului țării terțe ar putea prejudicia o operațiune de returnare prin sporirea riscului de sustragere în cazul în care persoana vizată constată că agenția prelucrează datele sale în contextul unei operațiuni planificate de returnare. Dreptul la rectificare poate spori riscul ca resortisantul țării terțe în cauză să inducă în eroare autoritățile prin furnizarea de date incorecte. Pentru a permite agenției să restricționeze anumite drepturi ale persoanelor vizate, agenția ar trebui să poată adopta norme interne privind astfel de restricții.

⁽¹³⁾ Acțiunea comună 98/700/JAI din 3 decembrie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană referitoare la crearea unui Sistem European de Arhivare a Imaginilor (FADO) (JO L 333, 9.12.1998, p. 4).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁶⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

- (101) Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător sarcinile în domeniul returnării, inclusiv prin sprijinirea statelor membre în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a procedurilor de returnare și a executării cu succes a deciziilor de returnare, precum și pentru a facilita operațiunile de returnare, agenția poate fi nevoită să transfere date cu caracter personal ale persoanelor returnate către țări terțe. Țările terțe de returnare nu fac adesea obiectul unor decizii privind caracterul adecvat adoptate de Comisie în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679 sau în temeiul articolului 36 din Directiva (UE) 2016/680 și adesea nu au încheiat sau nu intenționează să încheie un acord de readmisie cu Uniunea sau nu oferă în alt mod garanții corespunzătoare în sensul articolului 48 din Regulamentul (UE) 2018/1725 sau în sensul dispozițiilor naționale de transpunere a articolului 37 din Directiva (UE) 2016/680. Cu toate acestea, în pofida eforturilor intense depuse de Uniune în ceea ce privește cooperarea cu principalele țări de origine ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de sedere ilegală care fac obiectul unei obligații de returnare, nu este întotdeauna posibil să se asigure faptul că aceste țări terțe îndeplinesc în mod sistematic obligația stabilită de dreptul internațional de readmitere a propriilor resortisanți. Acordurile de readmisie, încheiate sau în curs de negociere de către Uniune sau de către statele membre și care prevăd garanții adecvate pentru datele cu caracter personal, vizează un număr limitat de astfel de țări terțe. În situația în care nu există încă astfel de acorduri, datele cu caracter personal ar trebui să fie transferate de către agenție în scopul facilitării operațiunilor de returnare ale Uniunii, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 50 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (102) Orice transfer de date cu caracter personal de către state membre către țări terțe ar trebui efectuat în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva (UE) 2016/680, după caz. În absența unor acorduri de readmisie și cu titlu de excepție de la cerința existenței unei decizii privind caracterul adecvat sau a unor garanții adecvate, statele membre ar trebui să poată transfera date cu caracter personal către autoritățile țărilor terțe în scopul punerii în aplicare a politicii Uniunii în materie de returnare. Ar trebui să fie posibilă utilizarea derogării pentru situații specifice prevăzute la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 38 din Directiva (UE) 2016/680, după caz, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele respective.
- (103) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolele 2 și 6 din TUE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”), în special respectul pentru demnitatea umană, dreptul la viață, interzicerea torturii și a tratamentului sau pedepselor inumane sau degradante, interzicerea traficului de persoane, dreptul la libertate și securitate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul de acces la documente, dreptul la azil, precum și protecția împotriva îndepărtării și expulzării, nereturnarea, nediscriminarea și drepturile copilului.
- (104) Prezentul regulament ar trebui să instituie un mecanism de tratare a plângerilor pentru agenție, în cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, prin care să se garanteze respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției. Acesta ar trebui să fie un mecanism administrativ în cadrul căruia ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă responsabilitatea de a trata plângerile primite de către agenție, în conformitate cu dreptul la o bună administrare. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să examineze admisibilitatea unei plângeri, să înregistreze plângerile admisibile, să transmită toate plângerile înregistrate directorului executiv, să transmită plângerile privind membrii echipelor către statul membru de origine și să înregistreze acțiunile întreprinse de agenție sau de statul membru respectiv în urma plângerilor. Mecanismul ar trebui să fie eficient și să asigure tratarea corectă a plângerilor. Mecanismul de tratare a plângerilor nu ar trebui să aducă atingere căilor de atac administrative și judiciare și nu constituie o cerință pentru exercitarea unor astfel de căi de atac. Anchetele penale ar trebui realizate de către statele membre. Pentru sporirea transparenței și a răspunderii, agenția prezintă în raportul său anual informații privind mecanismul de soluționare a plângerilor. Raportul ar trebui să vizeze în mod special numărul de plângeri primite, tipurile de încălcări ale drepturilor fundamentale, operațiunile în cauză și, dacă este posibil, măsurile întreprinse de agenție și de statele membre în urma plângerilor. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă acces la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, în ceea ce privește toate activitățile agenției. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să dispună de personalul și resursele necesare pentru a putea să își îndeplinească efectiv toate sarcinile în conformitate cu prezentul regulament. Personalul pus la dispoziția ofițerului pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă competențele și vechimea care corespund extinderii activităților și competențelor agenției.
- (105) Agenția ar trebui să fie independentă în ceea ce privește aspectele tehnice și operative și să aibă autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop, este necesar și oportun ca agenția să fie un organ al Uniunii care să aibă personalitate juridică și să exercite competențele de executare ce îi sunt conferite prin prezentul regulament.
- (106) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în cadrul Consiliului de administrație pentru a exercita supravegherea asupra agenției. În măsura în care este posibil, Consiliul de administrație ar trebui să fie format din șefii de operațiuni din cadrul serviciilor naționale responsabile cu gestionarea frontierelor sau din reprezentanți ai acestora. Părțile reprezentate în Consiliul de administrație ar trebui să facă eforturi pentru a limita

rotația reprezentanților lor, pentru a se asigura continuitatea activității acestuia. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competențele necesare pentru a stabili bugetul agenției, a verifica executarea acestuia, a adopta norme financiare corespunzătoare, a institui proceduri de lucru transparente pentru procesul decizional al agenției și a numi directorul executiv și trei directori executivi adjuncți, fiecare dintre aceștia urmând să aibă responsabilități în cadrul unui anumit domeniu de competență al agenției, cum ar fi gestionarea corpului permanent, supravegherea sarcinilor agenției în ceea ce privește returnările sau gestionarea participării agenției la sistemele informatice la scară largă. Agenția ar trebui să fie administrată și să funcționeze ținând seama de principiile abordării comune referitoare la agențiile descentralizate ale Uniunii, adoptată la 19 iulie 2012 de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie.

- (107) Dată fiind implicarea Parlamentului European în domeniile reglementate de prezentul regulament, președintele Consiliului de administrație ar putea invita un expert al Parlamentului European să participe la reuniunile Consiliului de administrație.
- (108) În fiecare an, Consiliul de administrație ar trebui să elaboreze un document unic de programare. Atunci când pregătește respectivul document, Consiliul de administrație ar trebui să țină seama de recomandările grupului de lucru interinstituțional privind resursele descentralizate ale agențiilor.
- (109) Pentru a se garanta autonomia agenției, acestea ar trebui să i se acorde un buget propriu, alimentat în principal dintr-o contribuție a Uniunii. Bugetul agenției ar trebui stabilit respectând principiul întocmirii bugetului în funcție de performanțe și ținând cont de obiectivele agenției și de rezultatele preconizate ale activităților sale. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și alte eventuale subvenții de la bugetul general al Uniunii. Auditul situațiilor contabile ar trebui să fie efectuat de către Curtea de Conturi. În situații excepționale, în care bugetul disponibil este considerat insuficient, iar procedura bugetară nu permite un răspuns adecvat la situații care evoluează rapid, agenția ar trebui să aibă posibilitatea de a primi granturi din fondurile Uniunii pentru a-și îndeplini sarcinile.
- (110) Directorul executiv, în calitate de ordonator de credite, ar trebui să evalueze în mod regulat riscurile financiare legate de activitățile agenției și să ia măsurile de atenuare necesare în conformitate cu cadrul financiar aplicabil agenției și să informeze Consiliul de administrație în consecință.
- (111) Se așteaptă ca agenția să se confrunte cu circumstanțe dificile în anii următori în ceea ce privește răspunsul la nevoile excepționale de recrutare și menținere a personalului calificat dintr-o bază geografică cât mai amplă posibil.
- (112) În spiritul responsabilității exercitate în comun, agenția ar trebui să solicite personalului pe care îl angajează, în special personalului statutar al corpului permanent, inclusiv personalului statutar trimis în cadrul activităților operative, să aibă același nivel de formare, cunoștințe de specialitate și profesionalism ca personalul detașat sau angajat de statele membre. Prin urmare, agenția ar trebui să examineze și să evalueze dacă personalul său statutar se comportă corespunzător în activitățile operative în domeniul controlului la frontieră și al returnării.
- (113) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ ar trebui să se aplice fără restricții agenției, care ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽¹⁸⁾.
- (114) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽¹⁹⁾, Parchetul European ar trebui să poată ancheta și trimite în judecată cazuri de fraudă și alte infracțiuni care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform dispozițiilor Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽¹⁸⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

- (115) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾ ar trebui să se aplice agenției. Agenția ar trebui să fie cât mai transparentă posibil cu privire la activitățile sale, fără a periclita atingerea obiectivelor operațiunilor pe care le desfășoară. Agenția ar trebui să publice informațiile cu privire la toate activitățile sale. Aceasta ar trebui, de asemenea, să se asigure că publicul și orice parte interesată obține rapid informații cu privire la activitatea sa.
- (116) Agenția ar trebui, de asemenea, să informeze exhaustiv Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la activitățile sale.
- (117) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea ar trebui să evalueze, printre altele, atractivitatea agenției ca angajator pentru recrutarea de personal statutar cu scopul de a se asigura calitatea candidaților și echilibrul geografic.
- (118) Frontierele externe menționate în prezentul regulament sunt cele cărora li se aplică dispozițiile titlului II din Regulamentul (UE) 2016/399, ceea ce include frontierele externe ale statelor membre ale Schengen, în conformitate cu Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (119) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾.
- (120) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume dezvoltarea și punerea în aplicare a unui sistem de gestionare integrată a frontierelor externe pentru a se asigura buna funcționare a spațiului Schengen, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre acționând în mod necoordonat, dar, având în vedere lipsa controalelor la frontierele interne, provocările semnificative legate de migrație la frontierele externe, necesitatea de a monitoriza în mod eficient trecerea acestor frontiere și de a contribui la un nivel ridicat de securitate internă în cadrul Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (121) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽²³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽²⁴⁾. Înțelegerea dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei cu privire la modalitățile de participare a acestor state la Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ⁽²⁵⁾ prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.
- (122) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽²⁶⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽²⁷⁾.

⁽²¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽²⁴⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽²⁵⁾ JO L 188, 20.7.2007, p. 19.

⁽²⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽²⁷⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

- (123) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽²⁸⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽²⁹⁾.
- (124) Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ⁽³⁰⁾ prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.
- (125) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (126) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽³¹⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (127) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽³²⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (128) Agenția ar trebui să faciliteze organizarea de acțiuni specifice în cadrul cărora statele membre să poată beneficia de cunoștințele de specialitate și de instalațiile pe care Irlanda și Regatul Unit ar fi dispuse să le ofere, în condiții ce urmează a fi stabilite, de la caz la caz, de către Consiliul de administrație. În acest scop, reprezentanții Irlandei ar putea fi invitați să ia parte la reuniunile Consiliului de administrație, pentru a le permite să participe pe deplin la pregătirea acestor acțiuni specifice. Reprezentanții Regatului Unit ar putea fi invitați să participe la reuniunile Consiliului de administrație până la data în care tratatele încetează să se mai aplice Regatului Unit în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE.
- (129) Deși Regatul Unit nu participă la prezentul regulament, acestuia i-a fost acordată posibilitatea de a coopera cu Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, în calitatea sa de stat membru. Având în vedere notificarea de către Regatul Unit a intenției sale de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din TUE, ar trebui să se aplice dispoziții speciale cooperării operative cu Regatul Unit pe baza prezentului regulament, până la data în care tratatele încetează să se mai aplice Regatului Unit în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE sau în cazul intrării în vigoare a unui acord de retragere încheiat cu Regatul Unit în temeiul articolului 50 din TUE, care să reglementeze astfel de dispoziții speciale.
- (130) Există o controversă între Regatul Spaniei și Regatul Unit privind demarcarea frontierelor Gibraltarului.
- (131) Suspendarea aplicabilității prezentului regulament cu privire la frontierele Gibraltarului nu implică nicio modificare a pozițiilor statelor implicate.

⁽²⁸⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽²⁹⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽³⁰⁾ JO L 243, 16.9.2010, p. 4.

⁽³¹⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽³²⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

- (132) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³³⁾ la 7 noiembrie 2018 și a emis un aviz la 30 noiembrie 2018.
- (133) Prezentul regulament vizează modificarea și extinderea dispozițiilor Regulamentelor (UE) 2016/1624 și (UE) nr. 1052/2013. Întrucât modificările care trebuie aduse sunt substanțiale ca număr și natură, ar trebui, din motive de claritate, ca aceste acte juridice să fie abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

POLIȚIA DE FRONTIERĂ ȘI GARDA DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie o Poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european care să asigure o gestionare europeană integrată a frontierelor externe, în vederea gestionării frontierelor respective într-un mod eficient și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, precum și pentru a spori eficiența politicii Uniunii în materie de returnare.

Prezentul regulament abordează provocările legate de migrație și potențialele provocări și amenințări viitoare la frontierele externe. Regulamentul asigură un nivel ridicat de securitate internă în Uniune, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în interiorul Uniunii. El contribuie la detectarea, prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere la frontierele externe.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „frontiere externe” înseamnă frontierele externe astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2016/399;
2. „punct de trecere a frontierei” înseamnă punctul de trecere a frontierei astfel cum este definit la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2016/399;
3. „control la frontieră” înseamnă controlul la frontieră astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2016/399;
4. „verificări la frontieră” înseamnă verificările la frontieră astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2016/399;
5. „supravegherea frontierelor” înseamnă supravegherea frontierelor astfel cum este definită la articolul 2 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2016/399;
6. „supravegherea frontierelor aeriene” înseamnă supravegherea oricărui zbor al unei aeronave cu sau fără pilot și al pasagerilor săi sau al încărcăturii sale, către sau dinspre teritoriul statelor membre, care nu este un zbor intern astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2016/399;
7. „conștientizarea situației” înseamnă capacitatea de a monitoriza, a detecta, a identifica, a urmări și a înțelege activitățile transfrontaliere ilegale pentru a identifica motive justificate pentru măsurile de reacție pe baza combinării cunoștințelor existente cu informațiile noi și pentru a avea o capacitate îmbunătățită de a reduce numărul pierderilor de vieți omenești în rândul migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;
8. „capacitate de reacție” înseamnă capacitatea de a executa acțiuni cu scopul de a combate activitățile transfrontaliere ilegale la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora, inclusiv mijloacele și termenele necesare pentru a reacționa în mod adecvat;
9. „EUROSUR” înseamnă cadrul pentru schimbul de informații și cooperarea între statele membre și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă;

⁽³³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

10. „tablou situațional” înseamnă o agregare de date și informații de geolocalizare în timp aproape real primite de la diferite autorități, senzori, platforme și alte surse, care sunt transmise prin intermediul unor canale de comunicare și informare securizate și pot fi prelucrate, afișate selectiv și partajate cu alte autorități relevante, în scopul conștientizării situației și al sprijinirii capacității de reacție la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora și în zona prefrontalieră;
11. „secțiune de frontieră externă” înseamnă întreaga frontieră externă a unui stat membru sau o parte a acesteia, astfel cum este definită de dreptul intern sau astfel cum este determinată de centrul național de coordonare sau orice altă autoritate națională responsabilă;
12. „criminalitate transfrontalieră” înseamnă orice infracțiune gravă cu o dimensiune transfrontalieră săvârșită sau pentru care a existat o tentativă la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;
13. „zonă prefrontalieră” înseamnă regiunea geografică situată în afara frontierelor externe care este relevantă pentru gestionarea frontierelor externe prin analiza de risc și conștientizarea situației;
14. „incident” înseamnă o situație legată de imigrația ilegală, de criminalitatea transfrontalieră sau un risc pentru viețile migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;
15. „personal statutar” înseamnă personalul angajat de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în conformitate cu Statutul funcționarilor Uniunii Europene („Statutul funcționarilor”) și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii („Regimul aplicabil celorlalți agenți”), prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ⁽³⁴⁾;
16. „personal operativ” înseamnă polițiști de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal care constituie corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în conformitate cu cele patru categorii prevăzute la articolul 54 alineatul (1), care acționează ca membri ai echipelor cu competențe executive, după caz, și personalul statutar responsabil cu funcționarea unității centrale a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) care nu poate fi trimis în cadrul echipelor;
17. „membru al echipelor” înseamnă un membru al corpului permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european trimis prin intermediul echipelor de gestionare a frontierelor, al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației și al echipelor de returnare;
18. „echipe de gestionare a frontierelor” înseamnă echipe formate din corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european care urmează să fie trimise în cursul operațiunilor comune la frontierele externe și al intervențiilor rapide la frontieră în statele membre și în țările terțe;
19. „echipe de sprijin pentru gestionarea migrației” înseamnă echipe de experți care furnizează întăriri tehnice și operative statelor membre, inclusiv în zonele hotspot, alcătuite din personal operativ, experți din cadrul Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) și din cadrul Europol și, dacă este relevant, din experți din cadrul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), al altor organe, oficii și agenții ale Uniunii, și din statele membre;
20. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru pe teritoriul căruia are loc sau de pe teritoriul căruia este lansată o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare sau o intervenție de returnare ori pe teritoriul căruia este trimisă o echipă de sprijin pentru gestionarea migrației;
21. „stat membru de origine” înseamnă statul membru din care un membru al personalului este trimis sau detașat în cadrul corpului permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european;
22. „stat membru participant” înseamnă un stat membru care participă la o operațiune comună, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare, o intervenție de returnare sau la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice sau de personalul pentru corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, precum și un stat membru care participă la operațiuni de returnare sau intervenții de returnare prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice sau de personal, dar care nu este un stat membru gazdă;

⁽³⁴⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

23. „zonă hotspot” înseamnă o zonă creată la cererea statului membru gazdă în care statul membru gazdă, Comisia, agențiile relevante ale Uniunii și statele membre participante cooperează pentru a gestiona o provocare existentă sau potențială disproporționată legată de migrație, caracterizată printr-o creștere semnificativă a numărului de migranți care sosesc la frontierele externe;
24. „returnare” înseamnă returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2008/115/CE;
25. „decizie de returnare” înseamnă o decizie sau un alt act de natură administrativă sau judiciară prin care șederea unui resortisant al unei țări terțe este stabilită sau declarată ca fiind ilegală și prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare, care respectă Directiva 2008/115/CE;
26. „persoană returnată” înseamnă un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, care face obiectul unei decizii executorii de returnare;
27. „operațiune de returnare” înseamnă o operațiune care este organizată sau coordonată de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și care implică întăriri tehnice și operative furnizate unui sau mai multor state membre și prin care persoanele returnate dintr-unul sau mai multe state membre sunt returnate fie forțat, fie în mod voluntar, indiferent de mijloacele de transport utilizate;
28. „intervenție de returnare” înseamnă o activitate a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă prin care se furnizează statelor membre o asistență tehnică și operațională sporită, constând în trimiterea unor echipe de returnare și în organizarea de operațiuni de returnare;
29. „echipe de returnare” înseamnă echipe formate din corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european care urmează să fie trimise în cursul operațiunilor de returnare, al intervențiilor de returnare în statele membre sau în cursul altor activități operative legate de punerea în aplicare a sarcinilor legate de returnare;
30. „ofițer de legătură în materie de imigrație” înseamnă ofițer de legătură în materie de imigrație astfel cum este definit în articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁵⁾.

Articolul 3

Gestionarea europeană integrată a frontierelor

- (1) Gestionarea europeană integrată a frontierelor are următoarele componente:
 - (a) controlul la frontiere, care include măsuri de facilitare a trecerii legale a frontierelor și, după caz: măsuri legate de prevenirea și depistarea criminalității transfrontaliere la frontierele externe, în principal traficul de migranți, traficul de persoane și terorism; și mecanisme și proceduri pentru identificarea persoanelor vulnerabile și a minorilor neînsoțiți, și pentru identificarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională sau doresc să solicite protecție internațională și informarea și îndrumarea acestor persoane;
 - (b) operațiunile de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, lansate și efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, desfășurate în situații care pot surveni în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
 - (c) analiza de risc pentru securitatea internă și analiza amenințărilor susceptibile să afecteze funcționarea sau securitatea frontierelor externe;
 - (d) schimbul de informații și cooperarea între statele membre în domeniile reglementate de prezentul regulament, precum și schimbul de informații și cooperarea între statele membre și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv sprijinul coordonat de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă;
 - (e) cooperarea interinstituțională între autoritățile naționale din fiecare stat membru responsabile cu controlul la frontiere sau cu alte sarcini efectuate la frontiere, precum și între autoritățile responsabile cu returnarea din fiecare stat membru, inclusiv schimbul periodic de informații prin intermediul instrumentelor existente pentru schimbul de informații, inclusiv, după caz, cooperarea cu organismele naționale însărcinate cu protecția drepturilor fundamentale;

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 198, 25.7.2019, p. 88).

- (f) cooperarea dintre instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament, inclusiv prin schimburi periodice de informații;
 - (g) cooperarea cu țările terțe în domeniile acoperite de prezentul regulament, cu un accent deosebit pe țările terțe învecinate și pe țările terțe care, pe baza unei analize de risc, au fost identificate drept țări de origine sau de tranzit pentru imigrația ilegală;
 - (h) măsurile tehnice și operative în spațiul Schengen, care au legătură cu controlul la frontiere și care sunt concepute pentru a aborda imigrația ilegală și a combate criminalitatea transfrontalieră într-un mod mai eficient;
 - (i) returnarea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare emise de un stat membru;
 - (j) utilizarea tehnologiilor de ultimă generație, inclusiv a sistemelor informatice la scară largă;
 - (k) un mecanism de control al calității, în special mecanismul de evaluare Schengen, evaluarea vulnerabilității și eventuale mecanisme naționale, pentru a asigura punerea în aplicare a dreptului Uniunii în domeniul gestionării frontierelor;
 - (l) mecanisme de solidaritate, în special instrumentele de finanțare ale Uniunii.
- (2) Drepturile fundamentale, educația și formarea, precum și cercetarea și inovarea sunt componente generale ale punerii în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor.

Articolul 4

Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european

Autoritățile naționale ale statelor membre responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, autoritățile naționale responsabile cu returnarea și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (denumită în continuare „agenția”) constituie Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

Articolul 5

Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

- (1) Agenția este reglementată de prezentul regulament.
- (2) Agenția include corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (denumit în continuare „corpul permanent”) prevăzut la articolul 54, cu o capacitate de până la 10 000 de membri ai personalului operativ, în concordanță cu anexa I.
- (3) Pentru a asigura coerența gestionării europene integrate a frontierelor, agenția facilitează și eficientizează aplicarea măsurilor Uniunii referitoare la gestionarea frontierelor externe, în special a Regulamentului (UE) 2016/399, și a măsurilor Uniunii referitoare la returnare.
- (4) Agenția contribuie la aplicarea continuă și uniformă a dreptului Uniunii, inclusiv a acquis-ului Uniunii în domeniul drepturilor fundamentale, în special Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), la frontierele externe. Contribuția sa include schimburile de bune practici.

Articolul 6

Răspundere

Agenția este răspunzătoare în fața Parlamentului European și a Consiliului, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 7

Responsabilitatea partajată

- (1) Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor ca responsabilitate partajată a agenției și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a gărzii de coastă în măsura în care efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime sau îndeplinește orice alte sarcini de control la frontiere. Statelor membre le revine principală responsabilitate pentru gestionarea propriilor secțiuni ale frontierelor externe.

(2) Agenția acordă asistență tehnică și operațională în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor legate de returnare, astfel cum se menționează la articolul 48 din prezentul regulament, la cererea statului membru în cauză sau din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză. Statelor membre le revine responsabilitatea exclusivă de a emite deciziile de returnare și de a adopta măsurile privind luarea în custodie publică a persoanelor returnate în conformitate cu Directiva 2008/115/CE.

(3) Statele membre asigură gestionarea frontierelor lor externe și executarea deciziilor de returnare, în strânsă cooperare cu agenția, în interes propriu și în interesul comun al tuturor statelor membre, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, inclusiv cu respectarea drepturilor fundamentale, și în conformitate cu ciclul multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționat la articolul 8.

(4) Agenția sprijină aplicarea măsurilor Uniunii care au legătură cu gestionarea frontierelor externe și cu executarea deciziilor de returnare consolidând, evaluând și coordonând acțiunile statelor membre, precum și furnizând asistență tehnică și operațională, în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective și aspectele legate de returnare. Agenția nu sprijină măsuri și nu participă la activități legate de controlul la frontierele interne. Agenția este pe deplin responsabilă și răspunzătoare pentru orice decizie pe care o ia, precum și pentru orice activitate pentru care îi revine responsabilitatea exclusivă în temeiul prezentului regulament.

(5) Statele membre pot coopera la nivel operativ cu alte state membre sau țări terțe, în cazul în care o astfel de cooperare este compatibilă cu sarcinile agenției. Statele membre se abțin de la orice activitate care ar putea periclita funcționarea agenției sau realizarea obiectivelor acesteia. Statele membre transmit agenției rapoarte privind cooperarea lor operativă cu alte state membre sau țări terțe la frontierele externe și în materie de returnare. Directorul executiv informează cu regularitate și cel puțin o dată pe an Consiliul de administrație cu privire la aceste aspecte.

Articolul 8

Ciclul multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor

(1) Comisia și Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european asigură eficacitatea gestionării europene integrate a frontierelor printr-un ciclu multianual de politică strategică, care este adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (4).

(2) Politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor stabilește modul în care trebuie abordate, într-un mod coerent, integrat și sistematic, provocările din domeniul gestionării frontierelor și al returnării. Această politică stabilește prioritățile de politică și oferă orientări strategice pentru o perioadă de cinci ani în legătură cu componentele prevăzute la articolul 3.

(3) Ciclul politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor cuprinde patru etape, astfel cum se prevede la alineatele (4)-(7).

(4) Pe baza analizei strategice de risc pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționată la articolul 29 alineatul (2), Comisia pregătește un document de politică ce dezvoltă o politică strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Comisia prezintă documentul respectiv Parlamentului European și Consiliului în vederea discutării. În urma acestei discuții, Comisia adoptă o comunicare care stabilește politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor.

(5) Pentru a pune în aplicare politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, agenția stabilește, printr-o decizie a Consiliului de administrație pe baza unei propuneri a directorului executiv, elaborată în strânsă cooperare cu statele membre și cu Comisia, o strategie tehnică și operațională pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Agenția ia în considerare, atunci când acest lucru se justifică, situația specifică a statelor membre, în special pozițiile lor geografice. Această strategie tehnică și operațională trebuie să fie în concordanță cu articolul 3 și cu politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Ea promovează și sprijină punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor în toate statele membre.

(6) În vederea punerii în aplicare a politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, statele membre stabilesc strategii naționale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor printr-o strânsă cooperare între toate autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor externe și cu returnarea. Aceste strategii naționale sunt conforme cu articolul 3, cu politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor și cu strategia tehnică și operațională.

(7) La patru ani de la adoptarea politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, Comisia efectuează o evaluare detaliată a punerii sale în aplicare. Rezultatele evaluării sunt luate în considerare la pregătirea următorului ciclu al politicii strategice multianuale. Statele membre și agenția pun la dispoziția Comisiei informațiile necesare în timp util pentru efectuarea evaluării respective. Comisia transmite rezultatele evaluării respective Parlamentului European și Consiliului.

(8) În cazul în care situația la frontierele externe sau în domeniul returnării necesită o modificare a priorităților de politică, Comisia modifică politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor sau părți relevante ale acesteia în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (4).

Atunci când Comisia modifică politica strategică multianuală în conformitate cu primul paragraf, strategia tehnică și operațională și strategiile naționale sunt, dacă este necesar, adaptate.

Articolul 9

Planificarea integrată

(1) Pe baza ciclului multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european instituie un proces de planificare integrată pentru gestionarea frontierelor și pentru returnare, inclusiv procese de planificare operativă, planificare de contingență și planificare de dezvoltare a capacității. Procesul respectiv de planificare integrată se stabilește în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Statele membre și agenția adoptă planuri operaționale privind gestionarea frontierelor și a returnării. Planurile operaționale ale statelor membre referitoare la secțiunile de frontieră cu niveluri de impact ridicate și critice sunt coordonate cu statele membre învecinate și cu agenția în scopul punerii în aplicare a măsurilor transfrontaliere necesare și al furnizării de sprijin din partea agenției. În ceea ce privește activitățile agenției, procesele de planificare operativă pentru anul următor se stabilesc în anexa la documentul unic de programare menționat la articolul 102. Pentru fiecare activitate operativă specifică, procesele de planificare operativă trebuie să aibă ca rezultat planurile operative menționate la articolul 38 și la articolul 74 alineatul (3). Planurile operaționale sau părți din acestea pot fi clasificate în mod corespunzător, după caz, în conformitate cu articolul 92.

(3) Fiecare stat membru adoptă un plan de contingență pentru gestionarea propriilor frontiere și a returnării. În conformitate cu strategiile naționale de gestionare integrată a frontierelor, planurile de contingență descriu toate măsurile și resursele necesare pentru o eventuală consolidare a capacităților, inclusiv la nivel de logistică și de sprijin, atât la nivel național, cât și din partea agenției.

Partea din planurile de contingență care necesită sprijinul suplimentar al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european este pregătită în comun de fiecare stat membru în cauză și de agenție, în strânsă coordonare cu statele membre învecinate.

(4) Statele membre adoptă planuri naționale de dezvoltare a capacităților de gestionare a frontierelor și a returnării, în conformitate cu propriile lor strategii naționale de gestionare integrată a frontierelor. Planurile naționale respective de dezvoltare a capacităților trebuie să descrie evoluția pe termen mediu și lung a capacităților naționale de gestionare a frontierelor și a returnării.

Planurile naționale de dezvoltare a capacităților abordează evoluția fiecărei componente a gestionării europene integrate a frontierelor, în special politica de recrutare și de formare a polițiștilor de frontieră și a specialiștilor în materie de returnare, achiziționarea și întreținerea echipamentelor, activitățile necesare de cercetare și dezvoltare și cerințele în materie de finanțare și sursele de finanțare corespunzătoare.

(5) Planurile de contingență și planurile naționale de dezvoltare a capacităților menționate la alineatele (3) și (4) se bazează pe scenariile care sunt derivate din analiza de risc. Scenariile respective reflectă posibila evoluție a situației la frontierele externe și în domeniul imigrației ilegale, precum și provocările identificate în cadrul ciclului multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Scenariile respective se stabilesc în planurile de contingență și în planurile naționale de dezvoltare a capacității de care sunt legate.

(6) Metodologia și procedura de stabilire a planurilor menționate la alineatele (3) și (4) se adoptă de către Consiliul de administrație, după consultarea statelor membre, pe baza unei propuneri a directorului executiv.

(7) Agenția elaborează o sinteză a planurilor naționale de dezvoltare a capacităților, o strategie multianuală pentru achiziționarea echipamentelor agenției menționată la articolul 63 și planificarea multianuală a profilurilor pentru corpul permanent.

Agenția transmite această sinteză statelor membre și Comisiei în vederea identificării posibilelor sinergii și oportunități de cooperare în diversele domenii care fac obiectul planurilor naționale de dezvoltare a capacităților, inclusiv în domeniul achizițiilor publice comune. Pe baza sinergiilor identificate, agenția poate invita statele membre să participe la acțiunile de cooperare subsecvente.

(8) Consiliul de administrație se reunește cel puțin o dată pe an pentru a discuta și a aproba foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Foaia de parcurs privind dezvoltarea capacităților este propusă de către directorul executiv pe baza sintezei planurilor naționale de dezvoltare a capacităților, ținând seama, printre altele, de rezultatele analizelor de risc și ale evaluărilor privind vulnerabilitatea efectuate în conformitate cu articolele 29 și 32 și de planurile multianuale ale agenției. După aprobarea foii de parcurs privind dezvoltarea capacității de către Consiliul de administrație, aceasta se anexează la strategia tehnică și operațională menționată la articolul 8 alineatul (5).

CAPITOLUL II

FUNCȚIONAREA POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN

SECȚIUNEA 1

Sarcinile Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

Articolul 10

Sarcinile Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

(1) Agenția îndeplinește următoarele sarcini:

- (a) monitorizează fluxurile de migrație și efectuează analize de risc cu privire la toate aspectele gestionării integrate a frontierelor;
- (b) monitorizează nevoile operative ale statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a returnărilor, inclusiv prin colectarea de date operative;
- (c) efectuează evaluări ale vulnerabilității care includ evaluări ale capacității statelor membre și ale gradului de pregătire al acestora pentru a face față amenințărilor și provocărilor cu care se confruntă la frontierele externe;
- (d) monitorizează gestionarea frontierelor externe prin intermediul ofițerilor de legătură ai agenției în statele membre;
- (e) monitorizează respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile sale la frontierele externe și în operațiunile de returnare;
- (f) sprijină dezvoltarea și funcționarea EUROSUR;
- (g) sprijină statele membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operațională sporită la frontierele externe, prin coordonarea și organizarea de operațiuni comune, ținând seama de faptul că unele situații pot implica urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
- (h) sprijină statele membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operațională sporită la frontierele externe, prin lansarea de intervenții rapide la frontierele externe ale statelor membre care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate, ținând seama de faptul că unele situații pot implica urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
- (i) oferă asistență tehnică și operațională statelor membre și țărilor terțe, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, în operațiunile de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, care pot fi declanșate în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;

- (j) trimite corpul permanent în cadrul echipelor de gestionare a frontierelor, al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației și al echipelor de returnare (denumite generic „echipe”) în cursul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare;
- (k) constituie o rezervă de echipamente tehnice, inclusiv o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă, care urmează să fie trimise în cadrul operațiunilor comune, al intervențiilor rapide la frontieră și al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare;
- (l) dezvoltă și gestionează, cu sprijinul unui mecanism intern de control al calității, capacitățile umane și tehnice proprii în scopul de a contribui la corpul permanent, inclusiv la recrutarea și formarea membrilor personalului său care acționează în calitate de membri ai echipei, și la rezerva de echipamente tehnice;
- (m) în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot;
 - (i) trimite personal operativ și echipamente tehnice pentru a oferi sprijin în vederea verificării, a interviuării migranților pentru culegerea de informații, a identificării și a prelevării de amprente digitale;
 - (ii) stabilește, în cooperare cu EASO și cu autoritățile naționale competente, o procedură pentru a îndruma persoanele care au nevoie de protecție internațională sau care doresc să o solicite și pentru a oferi informații inițiale acestor persoane, inclusiv o procedură pentru identificarea grupurilor vulnerabile;
- (n) oferă sprijin în toate etapele procesului de returnare, fără a intra în aspectele de fond ale deciziilor de returnare, care rămân în responsabilitatea exclusivă a statelor membre, oferă asistență în ceea ce privește coordonarea și organizarea operațiunilor de returnare și acordă sprijin tehnic și operativ în vederea îndeplinirii obligației de returnare a persoanelor returnate și sprijin tehnic și operativ pentru operațiunile și intervențiile de returnare, inclusiv în circumstanțe care impun o asistență sporită;
- (o) instituie o rezervă de observatori pentru returnările forțate;
- (p) trimite echipe de returnare în cursul intervențiilor de returnare;
- (q) în cadrul mandatelor respective ale agențiilor vizate, cooperează cu Europol și cu Eurojust și oferă sprijin statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operațională sporită la frontierele externe în lupta împotriva criminalității transfrontaliere și a terorismului;
- (r) cooperează cu EASO, în cadrul mandatelor lor respective, în special pentru a facilita luarea de măsuri în cazurile în care resortisanții țărilor terțe a căror cerere de protecție internațională a fost respinsă printr-o decizie definitivă fac obiectul returnării;
- (s) cooperează cu FRA, în cadrul mandatelor lor respective, pentru a asigura aplicarea continuă și uniformă a acquis-ului Uniunii în domeniul drepturilor fundamentale;
- (t) cooperează cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), în cadrul mandatelor lor respective, în vederea sprijinirii autorităților naționale care îndeplinesc funcțiile de gardă de coastă prevăzute la articolul 69, inclusiv salvarea de vieți pe mare, prin furnizarea de servicii, informații, echipamente și formare, precum și prin coordonarea operațiunilor cu scopuri multiple;
- (u) cooperează cu țările terțe în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament, inclusiv prin eventuala trimitere operativă a echipelor de gestionare a frontierelor în țări terțe;
- (v) acordă sprijin statelor membre și țărilor terțe în contextul cooperării tehnice și operative dintre acestea în ceea ce privește aspectele care intră sub incidența prezentului regulament;
- (w) acordă sprijin statelor membre și țărilor terțe în ceea ce privește formarea polițiștilor de frontieră naționali, a altor categorii relevante de personal și a experților în materie de returnare, inclusiv prin stabilirea unor standarde și programe comune de formare, care acoperă și drepturile fundamentale;
- (x) participă la dezvoltarea și gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, și dezvoltă proiecte-pilot proprii dacă acest lucru este necesar pentru realizarea activităților prevăzute de prezentul regulament;

- (y) dezvoltă standarde tehnice pentru schimbul de informații;
 - (z) sprijină elaborarea de standarde tehnice pentru echipamentele din domeniul controlului la frontiere și al returnării, inclusiv pentru interconectarea sistemelor și a rețelor, și sprijină, după caz, dezvoltarea de standarde minime comune pentru supravegherea frontierelor externe, în conformitate cu responsabilitățile respective ale statelor membre și ale Comisiei;
 - (aa) instituie și asigură funcționarea rețelei de comunicații menționate la articolul 14;
 - (ab) dezvoltă și operează, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725, sisteme de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații referitoare la riscurile emergente în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, imigrația ilegală și returnarea, în strânsă cooperare cu Comisia, cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și cu Rețeaua europeană de migrație instituită prin Decizia 2008/381/CE a Consiliului ⁽³⁶⁾;
 - (ac) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea unui mediu comun de schimb de informații, inclusiv pentru interoperabilitatea sistemelor, după caz;
 - (ad) stabilește standarde înalte pentru gestionarea frontierelor, permițând transparența și controlul public, respectând pe deplin dreptul aplicabil și asigurând respectarea, protejarea și promovarea drepturilor fundamentale;
 - (ae) gestionează și operează sistemul „Documente false și autentice online” menționat la articolul 79 și sprijină statele membre prin facilitarea detectării fraudării documentelor;
 - (af) îndeplinește sarcinile și obligațiile care revin agenției în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁷⁾ și asigură instituirea și funcționarea unității centrale a ETIAS în conformitate cu articolul 7 din regulamentul respectiv;
 - (ag) acordă sprijin statelor membre în ceea ce privește facilitarea persoanelor să traverseze frontierele externe.
- (2) Agenția realizează acțiuni de comunicare cu privire la aspectele care țin de competența sa. Aceasta îi oferă publicului informații exacte, detaliate, prompte și cuprinzătoare cu privire la activitățile sale.

Activitățile de comunicare nu prejudiciază sarcinile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, și în special nu dezvăluie informații cu caracter operativ care, dacă ar fi făcute publice, ar periclita atingerea obiectivului operațiunilor. Agenția realizează acțiunile de comunicare fără a aduce atingere articolului 92 și în conformitate cu planurile de comunicare și difuzare aplicabile adoptate de Consiliul de administrație și în strânsă cooperare, după caz, cu alte organe, oficii și agenții.

SECȚIUNEA 2

Schimbul de informații și cooperarea

Articolul 11

Obligația de a coopera cu bună credință

Agenția și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, și autoritățile naționale responsabile cu returnarea au obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații.

⁽³⁶⁾ Decizia 2008/381/CE a Consiliului din 14 mai 2008 de instituire a unei Rețele europene de migrație (JO L 131, 21.5.2008, p. 7).

⁽³⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1).

*Articolul 12***Obligația de a face schimb de informații**

(1) În scopul de a-și îndeplini sarcinile care le sunt conferite prin prezentul regulament, agenția și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnările, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere și autoritățile naționale responsabile cu returnarea, partajează toate informațiile necesare, în timp util și cu exactitate, în conformitate cu prezentul regulament și cu alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii și din dreptul intern privind schimbul de informații.

(2) Agenția ia măsurile adecvate în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și statele membre.

Dacă informațiile sunt relevante pentru îndeplinirea sarcinilor sale, agenția transmite informațiile respective altor organe, oficii sau agenții relevante ale Uniunii, în scopul analizei de risc, al colectării de date statistice, al evaluării situației din țări terțe, al formării și al acordării de sprijin statelor membre în legătură cu planificarea de contingență. În acest scop, între organele, oficiile și agențiile Uniunii se dezvoltă instrumentele și structurile necesare.

(3) Agenția ia toate măsurile necesare pentru a facilita schimbul de informații relevante pentru sarcinile sale cu Irlanda și Regatul Unit, în cazul în care aceste informații au legătură cu activitățile la care acestea participă în conformitate cu articolul 70 și articolul 100 alineatul (5).

*Articolul 13***Punctele de contact naționale**

(1) Fiecare stat membru desemnează un punct de contact național pentru comunicarea cu agenția în toate aspectele legate de activitățile agenției, fără a aduce atingere rolului centrelor naționale de coordonare. Punctele de contact naționale trebuie să fie accesibile în orice moment și să asigure difuzarea în timp util a tuturor informațiilor primite de la agenție către toate autoritățile relevante din statul membru în cauză, în special membrii Consiliului de administrație și centrul național de coordonare.

(2) Statele membre pot desemna până la doi membri ai personalului care reprezintă punctul lor de contact național pentru a fi desemnați la agenție ca ofițeri de legătură. Ofițerii de legătură facilitează comunicarea dintre punctul de contact național și agenție și pot, dacă este necesar, să participe la reuniunile relevante.

(3) Agenția asigură ofițerilor de legătură spațiile necesare în sediul său, precum și un sprijin adecvat pentru îndeplinirea sarcinilor acestora. Toate celelalte costuri care apar în legătură cu trimiterea ofițerilor de legătură sunt suportate de statul membru. Consiliul de administrație precizează normele și condițiile trimerii, precum și normele privind sprijinul adecvat care urmează să fie asigurat.

*Articolul 14***Rețeaua de comunicații**

(1) Agenția instituie o rețea de comunicații și asigură funcționarea acesteia pentru a pune la dispoziție instrumente analitice și de comunicare și pentru a permite schimbul de informații sensibile neclasificate și de informații clasificate într-un mediu securizat și în timp aproape real cu și între centrele naționale de coordonare.

Orice sistem sau aplicație care utilizează rețeaua de comunicații respectă dreptul Uniunii privind protecția datelor pe durata întregului său ciclu de viață.

Rețeaua de comunicații funcționează 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână și permite:

- (a) schimbul bilateral și multilateral de informații în timp aproape real;
- (b) conferințe audio și video;

- (c) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor sensibile neclasificate;
 - (d) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor clasificate UE până la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL sau niveluri de clasificare naționale echivalente, asigurând că informațiile clasificate sunt gestionate, stocate, transmise și prelucrate într-o secțiune separată și acreditată în mod corespunzător a rețelei de comunicații.
- (2) Agenția oferă asistență tehnică și se asigură că rețeaua de comunicații este disponibilă în permanență și este în măsură să susțină sistemul de comunicații și informații gestionat de agenție.

Articolul 15

Sistemele de schimb de informații și aplicațiile gestionate de agenție

- (1) Agenția poate lua toate măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru sarcinile sale cu Parlamentul European, Consiliul, Comisia, statele membre și, dacă este cazul, cu alte instituții ale Uniunii și organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la articolul 68 alineatul (1) și cu țările terțe conform articolului 71.
- (2) Agenția dezvoltă, pune în aplicare și operează un sistem de informații capabil să facă schimb de informații clasificate și sensibile neclasificate cu actorii menționați la alineatul (1) din prezentul articol, precum și să facă schimb de date cu caracter personal menționate la articolele 86-91, în conformitate cu articolul 92.
- (3) Agenția pune în aplicare sistemele de informații menționate la alineatul (2) de la prezentul articol în cadrul rețelei de comunicații menționată la articolul 14, după caz.

Articolul 16

Standarde tehnice pentru schimbul de informații

Agenția elaborează standarde tehnice în cooperare cu statele membre, pentru:

- (a) a interconecta rețeaua de comunicații menționată la articolul 14 cu rețelele naționale utilizate pentru stabilirea tablourilor situaționale naționale menționate la articolul 25 și cu alte sisteme de informații relevante în sensul prezentului regulament;
- (b) a dezvolta sisteme de schimb de informații și aplicații software relevante ale agenției și ale statelor membre, în sensul prezentului regulament, și a stabili interfețe între aceste sisteme și aplicații;
- (c) a transmite tablourile situaționale și, după caz, tablourile situaționale specifice menționate la articolul 27 și a asigura comunicarea între unitățile și centrele relevante ale autorităților naționale competente și cu echipele trimise de agenție prin diverse mijloace de comunicare, cum ar fi comunicațiile prin satelit și rețelele radio;
- (d) a comunica poziția activelor proprii, utilizând în mod optim dezvoltarea tehnologică a sistemului de navigație prin satelit instituit în cadrul programului Galileo, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁸⁾.

Articolul 17

Asigurarea informațiilor

Statele membre se asigură, prin intermediul centrului lor național de coordonare și sub supravegherea autorităților naționale competente, că autoritățile lor, agențiile lor și alte organisme naționale, atunci când utilizează rețeaua de comunicații menționată la articolul 14 și sistemele de schimb de informații ale agenției:

- (a) au acces corespunzător și continuu la sistemele și rețelele relevante ale agenției sau la sistemele și rețelele conectate la acestea;

⁽³⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind punerea în aplicare și exploatarea sistemelor europene de radionavigație prin satelit și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 876/2002 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 683/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 1).

- (b) respectă standardele tehnice relevante prevăzute la articolul 16;
- (c) aplică norme și standarde de securitate echivalente cu cele aplicate de agenție pentru gestionarea informațiilor clasificate;
- (d) fac schimb de informații sensibile neclasificate și de informații clasificate, le prelucreză și le stochează în conformitate cu articolul 92.

SECȚIUNEA 3

EUROSUR

Articolul 18

EUROSUR

Prezentul regulament instituie EUROSUR în calitate de cadru integrat pentru schimbul de informații și pentru cooperarea operațională în cadrul Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în vederea îmbunătățirii conștientizării situației și a sporirii capacității de reacție în scopul gestionării frontierelor Uniunii, inclusiv al detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și în vederea contribuției la asigurarea protecției vieților migranților și la salvarea acestora.

Articolul 19

Domeniul de aplicare al EUROSUR

- (1) EUROSUR se utilizează pentru verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei autorizate și pentru supravegherea frontierelor externe terestre, maritime și aeriene, inclusiv monitorizarea, detectarea, identificarea, urmărirea, prevenirea și interceptarea trecerilor neautorizate ale frontierei, în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și al contribuției la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților.
- (2) EUROSUR nu se utilizează pentru nicio măsură legală sau administrativă luată după ce autoritățile competente ale unui stat membru au interceptat activități infracționale transfrontaliere sau treceri neautorizate ale frontierelor externe de către persoane.

Articolul 20

Componentele EUROSUR

- (1) Statele membre și agenția utilizează EUROSUR pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în domeniul controlului frontierelor, ținând seama de mecanismele existente de schimb de informații și de cooperare. EUROSUR constă în următoarele componente:
 - (a) centre naționale de coordonare astfel cum sunt menționate la articolul 21;
 - (b) tablouri situaționale naționale astfel cum sunt menționate la articolul 25;
 - (c) un tablou situațional european astfel cum este menționat la articolul 26, care include informații privind secțiuni de frontieră externă cu niveluri de impact corespunzătoare;
 - (d) tablouri situaționale specifice astfel cum sunt menționate la articolul 27;
 - (e) serviciile de fuziune EUROSUR astfel cum sunt menționate la articolul 28;
 - (f) planificarea integrată astfel cum este menționată la articolul 9.

(2) Centrele naționale de coordonare furnizează agenției, prin intermediul rețelei de comunicații menționate la articolul 14 și al sistemelor relevante, informații, extrase din tablourile lor situaționale naționale și, după caz, din tablourile situaționale specifice, care sunt necesare pentru stabilirea și actualizarea tabloului situațional european.

(3) Agenția oferă centrelor naționale de coordonare, prin intermediul rețelei de comunicații, acces nelimitat, 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, la tablourile situaționale specifice și la tabloul situațional european.

Articolul 21

Centrele naționale de coordonare

(1) Fiecare stat membru desemnează, administrează și gestionează un centru național de coordonare care coordonează și efectuează schimbul de informații în rândul tuturor autorităților responsabile cu controlul la frontierele externe la nivel național, precum și cu celelalte centre naționale de coordonare și cu agenția. Fiecare stat membru transmite Comisiei o notificare privind instituirea centrului său național de coordonare, Comisia informând imediat celelalte state membre și agenția în acest sens.

(2) Fără a aduce atingere articolului 13 și în cadrul EUROSUR, centrul național de coordonare este punctul unic de contact pentru schimbul de informații și pentru cooperarea cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.

(3) Centrele naționale de coordonare au următoarele atribuții:

- (a) asigură în timp util schimbul de informații și cooperarea promptă între toate autoritățile naționale responsabile la nivel național cu controlul la frontierele externe, precum și cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția;
- (b) asigură în timp util schimbul de informații cu autoritățile cu atribuții în ceea ce privește căutarea și salvarea, asigurarea respectării legii, azilul și imigrația și gestionează difuzarea informațiilor relevante la nivel național;
- (c) contribuie la o gestionare eficace și eficientă a resurselor și a personalului;
- (d) alcătuiesc și actualizează tablourile situaționale naționale în conformitate cu articolul 25;
- (e) sprijină coordonarea, planificarea și punerea în aplicare a controlului național la frontiere;
- (f) coordonează sistemele naționale de control la frontiere, în conformitate cu dreptul național;
- (g) contribuie la evaluarea periodică a efectelor controlului național la frontiere în sensul prezentului regulament;
- (h) coordonează măsuri operative cu alte state membre și cu țări terțe, fără a aduce atingere competențelor agenției și ale altor state membre;
- (i) fac schimb de informații relevante cu ofițerii de legătură în materie de imigrație din statele lor membre, dacă au fost desemnați, prin intermediul unor structuri adecvate stabilite la nivel național, cu scopul de a contribui la tabloul situațional european și de a sprijini operațiunile de control la frontiere;
- (j) sub supravegherea autorităților naționale competente, contribuie la asigurarea informațiilor pentru sistemele de informații naționale și pentru sistemele de informații ale agenției.

(4) Statele membre pot încredința autorităților regionale, locale, funcționale sau altor autorități, care sunt în măsură să adopte decizii operative, sarcina de a asigura conștientizarea situației și capacitatea de reacție în sferile lor respective de competență, inclusiv sarcinile și competențele enumerate la alineatul (3) literele (c), (e) și (f).

(5) Decizia unui stat membru de a atribui sarcini în conformitate cu alineatul (4) nu aduce atingere capacității centrului național de coordonare de a coopera și de a face schimb de informații cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.

(6) În cazuri predefinite, astfel cum sunt stabilite la nivel național, un centru național de coordonare poate autoriza o autoritate menționată la alineatul (4) să comunice și să facă schimb de informații cu autoritățile regionale sau cu centrul național de coordonare al unui alt stat membru sau cu autoritățile competente ale unei țări terțe, cu condiția ca autoritatea autorizată respectivă să informeze în mod regulat propriul centru național de coordonare cu privire la comunicarea și schimbul de informații respective.

(7) Centrul național de coordonare funcționează 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână.

Articolul 22

Manualul EUROSUR

(1) Comisia adoptă și pune la dispoziție, în strânsă cooperare cu agenția și cu oricare alt organ, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii, un manual practic pentru punerea în aplicare și gestionarea EUROSUR (denumit în continuare „manualul EUROSUR”). Manualul EUROSUR prevede orientări de natură tehnică și operativă, recomandări și bune practici, inclusiv privind cooperarea cu țările terțe. Comisia adoptă manualul EUROSUR sub forma unei recomandări.

(2) Comisia poate decide, după consultarea statelor membre și a agenției, să clasifice RESTREINT UE/EU RESTRICTED anumite părți ale manualului EUROSUR, în conformitate cu normele prevăzute de Regulamentul de procedură al Comisiei.

Articolul 23

Monitorizarea EUROSUR

(1) Agenția și statele membre se asigură că există proceduri de monitorizare a funcționării tehnice și operaționale a EUROSUR în raport cu obiectivul de obținere a unei conștientizări a situației și a unei capacități de reacție adecvate la frontierele externe.

(2) Agenția monitorizează continuu calitatea serviciului oferit de rețeaua de comunicații menționată la articolul 14 și calitatea datelor partajate în tabloul situațional european.

(3) Agenția transmite informațiile colectate în cadrul monitorizării în temeiul alineatului (2) centrelor naționale de coordonare și structurilor de comandă și control relevante utilizate pentru activitățile agenției în cadrul serviciilor de fuziune ale EUROSUR. Astfel de informații sunt clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

SECȚIUNEA 4

Conștientizarea situației

Articolul 24

Tablouri situaționale

(1) Tablourile situaționale naționale, tabloul situațional european și tablourile situaționale specifice sunt elaborate prin colectarea, evaluarea, compararea, analizarea, interpretarea, generarea, vizualizarea și difuzarea informațiilor.

Tablourile situaționale menționate la primul paragraf sunt formate din următoarele straturi de informații:

- (a) un strat de evenimente care cuprinde evenimente și incidente legate de trecerile neautorizate ale frontierei și infracționalitatea transfrontalieră, și, atunci când sunt disponibile, informații privind deplasările secundare neautorizate, în scopul înțelegerii tendințelor, volumelor și rutelor migratorii;
- (b) un strat operațional care conține informații privind operațiunile, inclusiv planul de trimitere, zona de desfășurare, precum și poziția, ora, statutul și tipul de active care participă la program, astfel cum se prevede în planul operațional;

- (c) un strat de analiză care conține informații analizate care sunt relevante în sensul prezentului regulament și, în special, care este relevant pentru atribuirea nivelurilor de impact secțiunilor de frontieră externă, precum imagistică și date geografice, evoluții și indicatori-cheie, rapoarte analitice și alte informații justificative relevante.
- (2) Tablourile situaționale menționate la alineatul (1) permit identificarea și urmărirea evenimentelor, a operațiunilor și a analizelor corespunzătoare legate de situațiile în care sunt în pericol vieți omenești.
- (3) Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește detaliile privind straturile de informații ale tablourilor situaționale și normele pentru alcătuirea de tablouri situaționale specifice. Actul de punere în aplicare specifică tipul de informații care trebuie furnizate, entitățile responsabile cu colectarea, prelucrarea, arhivarea și transmiterea informațiilor specifice, termenele maxime pentru raportare, normele în materie de securitate și protecție a datelor și mecanismele aferente de control al calității. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 122 alineatul (2).

Articolul 25

Tablourile situaționale naționale

- (1) Fiecare centru național de coordonare alcătuiește și actualizează un tablou situațional național pentru a furniza în timp util informații eficace și exacte tuturor autorităților cu responsabilități la nivel național în ceea ce privește controlul la frontierele externe.
- (2) Tabloul situațional național cuprinde informații colectate din următoarele surse:
- (a) sistemul național de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu dreptul intern;
 - (b) senzorii staționari și mobili utilizați de autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe;
 - (c) patrulele de supraveghere a frontierelor și alte misiuni de monitorizare;
 - (d) centrele de coordonare locale, regionale și de alt tip;
 - (e) alte autorități și sisteme naționale relevante, inclusiv ofițerii de legătură în materie de imigrație, centrele operaționale și punctele de contact;
 - (f) verificările la frontieră;
 - (g) agenția;
 - (h) centrele naționale de coordonare din alte state membre;
 - (i) autoritățile țărilor terțe, pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelelor regionale menționate la articolul 72;
 - (j) sistemele de raportare a navelor, în conformitate cu temeiurile juridice ale acestora;
 - (k) alte organizații europene și internaționale relevante;
 - (l) alte surse.
- (3) Fiecare centru național de coordonare atribuie un singur nivel de impact, de la impact „redus” și „mediu” la „ridicat” și „foarte ridicat”, fiecărui incident din stratul de evenimente al tabloului situațional național. Toate incidentele se transmit agenției.
- (4) Fiecare centru național de coordonare poate, la cererea autorităților naționale competente, să decidă restricționarea accesului la informațiile referitoare la securitatea națională, inclusiv la activele militare pe baza principiului necesității de a cunoaște.

(5) Centrele naționale de coordonare din statele membre vecine își pot transmite, în mod direct și în timp aproape real, tabloul situațional al secțiunilor de frontieră externă vecine inclusiv pozițiile, starea și tipul activelor proprii care operează la secțiunile de frontieră externă vecine.

Articolul 26

Tabloul situațional european

(1) Agenția stabilește și actualizează un tablou situațional european pentru a furniza în timp util centrelor naționale de coordonare și Comisiei informații și analize eficace și exacte, referitoare la frontierele externe, zona prefrontalieră și deplasările secundare neautorizate.

(2) Tabloul situațional european este alcătuit din informații colectate din următoarele surse:

- (a) centrele naționale de coordonare și tablourile situaționale naționale, precum și informații și rapoarte primite de la ofițerii de legătură în materie de imigrație, în măsura impusă prin prezentul articol;
- (b) agenția, inclusiv informațiile și rapoartele furnizate de ofițerii săi de legătură, în conformitate cu articolele 31 și 77;
- (c) delegațiile Uniunii și misiunile și operațiunile desfășurate în cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) prevăzute la articolul 68 alineatul (1) litera (j);
- (d) alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii și organizații internaționale relevante enumerate la articolul 68 alineatul (1);
- (e) autoritățile țărilor terțe, pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelelor regionale menționate la articolul 72 și acordurile de lucru menționate la articolul 73 alineatul (4);
- (f) alte surse.

(3) Stratul de evenimente din tabloul situațional european include informații privind:

- (a) incidente și alte evenimente cuprinse în stratul evenimentelor al tablourilor situaționale naționale;
- (b) incidente și alte evenimente cuprinse în tablourile situaționale specifice prevăzute la articolul 27;
- (c) incidente care apar în zona operativă a unei operațiuni comune sau a unei intervenții rapide coordonate de agenție sau într-un hotspot.

(4) Stratul operațional al tabloului situațional european conține informații privind operațiunile comune și intervențiile rapide coordonate de agenție și privind hotspoturile și include mandatul, locul, situația și durata misiunii, informații referitoare la statele membre și la alți actori implicați, rapoarte situaționale zilnice și săptămânale, date statistice și pachete de informare pentru presă.

(5) Informațiile privind activele proprii din stratul operațional al tabloului situațional european pot fi clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED, după caz.

(6) În tabloul situațional european, agenția ține seama de nivelurile de impact care au fost atribuite anumitor incidente în tablourile situaționale naționale de către centrele naționale de coordonare. Pentru orice incident din zona prefrontalieră, agenția atribuie un nivel de impact unic și orientativ și informează centrele naționale de coordonare cu privire la acesta.

Articolul 27

Tablouri situaționale specifice

(1) Agenția și statele membre pot să alcătuiască și să întrețină tablouri situaționale specifice pentru a sprijini activitățile operative specifice la frontierele externe sau pentru a face schimb de informații cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la articolul 68 alineatul (1) sau cu țările terțe, astfel cum se prevede la articolul 75.

(2) Tablourile situaționale specifice sunt constituite dintr-un subset de informații provenite din tablourile situaționale naționale și din tabloul situațional european.

(3) Normele detaliate de stabilire și punere în comun a tablourilor situaționale specifice se stabilesc într-un plan operațional pentru activitățile operative în cauză și într-un acord bilateral sau multilateral atunci când tabloul situațional specific este stabilit în cadrul unei cooperări bilaterale sau multilaterale cu țări terțe. Orice schimb de informații în temeiul prezentului alineat se realizează în concordanță cu principiul consimțământului inițiatorului.

Articolul 28

Serviciile de fuziune EUROSUR

(1) Agenția coordonează serviciile de fuziune EUROSUR pentru a oferi centrelor naționale de coordonare, Comisiei și serviciilor proprii informații privind frontierele externe și zona prefrontalieră în mod regulat, fiabil și eficient din punctul de vedere al costurilor.

(2) Agenția furnizează unui centru național de coordonare, la cererea acestuia, informații privind frontierele externe ale statului membru de care aparține și zona prefrontalieră, care pot fi obținute prin:

- (a) monitorizarea selectivă a porturilor și a zonelor de coastă desemnate ale țărilor terțe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind puncte de îmbarcare sau de tranzit pentru navele sau alte ambarcațiuni utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;
- (b) urmărirea în marea liberă a navelor sau a altor ambarcațiuni și urmărirea aeronavelor, atunci când navele, ambarcațiunile sau aeronavele respective sunt suspectate sau identificate ca fiind utilizate pentru imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră, inclusiv în cazul persoanelor aflate în pericol pe mare, în vederea transmiterii acestor informații autorităților relevante care sunt competente pentru operațiuni de căutare și salvare;
- (c) monitorizarea zonelor desemnate din domeniul maritim, pentru a detecta, a identifica și a urmări navele și alte ambarcațiuni utilizate sau suspectate de a fi utilizate pentru imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră, inclusiv în cazul persoanelor aflate în pericol pe mare, în vederea transmiterii acestor informații autorităților relevante care sunt competente pentru operațiuni de căutare și salvare;
- (d) monitorizarea zonelor desemnate din spațiul aerian, pentru a detecta, a identifica și a urmări aeronavele și alte forme de echipamente utilizate sau suspectate de a fi utilizate pentru imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră;
- (e) evaluarea de mediu în zonele desemnate din domeniul maritim și de la frontierele externe terestre și aeriene pentru optimizarea activităților de monitorizare și patrulare;
- (f) monitorizarea selectivă a zonelor prefrontaliere desemnate de la frontierele externe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind potențiale zone de plecare sau tranzit pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;
- (g) monitorizarea fluxurilor de migrație către Uniune și în interiorul acesteia în ceea ce privește tendințele, amploarea și rutele;
- (h) monitorizarea mijloacelor de comunicare în masă, a informațiilor din surse deschise și analiza activităților pe internet în conformitate cu Directiva (UE) 2016/680 sau Regulamentul (UE) 2016/679, după caz, în scopul prevenirii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere;
- (i) analiza informațiilor provenite din sisteme de informații la scară largă în scopul detectării modificărilor referitoare la rutele și metodele utilizate pentru imigrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră.

(3) Agenția poate refuza o cerere din partea unui centru național de coordonare din motive tehnice, financiare sau operative. Agenția notifică în timp util centrului național de coordonare motivele care stau la baza refuzului respectiv.

(4) Agenția poate utiliza din proprie inițiativă instrumentele de supraveghere menționate la alineatul (2) pentru colectarea de informații privind zona prefrontalieră, care sunt relevante pentru tabloul situațional european.

SECȚIUNEA 5

Analiza de risc

Articolul 29

Analiza de risc

(1) Agenția monitorizează fluxurile de migrație către Uniune, precum și în interiorul acesteia în ceea ce privește tendințele, amploarea și rutele, și alte tendințe și eventuale provocări la frontierele externe și în privința returnării. În acest scop, agenția, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, instituie un model comun integrat de analiză de risc, care trebuie să fie aplicat și de agenție și de statele membre. Modelul comun integrat de analiză de risc se instituie și se actualizează, dacă este cazul, pe baza rezultatelor evaluării punerii în aplicare a ciclului multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționat la articolul 8 alineatul (7).

(2) Agenția elaborează analize de risc anuale generale, pe care le prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei aplicând normele de securitate adoptate în conformitate cu articolul 92, și analize de risc specifice pentru activitățile operative. Din doi în doi ani, agenția, în strânsă consultare cu statele membre, pregătește și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei o analiză strategică de risc pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. O astfel de analiză strategică de risc va fi luată în considerare la elaborarea ciclului multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Agenția elaborează astfel de analize de risc anuale generale și de analize strategice de risc pe baza informațiilor primite, inclusiv de la statele membre. În rezultatele acestor analize de risc, datele cu caracter personal sunt anonimizate.

(3) Analizele de risc menționate la alineatul (2) privesc toate aspectele relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor în scopul de a dezvolta un mecanism de preavertizare.

(4) Agenția publică informații complete cu privire la modelul comun integrat de analiză de risc.

(5) Statele membre transmit agenției toate informațiile necesare privind situația, tendințele și amenințările posibile la frontierele externe și în materie de returnare. Statele membre transmit agenției, la intervale regulate sau la cererea acesteia, toate informațiile relevante, cum ar fi datele statistice și operative colectate în legătură cu gestionarea europeană integrată a frontierelor care sunt incluse în lista de informații și date obligatorii care trebuie transmise agenției menționată la articolul 100 alineatul (2) litera (e), precum și date provenite din stratul de analiză al tabloului situațional național, astfel cum se prevede la articolul 25.

(6) Rezultatele analizei de risc sunt transmise Consiliului de administrație și sunt partajate cu autoritățile competente din statele membre în timp util și cu exactitate.

(7) Statele membre țin seama de rezultatele analizei de risc atunci când își planifică operațiunile și activitățile la frontierele externe, precum și activitățile legate de returnare.

(8) Agenția include rezultatele unui model comun integrat de analiză de risc în elaborarea programelor comune de bază pentru formare menționate la articolul 62.

SECȚIUNEA 6

Prevenirea și capacitatea de reacție

Articolul 30

Determinarea secțiunilor de frontieră externă

În sensul prezentului regulament, fiecare stat membru își divizează frontierele externe în secțiuni de frontieră externă. Respectivul secțiuni constau în secțiuni de frontieră terestră, maritimă și, dacă statele membre decid astfel, aeriană. Fiecare stat membru notifică respectivele secțiuni de frontieră externă agenției.

Statele membre notifică agenției orice modificare a secțiunilor de frontieră externă în timp util pentru a se asigura continuitatea analizei de risc de către agenție.

Articolul 31

Ofițerii de legătură ai agenției în statele membre

(1) Agenția asigură monitorizarea regulată a gestionării frontierelor externe și a returnărilor efectuate de către toate statele membre prin intermediul ofițerilor săi de legătură.

Agenția poate decide ca un ofițer de legătură să acopere până la patru state membre care sunt apropiate din punct de vedere geografic.

(2) Directorul executiv numește experți din cadrul personalului statutar care urmează să fie trimiși ca ofițeri de legătură. Pe baza analizei de risc și în urma consultării cu statele membre vizate, directorul executiv face o propunere privind natura și condițiile trimiterii ofițerilor de legătură respectivi, statul membru sau regiunea în care pot fi trimiși și eventualele sarcini care nu intră sub incidența alineatului (3). Propunerea formulată de directorul executiv se supune aprobării Consiliului de administrație. Directorul executiv informează statul membru în cauză cu privire la numire și stabilește, împreună cu acesta, locul de trimitere.

(3) Ofițerii de legătură acționează în numele agenției și rolul acestora este să promoveze cooperarea și dialogul dintre agenție și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, precum și autoritățile naționale responsabile cu returnarea. Ofițerii de legătură au, în special, următoarele sarcini:

- (a) acționează ca interfață între agenție și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, și autoritățile naționale responsabile cu returnarea;
- (b) sprijină colectarea informațiilor de care are nevoie agenția pentru a monitoriza imigrația ilegală și pentru analizele de risc menționate la articolul 29;
- (c) sprijină colectarea informațiilor menționate la articolul 32 și de care are nevoie agenția pentru a efectua evaluarea vulnerabilității și elaborează un raport în acest sens;
- (d) monitorizează măsurile luate de statul membru la secțiunile de frontieră externă cărora li s-a atribuit un nivel de impact ridicat sau critic, în conformitate cu articolul 34;
- (e) contribuie la promovarea aplicării acquis-ului Uniunii referitor la gestionarea a frontierelor externe și returnare, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale;
- (f) cooperează cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, dacă este necesar, pentru a promova respectarea drepturilor fundamentale în cursul activității agenției în conformitate cu litera (e);
- (g) dacă este posibil, acordă sprijin statelor membre în ceea ce privește elaborarea planurilor lor de contingență referitoare la gestionarea frontierelor;
- (h) facilitează comunicarea dintre statul membru în cauză și agenție, comunică statului membru în cauză informațiile relevante primite de la agenție, inclusiv informațiile cu privire la operațiunile în curs;
- (i) raportează direct și cu regularitate directorului executiv cu privire la situația de la frontiera externă și la capacitatea statului membru în cauză de a gestiona cu eficacitate situația de la frontierele externe; raportează și cu privire la executarea operațiunilor de returnare în țările terțe relevante;
- (j) monitorizează măsurile adoptate de statul membru cu privire la o situație care necesită întreprinderea de acțiuni urgente la frontierele externe, astfel cum se menționează la articolul 42;
- (k) monitorizează măsurile luate de statul membru cu privire la returnare și sprijină colectarea informațiilor de care are nevoie agenția pentru a desfășura activitățile menționate la articolul 48.

(4) În cazul în care raportarea ofițerului de legătură menționată la alineatul (3) litera (i) ridică îngrijorări privind unul sau mai multe aspecte relevante pentru statul membru în cauză, directorul executiv informează fără întârziere statul membru respectiv.

(5) În sensul alineatului (3), în conformitate cu normele naționale și cu normele Uniunii în materie de securitate și de protecție a datelor, ofițerul de legătură:

- (a) primește informații de la centrul național de coordonare în cauză și tabloul situațional relevant național alcătuit în conformitate cu articolul 25;
 - (b) menține contacte regulate cu autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, precum și cu autoritățile naționale responsabile cu returnarea, informând punctul de contact național în cauză.
- (6) Raportul ofițerului de legătură menționat la alineatul (3) litera (c) din prezentul articol face parte din evaluarea vulnerabilității menționată la articolul 32. Raportul se transmite statului membru în cauză.
- (7) În îndeplinirea sarcinilor care le revin, ofițerii de legătură nu acceptă instrucțiuni decât din partea agenției.

Articolul 32

Evaluarea vulnerabilității

(1) Agenția stabilește o metodologie comună de evaluare a vulnerabilității, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv pregătită în strânsă cooperare cu statele membre și Comisia. Această metodologie include criterii obiective în raport cu care agenția realizează evaluarea vulnerabilității, frecvența acestor evaluări, modalitățile de realizare a unor evaluări consecutive ale vulnerabilității și modalitățile pentru un sistem eficient de monitorizare a punerii în aplicare a recomandărilor directorului executiv menționate la alineatul (7).

(2) Agenția monitorizează și evaluează disponibilitatea echipamentelor tehnice, a sistemelor, a capacităților, a resurselor, a infrastructurii și a personalului calificat și format în mod corespunzător de care dispun statele membre, necesare pentru controlul la frontieră astfel cum este menționat la articolul 3 alineatul (1) litera (a). În acest context, agenția evaluează planurile naționale de dezvoltare a capacităților menționate la articolul 9 alineatul (4) în ceea ce privește capacitatea de a efectua controlul la frontieră, ținând seama de faptul că unele capacități naționale pot fi utilizate parțial pentru alte scopuri decât controlul la frontieră. În scopul planificării viitoare, agenția realizează această monitorizare și evaluare ca măsură preventivă pe baza analizelor de risc elaborate în conformitate cu articolul 29 alineatul (2). Agenția efectuează o astfel de monitorizare și evaluare cel puțin o dată pe an, cu excepția cazului în care directorul executiv decide altfel pe baza analizei de risc sau al unei evaluări anterioare a vulnerabilității. În orice caz, fiecare stat membru face obiectul monitorizării și evaluării cel puțin o dată la trei ani.

(3) Fără a aduce atingere articolului 9, la cererea agenției, statele membre îi furnizează acesteia informații privind echipamentele tehnice și resursele umane și, în măsura în care este posibil, resursele financiare de care dispun la nivel național pentru efectuarea controalelor la frontieră. De asemenea, la cererea agenției, statele membre furnizează informații referitoare la planurile lor de contingență în ceea ce privește gestionarea frontierelor.

(4) Scopul evaluării vulnerabilității este ca agenția să evalueze capacitatea și pregătirea statelor membre de a face față provocărilor prezente și viitoare la frontierele externe; să identifice, în special pentru statele membre care se confruntă cu provocări specifice și disproportionale, eventualele consecințe imediate la frontierele externe și consecințele ulterioare pentru funcționarea spațiului Schengen; să evalueze capacitatea acestora de a contribui la corpul permanent și la rezerva de echipamente tehnice, inclusiv la rezerva de echipamente pentru reacție rapidă; și să evalueze capacitatea de găzduire a statelor membre în privința unui sprijin din partea Poliției de frontieră și a gărzii de coastă la nivel european în conformitate cu articolul 9 alineatul (3). Evaluarea respectivă nu aduce atingere mecanismului de evaluare Schengen.

(5) În cadrul evaluării vulnerabilității, agenția evaluează, la nivel calitativ și cantitativ, capacitatea statelor membre de a îndeplini toate sarcinile de gestionare a frontierelor, inclusiv capacitatea acestora de a face față unei eventuale sosiri a unui număr mare de persoane pe teritoriul lor.

(6) Rezultatele preliminare ale evaluării vulnerabilității sunt transmise statelor membre în cauză. Statele membre în cauză pot formula observații cu privire la evaluarea respectivă.

(7) Atunci când este necesar, directorul executiv, în consultare cu statul membru în cauză, formulează o recomandare în care stabilește măsurile necesare care trebuie luate de statul membru în cauză și termenul în care trebuie puse în aplicare măsurile respective. Directorul executiv invită statele membre în cauză să ia măsurile necesare pe baza unui plan de acțiune elaborat de statul membru în consultare cu directorul executiv.

(8) Directorul executiv își întemeiază măsurile pe care urmează să le recomande statelor membre în cauză pe rezultatele evaluării vulnerabilității, ținând cont de analiza de risc efectuată de agenție, de observațiile statului membru în cauză și de rezultatele mecanismului de evaluare Schengen.

Măsurile recomandate trebuie să vizeze eliminarea vulnerabilităților identificate în evaluare, astfel încât statele membre să fie mai pregătite pentru a face față provocărilor prezente și viitoare la frontierele externe, prin sporirea sau îmbunătățirea capacităților, a echipamentelor tehnice, a sistemelor, a resurselor și a planurilor lor de contingență. Directorul executiv poate oferi expertiza tehnică a agenției statelor membre pentru a sprijini punerea în aplicare a măsurilor recomandate.

(9) Directorul executiv monitorizează punerea în aplicare a măsurilor recomandate prin intermediul unor rapoarte periodice care trebuie prezentate de statele membre pe baza planurilor de acțiune menționate la alineatul (7).

În cazul existenței unui risc ca un stat membru să nu pună în aplicare o măsură recomandată în termenul stabilit în conformitate cu alineatul (7), directorul executiv informează imediat membrul Consiliului de administrație din statul membru în cauză și Comisia. După consultarea membrului din Consiliul de administrație al statului membru în cauză, directorul executiv solicită informații din partea autorităților relevante ale statului membru respectiv cu privire la motivele întârzierii și oferă sprijin din partea agenției pentru a facilita punerea în aplicare a măsurii recomandate.

(10) În cazul în care un stat membru nu pune în aplicare măsurile necesare din recomandare în termenul stabilit în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol, directorul executiv sesizează Consiliul de administrație și informează Comisia cu privire la acest lucru. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă o decizie în care stabilește măsurile necesare care trebuie luate de statul membru în cauză și termenul în care măsurile respective trebuie să fie puse în aplicare. Decizia Consiliului de administrație este obligatorie pentru statul membru. În cazul în care statul membru nu pune în aplicare măsurile în termenul stabilit în decizia respectivă, Consiliul de administrație notifică acest lucru Consiliului și Comisiei și pot fi întreprinse acțiuni suplimentare în conformitate cu articolul 42.

(11) Evaluarea vulnerabilității, inclusiv o descriere detaliată a rezultatului evaluării vulnerabilității, măsurile întreprinse de statele membre ca răspuns la evaluarea vulnerabilității și situația punerii în practică a măsurilor recomandate anterior, se transmit, în conformitate cu articolul 92, periodic și cel puțin o dată pe an Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 33

Sinergiile dintre evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen

(1) Sinergiile dintre evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen se maximizează în vederea stabilirii unui tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen, evitând, pe cât posibil, dublarea eforturilor depuse de statele membre și asigurând o utilizare mai bine coordonată a instrumentelor financiare relevante ale Uniunii care sprijină gestionarea frontierelor externe.

(2) În scopul menționat la alineatul (1), Comisia și agenția stabilesc dispozițiile necesare pentru a-și transmite, în mod regulat, securizat și în timp util, toate informațiile referitoare la rezultatele evaluărilor vulnerabilității și la rezultatele evaluărilor efectuate în cadrul mecanismului de evaluare Schengen în domeniul gestionării frontierelor. Dispozițiile de transmitere a informațiilor respective acoperă rapoartele privind evaluările vulnerabilității și rapoartele privind vizitele de evaluare Schengen, recomandările ulterioare, planurile de acțiune, precum și orice actualizări privind punerea în aplicare a planurilor de acțiune prezentate de statele membre.

(3) Pentru atingerea scopului mecanismului de evaluare Schengen în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, Comisia comunică rezultatele evaluărilor vulnerabilității tuturor membrilor echipelor de evaluare Schengen implicate în evaluarea statului membru în cauză. Aceste informații sunt considerate sensibile în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 și sunt tratate în consecință.

(4) Dispozițiile menționate la alineatul (2) se referă la rezultatele evaluărilor efectuate în cadrul mecanismului de evaluare Schengen în domeniul returnării, pentru a se asigura faptul că agenția este deplin informată cu privire la deficiențele identificate, astfel încât aceasta să poată propune măsurile adecvate pentru a sprijini statele membre în acest sens.

Articolul 34

Atribuirea de niveluri de impact secțiunilor de frontieră externă

(1) Pe baza analizei de risc și a evaluării vulnerabilității efectuate de agenție și în acord cu statul membru în cauză, agenția atribuie următoarele niveluri de impact fiecăreia dintre secțiunile de frontieră externă:

- (a) nivel de impact redus în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact nesemnificativ asupra securității frontierelor;
- (b) nivel de impact mediu în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact moderat asupra securității frontierelor;
- (c) nivel de impact ridicat în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact semnificativ asupra securității frontierelor.

(2) În vederea soluționării rapide a unei situații de criză la o anumită secțiune de frontieră, atunci când analiza de risc a agenției arată incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea relevantă de frontieră externă au un impact decisiv asupra securității frontierelor într-o asemenea măsură încât riscă să pună în pericol funcționarea spațiului Schengen agenția atribuie temporar, în acord cu statul membru în cauză, un nivel de impact „critic” respectivei secțiuni de frontieră.

(3) În cazul în care nu există un acord între statul membru în cauză și agenție cu privire la atribuirea unui nivel de impact unei secțiuni de frontieră externă, nivelul de impact atribuit anterior secțiunii respective de frontieră rămâne neschimbat.

(4) Centrul național de coordonare evaluează în mod constant, în strânsă cooperare cu alte autorități naționale competente, dacă este necesară modificarea nivelului de impact atribuit oricăreia dintre secțiunile de frontieră externă, ținând seama de informațiile pe care le conține tabloul situațional național și informează agenția în mod corespunzător.

(5) Agenția indică nivelurile de impact atribuite secțiunilor de frontieră externă în tabloul situațional european.

Articolul 35

Reacția corespunzătoare nivelurilor de impact

(1) Statele membre se asigură că controlul la frontiere la secțiunile de frontieră externă corespunde nivelurilor de impact atribuite, după cum urmează:

- (a) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact redus, autoritățile naționale responsabile de controlul la frontierele externe organizează controale regulate la frontieră pe baza analizei de risc și se asigură că în secțiunea de frontieră respectivă există suficient personal și suficiente resurse disponibile;
- (b) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact mediu, autoritățile naționale responsabile de controlul la frontierele externe, pe lângă măsurile întreprinse în temeiul literei (a) din prezentul alineat, asigură luarea măsurilor de control adecvate la secțiunea de frontieră respectivă; atunci când se iau astfel de măsuri de control la frontieră, centrul național de coordonare este notificat în mod corespunzător; centrul național de coordonare coordonează orice sprijin acordat în conformitate cu articolul 21 alineatul (3);
- (c) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact ridicat, statul membru în cauză, pe lângă măsurile întreprinse în temeiul literei (b) din prezentul alineat, se asigură, prin intermediul centrului național de coordonare, că autoritățile naționale care acționează la secțiunea de frontieră respectivă beneficiază de sprijinul necesar și că sunt luate măsuri de control la frontieră sporite; statul membru respectiv poate solicita sprijin din partea agenției sub rezerva condițiilor pentru inițierea unor operațiuni comune sau a unor intervenții rapide la frontieră, astfel cum sunt prevăzute la articolul 36;

(d) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact critic, agenția notifică acest lucru Comisiei; pe lângă măsurile luate în temeiul literei (c) din prezentul alineat, directorul executiv emite o recomandare în conformitate cu articolul 41 alineatul (1), ținând seama de sprijinul permanent acordat de agenție; statul membru în cauză răspunde recomandării în conformitate cu articolul 41 alineatul (2).

(2) Centrul național de coordonare informează în mod regulat agenția cu privire la măsurile luate la nivel național în temeiul alineatului (1) literele (c) și (d).

(3) În cazul în care se atribuie un nivel de impact mediu, ridicat sau critic unei secțiuni de frontieră externă adiacentă secțiunii de frontieră a unui alt stat membru sau a unei țări terțe cu care există acorduri sau rețele regionale, astfel cum sunt menționate la articolele 72 și 73, centrul național de coordonare contactează centrul național de coordonare al statului membru vecin sau autoritatea competentă a țării terțe și depune eforturi în vederea coordonării măsurilor transfrontaliere necesare împreună cu agenția.

(4) Agenția analizează împreună cu statul membru în cauză atribuirea nivelurilor de impact și măsurile corespunzătoare adoptate la nivel național și la nivelul Uniunii. Analiza respectivă contribuie la evaluarea vulnerabilității efectuată de agenție în conformitate cu articolul 32.

SECȚIUNEA 7

Acțiunile desfășurate de agenție la frontierele externe

Articolul 36

Acțiunile desfășurate de agenție la frontierele externe

(1) Un stat membru poate solicita sprijinul agenției în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin în ceea ce privește controlul frontierelor externe. De asemenea, agenția pune în aplicare măsuri în conformitate cu articolele 41 și 42.

(2) Agenția organizează asistența tehnică și operațională necesară pentru statul membru gazdă și, acționând în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional relevant, inclusiv cu principiul nereturnării, poate lua una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

(a) coordonează operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre și trimite corpul permanent și echipamente tehnice;

(b) organizează intervenții rapide la frontieră și trimite corpul permanent și echipamente tehnice;

(c) coordonarea de activități la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țări terțe;

(d) trimite corpul permanent în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, între altele, în zonele hotspot, cu scopul de a furniza asistență tehnică și operațională, inclusiv, dacă este necesar, în cadrul activităților de returnare;

(e) în cadrul operațiunilor menționate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, furnizează asistență tehnică și operațională statelor membre și țărilor terțe, în sprijinul operațiunilor de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare care pot fi declanșate în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;

(f) acordă prioritate serviciilor de fuziune EUROSUR.

(3) Agenția finanțează sau cofinanțează activitățile menționate la alineatul (2) din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

(4) În cazul în care are nevoie de fonduri suplimentare substanțiale din cauza unei situații survenite la frontierele externe, agenția informează fără întârziere Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 37

Inițierea unor operațiuni comune și a unor intervenții rapide la frontierele externe

- (1) Un stat membru poate solicita ca agenția să lanseze operațiuni comune pentru a face față provocărilor viitoare, inclusiv imigrației ilegale, amenințărilor prezente sau viitoare la frontierele sale externe sau criminalității transfrontaliere, sau să ofere asistență tehnică și operațională sporită atunci când își îndeplinește obligațiile legate de controlul frontierei externe. Ca parte a solicitării respective, un stat membru poate de asemenea să indice profilurile de personal operativ necesare operațiunii comune în cauză, inclusiv de personal cu competențe executive, dacă este cazul.
- (2) La cererea unui stat membru care se confruntă cu o situație caracterizată de provocări specifice și disproporționate, în special sosirea, la punctele de la frontierele externe, a unui număr mare de resortisanți ai țărilor terțe care încearcă să intre fără autorizație pe teritoriul statului membru respectiv, agenția poate efectua o intervenție rapidă la frontieră, pentru o perioadă limitată, pe teritoriul statului membru gazdă respectiv.
- (3) Directorul executiv evaluează, aprobă și coordonează propunerile din partea statelor membre pentru operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră. Operațiunile comune și intervențiile rapide la frontieră trebuie să fie precedate de o analiză de risc temeinică, fiabilă și actualizată, în măsură să permită agenției să stabilească o ordine de prioritate pentru propunerile de operațiuni comune și de intervenții rapide la frontieră, ținând seama de nivelul de impact atribuit secțiunilor de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 și de disponibilitatea resurselor.
- (4) Obiectivele unei operațiuni comune sau ale unei intervenții rapide la frontieră pot fi realizate ca parte a unei operațiuni cu scopuri multiple. Astfel de operațiuni pot implica funcții de gardă de coastă și prevenirea criminalității transfrontaliere, cu accent pe lupta împotriva traficului de migranți sau a traficului de persoane și operațiunile de gestionare a migrației, cu accent pe identificarea, înregistrarea, interogarea și returnarea.

Articolul 38

Planul operațional pentru operațiunile comune

- (1) Pentru a pregăti o operațiune comună, directorul executiv, în cooperare cu statul membru gazdă, întocmește o listă a echipamentelor tehnice, personalului și profilurilor de personal necesare, inclusiv a personalului cu competențe executive, dacă este cazul, pentru a fi autorizate în conformitate cu articolul 82 alineatul (2). Lista respectivă se elaborează ținând seama de resursele disponibile ale statului membru gazdă și de cererea statului membru gazdă menționată la articolul 37. Pe baza acestor elemente, agenția definește un pachet de întăriri tehnice și operative, precum și activități de consolidare a capacităților care să fie incluse în planul operațional.
- (2) Directorul executiv întocmește un plan operațional pentru operațiunile comune de la frontierele externe. Directorul executiv și statul membru gazdă, în urma unei strânse consultări desfășurate în timp util cu statele membre participante, convin asupra unui plan operațional care prezintă în detaliu aspectele organizatorice și procedurale ale operațiunii comune.
- (3) Planul operațional este obligatoriu pentru agenție, pentru statul membru gazdă și pentru statele membre participante. Acesta abordează toate aspectele considerate necesare pentru desfășurarea operațiunii comune, inclusiv:
- (a) descrierea situației, împreună cu modul de operare corespunzător trimerii și obiectivele acesteia, inclusiv obiectivul operativ;
 - (b) durata estimată a operațiunii comune prognozată a fi necesară pentru atingerea obiectivelor sale;
 - (c) zona geografică în care se va desfășura operațiunea comună;
 - (d) o descriere a sarcinilor, inclusiv a celor care necesită competențe executive, a responsabilităților, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale și cerințele legate de protecția datelor, și a instrucțiunilor speciale adresate echipelor, inclusiv privind bazele de date care pot fi consultate sau armele de serviciu, muniția și echipamentele care pot fi utilizate în statul membru gazdă;
 - (e) componența echipelor, precum și trimiterea altor categorii de personal relevant;

- (f) dispozițiile privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă care sunt responsabili de cooperarea cu membrii echipelor și cu agenția, în special numele și gradele polițiștilor de frontieră care se află la comandă pe durata trimerii, precum și poziția membrilor echipelor în lanțul de comandă;
 - (g) echipamentele tehnice care urmează să fie trimise în cadrul operațiunii comune, inclusiv cerințele specifice, cum ar fi condițiile de utilizare, echipajul necesar, transportul și alte aspecte logistice, precum și dispozițiile financiare;
 - (h) normele detaliate privind raportarea imediată de către agenție a incidentelor către Consiliul de administrație și autoritățile naționale relevante;
 - (i) o schemă de raportare și de evaluare care conține indicatori pentru raportul de evaluare, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale, și termenul pentru transmiterea raportului final de evaluare;
 - (j) în ceea ce privește operațiunile pe mare, informații specifice privind aplicarea jurisdicției și a dreptului aplicabil în zona geografică în care are loc operațiunea comună, inclusiv trimerii la dreptul intern, internațional și la dreptul Uniunii referitor la interceptare, salvarea pe mare și debarcare; în această privință, planul operațional se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014;
 - (k) modalitățile de cooperare cu țările terțe, cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii sau cu organizațiile internaționale;
 - (l) instrucțiuni generale privind modul de garantare a drepturilor fundamentale în timpul activității operative ale agenției;
 - (m) procedurile prin care persoanele care au nevoie de protecție internațională, victimele traficului de persoane, minorii neînsoțiți și persoanele aflate într-o situație vulnerabilă sunt îndrumate către autoritățile naționale competente pentru a primi asistența corespunzătoare;
 - (n) procedurile de stabilire a unui mecanism de primire și de transmitere către agenție a plângerilor formulate împotriva oricărei persoane care participă la o activitate operativă a agenției, inclusiv a polițiștilor de frontieră sau a altor categorii relevante de personal din statul membru gazdă și a membrilor echipelor, care reclamă presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale în contextul participării acestora la o activitate operativă a agenției;
 - (o) dispozițiile logistice, inclusiv informații cu privire la condițiile de lucru și la mediul din zonele în care operațiunea comună urmează să aibă loc.
- (4) Orice modificare sau adaptare a planului operațional necesită acordul directorului executiv și al statului membru gazdă, după consultarea statelor membre participante. O copie a planului operațional modificat sau adaptat este trimisă imediat de către agenție statelor membre participante.
- (5) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* tuturor operațiunilor agenției.

Articolul 39

Procedura de lansare a unei intervenții rapide la frontieră

- (1) Cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră include o descriere a situației, eventualele obiective și o estimare a nevoilor, precum și profilurile de personal necesare, inclusiv de personal cu competențe executive, dacă este cazul. Dacă este necesar, directorul executiv poate trimite imediat experți din cadrul agenției care să evalueze situația de la frontierele externe ale statului membru în cauză.
- (2) Directorul executiv informează imediat Consiliul de administrație cu privire la cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră.
- (3) Atunci când decide cu privire la cererea formulată de un stat membru, directorul executiv ia în considerare rezultatele analizelor de risc efectuate de agenție și stratul de analiză al tabloului situațional european, precum și rezultatul evaluării vulnerabilității menționate la articolul 32 și orice altă informație relevantă furnizată de statul membru în cauză sau de un alt stat membru.

(4) Directorul executiv evaluează de îndată posibilitățile de relocare a membrilor echipei disponibili în cadrul corpului permanent, în special a personalului statutar și personalului detașat la agenție de statele membre, prezent în alte zone operative. Directorul executiv evaluează, de asemenea, nevoile suplimentare de trimitere a personalului operativ în conformitate cu articolul 57 și, odată ce personalul în cadrul profilurilor necesare a fost epuizat, de a activa rezerva pentru reacție rapidă în conformitate cu articolul 58.

(5) Directorul executiv ia o decizie cu privire la cererea de lansare a unei intervenții rapide la frontieră în termen de două zile lucrătoare de la data primirii acesteia. Directorul executiv informează în scris simultan statul membru în cauză și Consiliul de administrație cu privire la decizie. Decizia precizează principalele motivele pe care se întemeiază.

(6) Atunci când ia decizia menționată la alineatul (5) din prezentul articol, directorul executiv informează statele membre cu privire la posibilitatea de a solicita personal operativ suplimentar în conformitate cu articolul 57 și, dacă este cazul, cu articolul 58, indicând numărul posibil de membri ai personalului și de profiluri care urmează să fie furnizate de fiecare stat membru.

(7) În cazul în care decide să lanseze o intervenție rapidă la frontieră, directorul executiv trimite echipele de gestionare a frontierelor disponibile din cadrul corpului permanent și echipamente din rezerva de echipamente tehnice, în conformitate cu articolul 64, și, în cazul în care este necesar, decide cu privire la punerea la dispoziție a unor întăriri imediate prin recurgerea la una sau mai multe echipe de gestionare a frontierelor, în conformitate cu articolul 57.

(8) Directorul executiv, împreună și de acord cu statul membru gazdă, întocmește imediat și, în orice caz, nu mai târziu de trei zile lucrătoare de la data deciziei un plan operațional, astfel cum este menționat la articolul 38 alineatul (2).

(9) De îndată ce planul operațional a fost convenit și furnizat statelor membre, directorul executiv trimite imediat personalul operativ disponibil prin relocări din alte zone operative sau din cadrul altor funcții.

(10) În paralel cu trimiterea menționată la alineatul (9) și în cazul în care este necesar pentru a se furniza întăriri imediate ale echipelor de gestionare a frontierelor realocate din alte zone sau din cadrul altor funcții, directorul executiv solicită fiecărui stat membru numărul și profilurile membrilor personalului suplimentar care urmează să fie trimis în plus de pe lista sa națională în vederea trimiterilor pe termen scurt menționate la articolul 57.

(11) Dacă apare o situație în care echipele de gestionare a frontierelor și personalul menționate la alineatele (7) și, respectiv, (10) din prezentul articol sunt insuficiente, directorul executiv poate activa rezerva pentru reacție rapidă solicitând fiecărui stat membru numărul și profilurile membrilor personalului suplimentar care urmează să fie trimis, astfel cum se prevede la articolul 58.

(12) Informațiile menționate la alineatele (10) și (11) se furnizează în scris punctelor de contact naționale și menționează data la care trimerile de personal din fiecare categorie urmează să aibă loc. Acestor puncte de contact naționale li se furnizează și o copie a planului operațional.

(13) Statele membre se asigură că numărul și profilurile personalului sunt puse imediat la dispoziția agenției, pentru a se garanta o trimitere completă în conformitate cu articolul 57 și, atunci când este cazul, articolul 58.

(14) Trimiterea primelor echipe de gestionare a frontierelor realocate din alte zone sau din cadrul altor funcții are loc cel târziu la cinci zile lucrătoare de la data aprobării planului operațional de către directorul executiv și statul membru gazdă. Trimiterea suplimentară de echipe de gestionare a frontierelor are loc, dacă este necesar, în termen de cel mult 12 zile lucrătoare de la data aprobării planului operațional.

(15) În cazul în care urmează să aibă loc o intervenție rapidă la frontieră, directorul executiv, în consultare cu Consiliul de administrație, examinează imediat prioritățile privind operațiunile comune ale agenției care sunt în curs sau sunt planificate să aibă loc la alte frontiere externe, pentru a prevedea o eventuală realocare a resurselor către zonele de la frontierele externe unde se resimte cel mai acut nevoia consolidării echipelor.

Articolul 40

Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

(1) În cazul în care un stat membru se confruntă cu o provocare disproporționată legată de migrație în anumite zone hotspot la frontierele sale externe, caracterizată de sosiri masive de grupuri migratorii mixte, statul membru respectiv poate solicita întăriri tehnice și operative din partea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației alcătuite din experți din organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii care acționează în conformitate cu mandatele lor.

Statul membru respectiv transmite Comisiei o solicitare de întăriri și o evaluare a nevoilor sale. Pe baza evaluării nevoilor respective, Comisia transmite cererea, după caz, către agenție, EASO, Europol sau alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii.

(2) Organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii examinează, în conformitate cu mandatele respective, cererea de întăriri a unui stat membru și evaluarea nevoilor sale, cu scopul de a elabora un pachet cuprinzător de întăriri, alcătuit din diferite activități care sunt coordonate de organele, oficiile și agențiile competente ale Uniunii și care necesită aprobarea statului membru în cauză. Comisia coordonează acest proces.

(3) Comisia, în cooperare cu statul membru gazdă și cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, în conformitate cu mandatele lor respective, stabilește condițiile cooperării în zona-hotspot și este responsabilă de coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației.

(4) Întăririle tehnice și operative furnizate, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, de către corpul permanent în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației pot include furnizarea de:

- (a) asistență, respectând pe deplin drepturile fundamentale, pentru verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc la frontierele externe, inclusiv identificarea, înregistrarea și interviuarea acestora pentru culegerea de informații, precum și, la cererea statului membru, prelevarea de amprente digitale de la resortisanții țărilor terțe și oferirea de informații privind scopul acestor proceduri;
- (b) informații inițiale persoanelor care doresc să solicite protecție internațională și îndrumarea acestor persoane către autoritățile naționale competente ale statului membru în cauză sau către experți trimiși de EASO;
- (c) asistență tehnică și operațională în domeniul returnării, în conformitate cu articolul 48, inclusiv pregătirea și organizarea operațiunilor de returnare;
- (d) echipamentele tehnice necesare.

(5) Din echipele de sprijin pentru gestionarea migrației fac parte, dacă este necesar, membri ai personalului cu cunoștințe de specialitate în domeniile protecției copilului, traficului de ființe umane, protecției împotriva persecuției din motive de gen sau drepturilor fundamentale.

Articolul 41

Acțiuni propuse la frontierele externe

(1) Pe baza rezultatelor evaluării vulnerabilității sau în cazul în care un impact critic este atribuit uneia sau mai multor secțiuni de frontieră externă și ținând seama de elementele relevante din planurile de contingență ale statului membru în cauză, de analiza de risc efectuată de agenție și de stratul de analiză al tabloului situațional european, directorul executiv recomandă statului membru în cauză să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să adapteze operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră sau orice alte acțiuni relevante desfășurate de agenție, astfel cum sunt stabilite la articolul 36.

(2) Statul membru în cauză răspunde recomandării directorului executiv menționată la alineatul (1) în termen de șase zile lucrătoare. În cazul unui răspuns negativ la recomandare, statul membru furnizează, de asemenea, justificările care stau la baza acestui răspuns. Directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație și Comisia cu privire la acțiunile recomandate și la justificările pentru răspunsul negativ, pentru a evalua dacă poate fi necesară o acțiune urgentă în conformitate cu articolul 42.

Articolul 42

Situațiile de la frontierele externe care necesită o acțiune urgentă

(1) În cazul în care controlul la frontierele externe devine ineficace într-o asemenea măsură încât există riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol din cauză că:

- (a) un stat membru nu pune în aplicare măsurile necesare, în conformitate cu decizia Consiliului de administrație menționată la articolul 32 alineatul (10); sau
- (b) un stat membru care se confruntă cu o provocare specifică și disproporționată la frontierele externe fie nu a solicitat sprijin suficient din partea agenției în temeiul articolului 37, al articolului 39 sau al articolului 40, fie nu întreprinde măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acțiunilor în temeiul acestor articole sau în temeiul articolului 41,

Consiliul, pe baza unei propuneri prezentate de Comisie, poate adopta fără întârziere o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare, în care identifică măsurile de atenuare a acestor riscuri care trebuie puse în aplicare de agenție și prin care i se solicită statului membru vizat să coopereze cu agenția la punerea în aplicare a măsurilor respective. Comisia se consultă cu agenția înainte de a face propunerea.

(2) În cazul în care survine o situație care impune o acțiune urgentă, Parlamentul European este informat fără întârziere cu privire la această situație, precum și cu privire la orice măsură și decizie ulterioară luată ca răspuns.

(3) În vederea atenuării riscului de periclitate a spațiului Schengen, decizia Consiliului menționată la alineatul (1) prevede ca agenția să adopte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) organizarea și coordonarea de intervenții rapide la frontieră și trimiterea corpului permanent, inclusiv a unor echipe din rezervele pentru reacție rapidă;
- (b) trimiterea corpului permanent în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în special în zonele hotspot;
- (c) coordonarea de activități la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țări terțe;
- (d) trimiterea de echipamente tehnice;
- (e) organizarea de intervenții de returnare.

(4) În termen de două zile lucrătoare de la data adoptării deciziei Consiliului menționate la alineatul (1), directorul executiv:

- (a) stabilește acțiunile care trebuie întreprinse în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia respectivă, inclusiv echipamentele tehnice și numărul și profilurile membrilor personalului operativ necesari pentru realizarea obiectivelor urmărite prin decizia respectivă;
- (b) întocmește un proiect de plan operațional și îl transmite statelor membre în cauză.

(5) Directorul executiv și statul membru în cauză convin asupra planului operațional menționat la alineatul (4) litera (b) în termen de trei zile lucrătoare de la data prezentării acestuia.

(6) Agenția trimite, fără întârziere și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la stabilirea planului operațional, personalul operativ necesar din cadrul corpului permanent, în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Consiliului menționată la alineatul (1). Dacă este necesar, se trimit echipe suplimentare într-o etapă ulterioară și, în orice caz, în termen de 12 zile lucrătoare de la stabilirea planului operațional.

(7) Agenția și statele membre trimit la destinația prevăzută, fără întârziere și, în orice caz, în termenul de 10 zile lucrătoare de la stabilirea planului operațional, echipamentele tehnice necesare și personal competent, în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Consiliului menționată la alineatul (1).

Dacă este necesar, se trimit echipamente tehnice suplimentare într-o etapă ulterioară, în conformitate cu articolul 64.

(8) Statul membru în cauză se conformează deciziei Consiliului menționate la alineatul (1). În acest scop, statul membru în cauză cooperează imediat cu agenția și ia măsurile necesare pentru a facilita punerea în aplicare a respectivei decizii și punerea în practică a măsurilor prevăzute în decizie și în planul operațional convenit cu directorul executiv, în special prin îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolele 43, 82 și 83.

(9) În conformitate cu articolul 57 și, după caz, cu articolul 39, statele membre pun la dispoziție personalul operativ stabilit de directorul executiv în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.

(10) Comisia monitorizează punerea în aplicare a măsurilor identificate în decizia Consiliului menționată la alineatul (1), precum și acțiunile întreprinse de agenție în acest scop. În cazul în care statul membru în cauză nu se conformează deciziei Consiliului menționate la alineatul (1) din prezentul articol în termen de 30 de zile și nu cooperează cu agenția în conformitate cu alineatul (8) din prezentul articol, Comisia poate iniția procedura prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/399.

Articolul 43

Instrucțiuni adresate echipelor

(1) Pe durata trimerii echipelor de gestionare a frontierelor, a echipelor de returnare și a echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, statul membru gazdă sau, în cazul cooperării cu o țară terță în conformitate cu un acord privind statutul, statul terț în cauză formulează instrucțiuni adresate acestora, în conformitate cu planul operațional.

(2) Agenția, prin intermediul ofițerului său coordonator, poate comunica statului membru gazdă punctul său de vedere asupra instrucțiunilor adresate echipelor. În acest caz, statul membru gazdă ține seama de punctul de vedere exprimat și se conformează acestuia, în măsura posibilului.

(3) În cazul în care instrucțiunile adresate echipelor nu sunt conforme cu planul operațional, ofițerul coordonator îl informează imediat pe directorul executiv, care poate, după caz, să ia măsurile care se impun, în conformitate cu articolul 46 alineatul (3).

(4) În îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin, membrii echipelor au obligația de a respecta pe deplin drepturile fundamentale, printre care accesul la procedurile de azil și demnitatea umană, și acordă o atenție deosebită persoanelor vulnerabile. Orice măsură luată în îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin trebuie să fie proporțională cu obiectivele urmărite prin măsurile respective. În îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin, membrii echipelor nu discriminează persoanele din niciun motiv, precum discriminarea legată de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în conformitate cu articolul 21 din Cartă.

(5) Membrilor echipelor care nu fac parte din personalul statutar li se aplică în continuare măsurile disciplinare din statul lor membru de origine. Statul membru de origine prevede măsuri disciplinare corespunzătoare sau alte măsuri în conformitate cu dreptul său intern referitor la încălcarea drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională în cursul oricărei activități operative desfășurate de agenție.

(6) Personalului statutar trimis ca membri ai echipelor i se aplică măsurile disciplinare prevăzute în Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și măsurile de natură disciplinară prevăzute în mecanismul de supraveghere menționat la articolul 55 alineatul (5) litera (a).

Articolul 44

Ofițerul coordonator

(1) Agenția asigură punerea în aplicare operativă a tuturor aspectelor organizatorice ale operațiunilor comune, ale proiectelor-pilot sau ale intervențiilor rapide la frontieră, inclusiv prezența membrilor personalului statutar.

(2) Fără a aduce atingere articolului 60, directorul executiv numește unul sau mai mulți experți din cadrul personalului statutar care urmează să fie trimiși în calitate de ofițeri coordonatori pentru fiecare operațiune comună sau intervenție rapidă la frontieră. Directorul executiv informează statul membru gazdă cu privire la această numire.

(3) Ofițerul coordonator acționează în numele agenției în toate aspectele legate de trimiterea echipelor. Rolul ofițerului coordonator este de a promova cooperarea și coordonarea între statele membre gazdă și cele participante. Ofițerul coordonator este ajutat și îndrumat de cel puțin un responsabil cu monitorizarea respectării drepturilor fundamentale. Ofițerul coordonator are în special următoarele sarcini:

(a) acționează ca interfață între agenție, statul membru gazdă și membrii echipelor, acordând sprijin, în numele agenției, cu privire la toate chestiunile legate de condițiile trimerii lor în cadrul echipelor;

- (b) monitorizează punerea corectă în aplicare a planului operațional, inclusiv, în cooperare cu responsabilii pentru monitorizarea respectării drepturilor fundamentale, în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și prezintă un raport directorului executiv cu privire la aceasta;
 - (c) acționează în numele agenției în toate aspectele trimiterii echipelor și raportează agenției cu privire la toate aceste aspecte;
 - (d) raportează directorului executiv în cazul în care instrucțiunile adresate echipelor de către statele membre gazdă nu sunt conforme cu planul operațional, îndeosebi în ceea ce privește drepturile fundamentale, și, după caz, propune ca directorul executiv să aibă în vedere adoptarea unei decizii în conformitate cu articolul 46.
- (4) În contextul operațiunilor comune sau al intervențiilor rapide la frontieră, directorul executiv poate să îl autorizeze pe ofițerul coordonator să ajute la soluționarea eventualelor neînțelegeri legate de executarea planului operațional și trimiterea echipelor.

Articolul 45

Costuri

- (1) Agenția trebuie să acopere integral următoarele costuri suportate de statele membre în vederea punerii la dispoziție a membrilor personalului lor în scopul trimiterii acestora din cadrul corpului permanent în calitate de membri ai echipelor în statele membre și în țările terțe pe termen scurt în conformitate cu articolul 57 sau în statele membre prin rezerva pentru reacție rapidă în conformitate cu articolul 58:
- (a) costurile de deplasare din statul membru de origine în statul membru gazdă și din statul membru gazdă în statul membru de origine și în interiorul statului membru gazdă în scopul trimiterii sau al relocării în statul membru gazdă respectiv sau într-un alt stat membru gazdă și în scopul trimiterilor într-o țară terță sau a relocărilor pe teritoriul țării terțe respective sau într-o altă țară terță;
 - (b) costurile legate de vaccinare;
 - (c) costurile legate de nevoile speciale de asigurare;
 - (d) costurile legate de asistență medicală, inclusiv asistență psihologică;
 - (e) diurnele, inclusiv costurile de cazare.

(2) Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă norme detaliate privind rambursarea costurilor suportate de personalul trimis pe termen scurt, în conformitate cu articolele 57 și 58 și le actualizează atunci când este necesar. Pentru a se asigura respectarea cadrului juridic aplicabil, directorul executiv prezintă o astfel de propunere după ce primește avizul pozitiv al Comisiei. Normele detaliate se bazează, în măsura posibilului, pe opțiunile simplificate în materie de costuri, în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. Dacă este cazul, Consiliul de administrație asigură coerența cu normele aplicabile cheltuielilor de delegație ale personalului statutar.

Articolul 46

Decizii privind suspendarea, încetarea sau neinițierea activităților

- (1) Directorul executiv dispune încetarea oricărei activități a agenției în cazul în care condițiile de desfășurare a acestei activități nu mai sunt îndeplinite. Directorul executiv informează în prealabil statul membru în cauză cu privire la încetarea activității respective.
- (2) Statele membre care participă la o activitate operativă a agenției îi pot solicita directorului executiv să dispună încetarea activității operative respective. Directorul executiv informează Consiliul de administrație cu privire la această solicitare.
- (3) Directorul executiv poate, după ce informează statul membru în cauză, să retragă finanțarea unei activități, să o suspende sau să dispună încetarea acesteia în cazul în care statul membru gazdă nu respectă planul operațional.

(4) Directorul executiv, după consultarea ofițerului pentru drepturile fundamentale și după ce informează statul membru în cauză, retrage finanțarea pentru orice activitate a agenției sau dispune suspendarea sau încetarea totală sau parțială a oricărei activități a agenției în cazul în care consideră că există încălcări grave sau care sunt susceptibile să persiste, ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională, legate de activitatea în cauză.

(5) Directorul executiv, după consultarea ofițerului pentru drepturile fundamentale, nu inițiază nicio activitate a agenției în cazul în care consideră că ar exista deja motive serioase, la începutul activității, de a o suspenda sau înceta, pentru că activitatea în cauză ar putea duce la încălcări grave ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională. Directorul executiv informează statul membru în cauză cu privire la decizia respectivă.

(6) Deciziile menționate la alineatele (4) și (5) se justifică în mod corespunzător. Când adoptă astfel de decizii, directorul executiv ține seama de informații pertinente, cum ar fi numărul și obiectul plângerilor înregistrate care nu au fost soluționate de o autoritate națională competentă, rapoartele privind incidentele grave, rapoartele din partea ofițerilor coordonatori, organizațiilor internaționale și a instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii din domeniile vizate de prezentul regulament. Directorul executiv informează Consiliul de administrație cu privire la aceste decizii și îi prezintă justificările pentru acestea.

(7) În cazul în care directorul executiv decide să suspende sau să înceteze trimiterea de către agenție a unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, acesta informează celelalte organe, oficii și agenții relevante care își desfășoară activitatea în zona hotspot cu privire la această decizie.

Articolul 47

Evaluarea activităților

Directorul executiv evaluează rezultatele tuturor activităților operaționale ale agenției. Acesta transmite Consiliului de administrație rapoarte detaliate de evaluare, însoțite de observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale, în termen de 60 de zile de la data încetării activităților respective. Directorul executiv efectuează o analiză cuprinzătoare a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, a coerenței și a eficacității viitoarelor activități, include această analiză în raportul anual de activitate al agenției. Directorul executiv asigură luarea în considerare a analizei rezultatelor respective de către agenție în activitățile sale operative viitoare.

SECȚIUNEA 8

Acțiunile agenției în domeniul returnării

Articolul 48

Returnarea

(1) Fără a intra în aspectele de fond ale deciziilor de returnare, care rămân în responsabilitatea exclusivă a statelor membre, și cu respectarea drepturilor fundamentale, a principiilor generale ale dreptului Uniunii și ale dreptului internațional, inclusiv protecția internațională, respectarea principiului nereturnării și drepturile copiilor, în ceea ce privește returnarea, agenția are următoarele sarcini:

(a) acordă asistență tehnică și operațională statelor membre în materie de returnare, inclusiv la:

- (i) colectarea informațiilor necesare pentru emiterea deciziilor de returnare, identificarea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul procedurilor de returnare și pentru alte activități ale statelor membre premergătoare returnării, legate de returnare și de faza ce urmează sosirii și returnării, pentru a realiza un sistem integrat de gestionare a returnărilor între autoritățile competente ale statelor membre, cu participarea autorităților responsabile ale țărilor terțe și a altor părți interesate relevante;
- (ii) obținerea de documente de călătorie, inclusiv prin intermediul cooperării consulare, fără a divulga informații cu privire la faptul că s-a depus o cerere de protecție internațională sau orice alte informații care nu sunt necesare pentru executarea returnării;
- (iii) organizarea și coordonarea operațiunilor de returnare și, în cooperare cu statele membre, acordă sprijin în cazul returnărilor voluntare;

- (iv) returnările voluntare asistate din statele membre, acordarea de asistență persoanelor returnate în etapa premergătoare plecării, în timpul deplasării și după sosire, precum și în fazele ce urmează returnării, ținând seama de necesitățile persoanelor vulnerabile;
 - (b) acordă asistență tehnică și operațională statelor membre care se confruntă cu dificultăți legate de sistemele lor de returnare;
 - (c) elaborează, în consultare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, a unui model de referință opțional pentru un sistem informatic la nivel național de gestionare a cazurilor de returnare, care să descrie structura acestor sisteme și să le ofere statelor membre asistență tehnică și operațională pentru elaborarea unor astfel de sisteme care să fie compatibile cu modelul;
 - (d) utilizează și dezvoltă în continuare o platformă integrată de gestionare a returnărilor și o infrastructură de comunicații care permite conectarea sistemelor din statele membre de gestionare a returnărilor cu platforma în scopul schimbului de date și informații, inclusiv a transmiterii automate de date statistice, și le oferă statelor membre asistență tehnică și operațională pentru conectarea la infrastructura de comunicare;
 - (e) organizează, promovează și coordonează activitățile care permit schimbul de informații, precum și identificarea și punerea în comun a bunelor practici în materie de returnare între statele membre;
 - (f) finanțează sau cofinanțează, din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției, operațiunile, intervențiile și activitățile menționate în prezentul capitol, inclusiv rambursarea costurilor generate de adaptarea necesară a sistemelor informatice naționale de gestionare a returnărilor în scopul asigurării unei comunicări securizate cu platforma integrată de gestionare a returnărilor.
- (2) Asistența tehnică și operațională menționată la alineatul (1) litera (b) include activități menite să ajute statele membre în cadrul procedurilor de returnare desfășurate de autoritățile naționale competente prin furnizarea, în special, de:
- (a) servicii de interpretariat;
 - (b) informații practice, inclusiv analiza acestor informații, și recomandările agenției privind țările terțe de returnare, care sunt relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în cooperare, după caz, cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, îndeosebi cu EASO;
 - (c) consiliere cu privire la punerea în aplicare și gestionarea procedurilor de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE;
 - (d) consiliere și asistență în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor adoptate de statele membre în conformitate cu Directiva 2008/115/CE și cu dreptul internațional, care sunt necesare pentru a asigura prezența, în scopul returnării, a persoanelor care fac obiectul unei decizii de returnare și pentru a împiedica respectivele persoane să se susțină acestei proceduri, precum și consiliere și sprijin în ceea ce privește alternativele la luarea în custodie publică;
 - (e) echipamentele, resursele și expertiza necesare pentru punerea în aplicare a deciziilor de returnare și pentru identificarea resortisanților țărilor terțe.
- (3) Agenția vizează crearea de sinergii și stabilirea de legături între rețelele și programele finanțate de Uniune în domeniul returnării, în strânsă cooperare cu Comisia și cu sprijinul părților interesate relevante, inclusiv al Rețelei europene de migrație.

Articolul 49

Sistemele de schimb de informații și gestionarea returnărilor

- (1) Agenția exploatează și dezvoltă în continuare o platformă integrată de gestionare a returnărilor, în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) litera (d), pentru prelucrarea informațiilor, inclusiv a datelor cu caracter personal transmise de sistemele de gestionare a returnărilor ale statelor membre, de care agenția are nevoie pentru a acorda asistență tehnică și operațională. Datele cu caracter personal pot conține numai date biografice sau liste de pasageri. Datele cu caracter personal se transmit numai dacă acestea îi sunt necesare agenției pentru a-i permite să ofere asistență în coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare în țările terțe, indiferent de mijlocul de transport. Aceste date cu caracter personal se transmit platformei numai după luarea unei decizii de a se iniția o operațiune de returnare și se șterg de îndată ce operațiunea se încheie.

Datele biografice se transmit platformei numai în cazul în care nu pot fi accesate de membrii echipelor în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1860 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁹⁾.

Platforma poate fi utilizată de agenție și pentru transmiterea securizată a datelor biografice sau biometrice, inclusiv a tuturor tipurilor de documente care pot fi considerate drept probe sau dovezi la prima vedere ale cetățeniei resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare, dacă aceste date cu caracter personal trebuie transmise pentru ca agenția să poată acorda asistență, în cazuri individuale și la cererea statelor membre, în ceea ce privește confirmarea identității și a cetățeniei resortisanților țărilor terțe. Aceste date nu se păstrează pe platformă și se șterg imediat după ce a fost confirmată primirea lor.

(2) Agenția elaborează, instalează și exploatează sisteme de informații și aplicații software care permit schimbul de informații în cadrul Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în scopul returnării și în scopul schimbului de date cu caracter personal.

(3) Datele cu caracter personal se prelucrează în conformitate cu articolele 86, 87, 88 și 91, după caz.

Articolul 50

Operațiunile de returnare

(1) Fără a intra în aspectele de fond ale deciziilor de returnare, care rămân în responsabilitatea exclusivă a statelor membre, agenția acordă statelor membre asistență tehnică și operațională și asigură coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare, inclusiv prin închirierea de aeronave pentru astfel de operațiuni și organizarea de returnări cu zboruri regulate sau cu alte mijloace de transport. Agenția poate, din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză, să coordoneze sau să organizeze operațiuni de returnare.

(2) Prin intermediul platformei menționate la articolul 49 alineatul (1), statele membre pun la dispoziție datele operaționale privind returnările de care are nevoie agenția pentru a evalua nevoile în materie de returnare și informează agenția cu privire la planificarea lor orientativă privind numărul de persoane returnate și țările terțe de returnare, ambele referindu-se la operațiunile naționale de returnare relevante, și cu privire la nevoile lor de asistență sau coordonare din partea agenției. Agenția întocmește și actualizează un plan operațional continuu pentru a furniza statelor membre solicitante asistență operațională și întăririle necesare, inclusiv prin intermediul echipamentelor tehnice. Agenția poate, fie din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză, fie la solicitarea unui stat membru, să includă în planul operațional continuu datele și destinațiile operațiunilor de returnare pe care le consideră necesare, pe baza unei evaluări a nevoilor. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la modul de operare al planului operațional continuu. Statul membru în cauză confirmă agenției că toate persoanele vizate de o operațiune de returnare organizată sau coordonată de către agenție fac obiectul unei decizii executorii de returnare.

În cazul în care sunt trimiși membri ai echipelor, aceștia consultă Sistemul de Informații Schengen, înainte de returnarea oricărei persoane, pentru a verifica dacă decizia de returnare emisă în legătură cu persoana returnată a fost suspendată sau dacă executarea deciziei în cauză a fost amânată.

Planul operațional continuu trebuie să conțină elementele necesare pentru executarea unei operațiuni de returnare, inclusiv cele legate de respectarea drepturilor fundamentale, și să se refere, între altele, la codurile de conduită aplicabile și la procedurile de monitorizare, raportare și la mecanismul de tratare a plângerilor.

(3) Agenția poate să acorde asistență tehnică și operațională statelor membre și poate, de asemenea, să asigure, fie din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză, fie la cererea statelor membre participante coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare în cazul cărora mijloacele de transport și escortele pentru returnări sunt asigurate de o țară terță de returnare (denumite în continuare „operațiuni de returnare în sarcina destinatarului”). Statele membre participante și agenția se asigură că este garantată pe durata întregii operațiuni de returnare respectarea drepturilor fundamentale, a principiului nereturnării, a utilizării proporționale a mijloacelor de constrângere și a demnității persoanei returnate. Cel puțin un reprezentant al statului membru și un monitor pentru returnările forțate din rezerva constituită în temeiul articolului 51 sau din sistemul de supraveghere al statului membru participant sunt prezenți pe parcursul întregii operațiuni de returnare, până la sosirea în țara terță de returnare.

⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1860 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 312, 7.12.2018, p. 1).

(4) Directorul executiv întocmește fără întârziere un plan de returnare pentru operațiunile de returnare în sarcina destinatarului. Directorul executiv și orice stat membru participant convin asupra planului, care prezintă în detaliu aspectele organizatorice și procedurale ale operațiunii de returnare în sarcina destinatarului, ținând cont de implicațiile pentru drepturile fundamentale și de riscurile unei astfel de operațiuni. Orice modificare sau adaptare a acestui plan necesită acordul părților menționate la alineatul (3) și la prezentul alineat.

Planul de returnare al operațiunilor de returnare în sarcina destinatarului este obligatoriu pentru agenție și pentru orice stat membru participant. Acesta acoperă toți pașii necesari pentru desfășurarea operațiunii de returnare în sarcina destinatarului.

(5) Toate operațiunile de returnare organizate sau coordonate de agenție sunt supravegheate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE. Supravegherea operațiunilor de returnare forțată se efectuează de monitorul pentru returnările forțate pe baza unor criterii obiective și transparente și vizează operațiunea de returnare în ansamblul ei, din faza premergătoare plecării până la predarea persoanelor returnate în țara terță de returnare. Monitorul pentru returnările forțate prezintă un raport privind fiecare operațiune directorului executiv, ofițerului pentru drepturile fundamentale și autorităților naționale competente ale tuturor statelor membre implicate în operațiunea respectivă. Dacă este necesar, directorul executiv și, respectiv, autoritățile naționale competente iau lua măsurile subsecvente corespunzătoare.

(6) În cazul în care agenția are îndoieli cu privire la respectarea drepturilor fundamentale în orice stadiu al unei operațiuni de returnare, aceasta le comunică statelor membre participante și Comisiei.

(7) Directorul executiv evaluează rezultatele operațiunilor de returnare și, o dată la șase luni, transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Consiliului de administrație un raport detaliat de evaluare privind toate operațiunile de returnare desfășurate în cursul semestrului anterior, împreună cu observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale. Directorul executiv realizează o analiză comparativă cuprinzătoare a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, a coerenței și a eficacității viitoarelor operațiuni de returnare. Directorul executiv include această analiză în raportul anual de activitate al agenției.

(8) Agenția finanțează sau cofinanțează operațiunile de returnare din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției, acordând prioritate operațiunilor derulate de cel puțin două state membre sau celor din zonele hotspot.

Articolul 51

Rezerva de monitori pentru returnările forțate

(1) Agenția, ținând seama în mod corespunzător de avizul ofițerului pentru drepturile fundamentale, constituie o rezervă de monitori pentru returnările forțate puși la dispoziție de organismele competente din statele membre, care efectuează activități de supraveghere a returnărilor forțate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE și care au beneficiat de formare în conformitate cu articolul 62 din prezentul regulament.

(2) Consiliul de administrație stabilește, pe baza unei propuneri formulate de directorul executiv, profilul și numărul monitorilor pentru returnările forțate care vor fi puși la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele modificări ulterioare ale profilului și ale numărului total de monitori.

Statelor membre le revine responsabilitatea de a contribui la rezervă prin numirea de monitori pentru returnările forțate care corespund profilului definit, fără a aduce atingere independenței de care se bucură acești monitori în temeiul dreptului intern, atunci când dreptul intern prevede astfel. Agenția contribuie de asemenea la această rezervă cu monitori pentru drepturile fundamentale, menționați la articolul 110. Din rezervă trebuie să facă parte monitori pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.

(3) Contribuția statelor membre în ceea ce privește monitorii pentru returnările forțate la operațiuni și intervenții de returnare în anul următor se planifică pe baza negocierilor și a acordurilor bilaterale anuale dintre agenție și statele membre. Conform acestor acorduri, statele membre pun la dispoziție monitori pentru returnările forțate în vederea trimiterii lor la cererea agenției, cu excepția cazului în care statele membre se confruntă cu o situație excepțională, care afectează în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere sau cinci zile lucrătoare în cazul unei intervenții rapide de returnare.

(4) Agenția pune monitorii pentru returnările forțate la dispoziția statelor membre participante, la cererea acestora, pentru a supraveghea, în numele lor, desfășurarea corectă a operațiunilor de returnare și a intervențiilor de returnare, pe întreaga lor durată. Pentru toate operațiunile de returnare în care sunt implicați copii, agenția pune la dispoziție monitori pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.

(5) Pe parcursul unei operațiuni sau intervenții de returnare, monitorilor pentru returnările forțate li se aplică în continuare măsurile disciplinare ale statului membru de origine. Membrilor personalului statutar trimiși ca monitori pentru returnările forțate li se aplică măsurile disciplinare prevăzute în Statutul funcționarilor și în Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 52

Echipele de returnare

(1) Agenția poate trimite echipe de returnare fie din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză, fie la cererea unui stat membru. Agenția poate trimite astfel de echipe de returnare în timpul intervențiilor de returnare, în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau în funcție de necesități, pentru a asigura asistență tehnică și operațională suplimentară în domeniul returnării. Dacă este necesar, echipele de returnare conțin ofițeri cu competențe specifice în domeniul protecției copiilor.

(2) Articolul 40 alineatele (2)-(5) și articolele 43, 44 și 45 se aplică *mutatis mutandis* echipelor de returnare.

Articolul 53

Intervențiile de returnare

(1) Atunci când un stat membru se confruntă cu o dificultate în îndeplinirea obligației de returnare a persoanelor care fac obiectul deciziilor de returnare, agenția asigură asistență tehnică și operațională corespunzătoare sub forma unei intervenții de returnare, fie din proprie inițiativă și cu acordul statului membru în cauză, fie la cererea statului membru respectiv. O astfel de intervenție poate consta în trimiterea echipelor de returnare în statul membru gazdă care acordă asistență în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de returnare și pentru organizarea operațiunilor de returnare din statul membru gazdă.

Articolul 50 se aplică, de asemenea, operațiunilor de returnare organizate sau coordonate de agenție în cadrul intervențiilor de returnare.

(2) În situația în care un stat membru se confruntă cu provocări specifice și disproporționate în îndeplinirea obligației sale de returnare a persoanelor care fac obiectul deciziilor de returnare, agenția asigură asistență tehnică și operațională corespunzătoare sub forma unei intervenții rapide de returnare, fie din proprie inițiativă cu acordul statului membru în cauză, fie la cererea statului membru respectiv. O intervenție rapidă de returnare poate consta în trimiterea imediată a echipelor de returnare în statul membru gazdă care acordă asistență în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de returnare și pentru organizarea operațiunilor de returnare din statul membru gazdă.

(3) În contextul unei intervenții de returnare, directorul executiv întocmește fără întârziere un plan operațional, cu acordul statului membru gazdă și al statelor membre participante. Se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile articolului 38.

(4) Directorul executiv ia o decizie privind planul operațional cât mai repede posibil, iar, în cazul menționat la alineatul (2), în termen de cinci zile lucrătoare. Decizia se notifică imediat în scris statelor membre în cauză și Consiliului de administrație.

(5) Agenția finanțează sau cofinanțează din bugetul său intervențiile de returnare, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

SECȚIUNEA 9

Capacități

Articolul 54

Corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

(1) Un corp permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european având capacitatea menționată în anexa I face parte din agenție. Corpul permanent cuprinde următoarele patru categorii de personal operativ în conformitate cu schema anuală a disponibilităților stabilită în anexa I:

(a) categoria 1: personalul statutar trimis în calitate de membri ai echipelor în zonele operative în conformitate cu articolul 55, precum și personal responsabil cu funcționarea unității centrale a ETIAS;

- (b) categoria 2: personalul detașat din statele membre în cadrul agenției pe termen lung, ca parte a corpului permanent, în conformitate cu articolul 56;
- (c) categoria 3: personalul din statele membre care este pregătit pentru a fi pus la dispoziția agenției pentru trimeri pe termen scurt, ca parte a corpului permanent, în conformitate cu articolul 57; și
- (d) categoria 4: rezerva pentru reacție rapidă, compusă din personal din statele membre care este pregătit pentru a fi trimis în conformitate cu articolul 58 în scopul unor intervenții rapide la frontiere în conformitate cu articolul 39.

(2) Agenția trimite membrii corpului permanent să facă parte din echipele de gestionare a frontierelor, din echipele de sprijin pentru gestionarea migrației și din echipele de returnare în cadrul unor operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră, intervenții de returnare sau la orice alte activități operative relevante din statele membre sau din țările terțe. Aceste activități se desfășoară numai cu autorizația statului membru în cauză sau a țării terțe în cauză. Numărul personalului trimis din corpul permanent depinde de nevoile operative.

Echipele trimise de corpul permanent completează eforturile statelor membre.

(3) Atunci când acordă asistență statelor membre, membrii corpului permanent trimiși ca membri ai echipelor au capacitatea de a efectua sarcini de control la frontieră sau de returnare, inclusiv sarcini care necesită competențe executive prevăzute în dreptul intern relevant sau, în cazul personalului statutar, sarcinile care necesită competențele executive stabilite la articolul 55 alineatul (7).

Membrii corpului permanent trebuie să îndeplinească cerințele privind formarea specializată și profesionalismul prevăzute la articolul 16 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/399 sau în alte instrumente aplicabile.

(4) La propunerea directorului executiv și ținând seama de analiza de risc efectuată de agenție, de rezultatele evaluării vulnerabilității și de ciclul multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, și de numărul de membri ai personalului și profilurile de personal de care dispune agenția prin personalul statutar și personalului în curs de detașare, Consiliul de administrație adoptă, până la data de 31 martie a fiecărui an, o decizie:

- (a) de definire a profilurilor și de stabilire a cerințelor aplicabile personalului operativ din cadrul corpului permanent;
- (b) privind numărul de membri ai personalului pentru fiecare profil specific din categoriile 1, 2 și 3, care urmează să formeze echipe în anul următor, în funcție de nevoile operative așteptate în anul următor;
- (c) de specificare detaliată a contribuțiilor prevăzute în anexele II și III, prin stabilirea, pentru fiecare stat membru, a numărului și profilurilor specifice ale membrilor personalului care urmează să fie detașați în cadrul agenției în conformitate cu articolul 56 și să fie numiți în conformitate cu articolul 57 în anul următor;
- (d) de specificare detaliată a contribuțiilor prevăzute în anexa IV, prin stabilirea, pentru fiecare stat membru, a numărului și profilurilor specifice ale membrilor personalului operativ în cadrul rezervei pentru reacție rapidă, care urmează să fie puși la dispoziție în anul următor în cazul intervențiilor rapide la frontieră în conformitate cu articolele 39 și 58; și
- (e) de stabilire a planificării multianuale orientative a profilurilor pentru anii următori, menită să faciliteze planificarea pe termen lung a contribuțiilor statelor membre și recrutarea personalului statutar.

(5) Echipajul pentru echipamentele tehnice asigurată în conformitate cu articolul 64 se ia în considerare în cadrul contribuțiilor din anul următor la trimiterile pe termen scurt efectuate de statele membre în conformitate cu articolul 57. În vederea elaborării deciziei corespunzătoare a Consiliului de administrație menționate la alineatul (4) din prezentul articol, statul membru vizat informează agenția, până la sfârșitul lunii ianuarie a fiecărui an, cu privire la intenția sa de a trimite echipamentele tehnice împreună cu echipajul corespunzător.

(6) În sensul articolului 73, agenția își elaborează și instituie propriile structuri de comandă și control pentru trimiterea efectivă a corpului permanent pe teritoriul unor țări terțe.

(7) Agenția poate recruta un număr suficient de membri ai personalului statutar, care poate constitui până la 4 % din efectivul total al corpului permanent stabilit la anexa I pentru funcții de sprijin sau de monitorizare pentru instituirea corpului permanent, pentru planificarea și gestionarea operațiunilor sale și pentru achiziționarea echipamentelor proprii ale agenției.

(8) Membrii personalului menționați la alineatul (7) și membrii personalului responsabili cu funcționarea unității centrale a ETIAS nu pot fi trimiși ca membri ai echipelor, dar pot fi totuși luați în considerare ca personal de categoria 1 în scopul anexei I.

Articolul 55

Personalul statutar care face parte din corpul permanent

(1) Agenția contribuie la corpul permanent cu membri ai personalului său statutar (categoria 1), care urmează să fie trimiși în zonele operative ca membri ai echipelor, cu sarcinile și competențele prevăzute la articolul 82, inclusiv sarcina de a exploata echipamentele proprii ale agenției.

(2) Atunci când efectuează recrutări de personal, agenția asigură că doar candidați care dau dovadă de un înalt nivel de profesionalism, aderă la valori etice de un înalt nivel și au competențe lingvistice corespunzătoare sunt selectați.

(3) În conformitate cu articolul 62 alineatul (2), după ce sunt recrutați, membrii personalului statutar care urmează să fie trimiși ca membri ai echipelor urmează formarea necesară privind controlul la frontieră sau sarcinile de returnare, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale, în funcție de profilurile de personal decise de Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 54 alineatul (4), ținându-se seama de calificările și experiența profesională dobândite anterior în domeniile corespunzătoare.

Procesul de formare menționat la primul paragraf se desfășoară în cadrul unor programe de formare specifice elaborate de agenție și, pe baza acordurilor cu anumite state membre, organizate în instituțiile de formare și învățământ specializate ale acestora, inclusiv în academiile din statele membre cu care agenția are acorduri de parteneriat. După recrutare, pentru fiecare membru al personalului se întocmește o hartă de formare corespunzătoare, menită să garanteze că acesta are în permanență calificarea profesională necesară pentru îndeplinirea sarcinilor de control la frontieră sau de returnare. Hărțile de formare se actualizează regulat. Costul formării este acoperit în întregime de agenție.

Membrii personalului statutar care constituie echipajul tehnic pentru exploatarea echipamentelor agenției nu sunt obligați să efectueze integral programul de formare pentru controlul la frontieră sau returnare.

(4) Agenția se asigură că, pe toată durata raportului de muncă, personalul său statutar își îndeplinește sarcinile în calitate de membri ai echipelor, în conformitate cu cele mai înalte standarde și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

(5) Pe baza unei propuneri a directorului executiv, Consiliul de administrație:

- (a) instituie un mecanism de supraveghere corespunzător pentru monitorizarea aplicării de către personalul statutar a dispozițiilor privind utilizarea forței, inclusiv norme privind raportarea și măsuri specifice, cum ar fi cele cu caracter disciplinar, care vizează utilizarea forței în timpul trimerilor;
- (b) instituie norme pentru directorul executiv pentru autorizarea personalului statutar să poarte și să utilizeze arme, în conformitate cu articolul 82 și a anexei V, inclusiv în ceea ce privește cooperarea obligatorie cu autoritățile naționale competente, îndeosebi cu cele din statul membru al cetățeniei, din statul membru al domiciliului și din statul membru al formării inițiale; normele respective tratează, de asemenea, modalitatea în care directorul executiv se asigură că condițiile de emitere a unor astfel de autorizații continuă să fie îndeplinite de către personalul statutar, îndeosebi în ceea ce privește mînuirea armelor, inclusiv prin supunerea la teste regulate de tragere cu arma;
- (c) instituie norme specifice pentru facilitarea păstrării armelor, munițiilor și a altor echipamente în condiții securizate, precum și transportul acestora către zona operativă.

În ceea ce privește normele menționate la primul paragraf litera (a) din prezentul alineat, Comisia își dă avizul cu privire la respectarea de către acestea a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este consultat cu privire la propunerea directorului executiv în ceea ce privește normele respective.

(6) Personalul agenției care nu este calificat să îndeplinească sarcini de control la frontiere sau de returnare sunt trimiși numai în cadrul operațiunilor comune în scopul coordonării, al monitorizării drepturilor fundamentale și al altor sarcini conexe. Aceștia nu fac parte din echipe.

(7) Membrii personalului statutar care urmează să fie trimiși ca membri ai echipelor, trebuie să aibă capacitatea de a îndeplini, în conformitate cu articolul 82, următoarele sarcini care necesită competențe executive, în conformitate cu profilurile de personal și de formarea corespunzătoare:

- (a) verificarea identității și a cetățeniei persoanelor, inclusiv consultarea bazelor de date corespunzătoare de la nivelul Uniunii și de la nivel național;
- (b) autorizarea intrării în cazul în care sunt respectate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (c) refuzul intrării în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (d) stampilarea documentelor de călătorie în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (e) eliberarea vizelor sau refuzul de a elibera vize la frontieră în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁰⁾ și introducerea datelor corespunzătoare în Sistemul de informații privind vizele;
- (f) supravegherea frontierelor, inclusiv patrularea între punctele de trecere a frontierei pentru a preveni trecerile neautorizate ale frontierei, pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și pentru a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera, inclusiv interceptarea sau reținerea acestora;
- (g) înregistrarea în Eurodac a amprentelor digitale ale persoanelor reținute în legătură cu trecerea ilegală a unei frontiere externe, în conformitate cu capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴¹⁾;
- (h) contactarea țărilor terțe în vederea identificării resortisanților țărilor terțe care fac obiectul returnării și în vederea obținerii documentelor de călătorie pentru aceștia;
- (i) escortarea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul returnării forțate.

Articolul 56

Participarea statelor membre la corpul permanent prin detașări de lungă durată

(1) Statele membre contribuie la corpul permanent prin detașarea de personal operativ în cadrul agenției în calitate de membri ai echipelor (categoria 2). Durata fiecărei detașări este de 24 de luni. Cu acordul statului membru de origine și al agenției, detașările individuale pot fi prelungite o singură dată cu 12 sau cu 24 de luni. Pentru a facilita punerea în aplicare a sistemului de sprijin financiar menționat la articolul 61, detașările încep, ca regulă generală, la începutul unui an calendaristic.

(2) Fiecăru stat membru îi revine responsabilitatea de a asigura continuitatea contribuției sale cu efective de personal operativ care participă la echipe în calitate de membri detașați, în conformitate cu anexa II. Plata costurilor aferente detașării personalului în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 95 alineatul (6).

(3) Membrii personalului operativ detașați în cadrul agenției au aceleași sarcini și competențe ca membrii echipelor în conformitate cu articolul 82. Statul membru care i-a detașat pe respectivii membri ai personalului operativ este considerat a fi statul membru de origine al acestora. Pe durata detașării, directorul executiv hotărăște, în funcție de nevoile operative, locul (locurile) și durata trimiterii membrilor echipei. Agenția asigură formarea continuă a membrilor personalului operativ în perioada de detașare a acestora.

⁽⁴⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).

(4) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, fiecare stat membru numește candidații pentru detașare din rândul personalului său operativ în funcție de efectivele și profilurile specifice stabilite de Consiliul de administrație pentru anul următor, astfel cum se prevede la articolul 54 alineatul (4). Agenția verifică dacă personalul operativ propus de statele membre corespunde profilurilor de personal stabilite și are cunoștințele lingvistice necesare. Până la data de 15 septembrie a fiecărui an, agenția acceptă candidații propuși sau îi refuză în cazul în care aceștia nu corespund profilului cerut, au competențe lingvistice insuficiente sau au comis o abatere de la normele aplicabile ori au încălcat aceste norme în cursul trimerilor anterioare și solicită statului membru să propună alți candidați pentru detașare.

(5) În cazul în care, din motive de forță majoră, unul dintre membrii personalului operativ nu poate fi detașat sau nu își poate continua detașarea, statul membru în cauză asigură înlocuirea acestuia cu un alt membru al personalului operativ care are profilul cerut.

Articolul 57

Participarea statelor membre la corpul permanent prin trimeri pe termen scurt

(1) În plus față de detașările în temeiul articolului 56, până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre contribuie, de asemenea, la corpul permanent desemnând polițiștii de frontieră și alte categorii relevante de personal care sunt înscrși pe lista națională preliminară a personalului operativ disponibil pentru trimeri pe termen scurt (categoria 3) în conformitate cu contribuțiile prevăzute în anexa III și în conformitate cu efectivele și profilurile specifice ale personalului decise de Consiliul de administrație pentru anul următor, astfel cum se prevede la articolul 54 alineatul (4). Listele naționale preliminare cu personalul operativ desemnat se comunică agenției. Componenta definitivă a listelor anuale îi este confirmată agenției după încheierea negocierilor bilaterale anuale, înainte de data de 1 decembrie a anului respectiv.

(2) Fiecare stat membru se asigură că personalul operativ nominalizat este disponibil la cererea agenției, în conformitate cu modalitățile stabilite în prezentul articol. Fiecare membru al personalului operativ este disponibil pentru o perioadă de cel mult patru luni într-un an calendaristic. Cu toate acestea, statele membre pot decide să trimită un anumit membru al personalului pentru o perioadă ce depășește patru luni. O asemenea prelungire se consideră o contribuție separată a statului membru respectiv la același profil sau la un alt profil necesar, dacă membrul personalului în cauză are competențele necesare. Plata costurilor aferente trimiterii personalului în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 45 alineatul (2).

(3) Membrii personalului operativ trimiși în temeiul prezentului articol au aceleași sarcini și competențe ca membrii echipelor în conformitate cu articolul 82.

(4) Agenția poate verifica dacă membrii personalului operativ numiți de statele membre pentru trimeri pe termen scurt corespund profilurilor de personal stabilite și au cunoștințele lingvistice necesare. Agenția refuză membrii personalului operativ desemnați în cazul în care aceștia au competențe lingvistice insuficiente sau au comis o abatere de la normele aplicabile ori au încălcat aceste norme în cursul trimerilor anterioare. Agenția refuză, de asemenea, membrii personalului operativ desemnați în cazul în care aceștia nu respectă profilurile cerute, cu excepția cazului în care membrii respectivi ai personalului corespund unui alt profil repartizat statului membru în cauză. În caz de refuz din partea agenției al unui membru al personalului, statul membru în cauză asigură înlocuirea cu un alt membru al personalului operativ, care are profilul cerut.

(5) Până la data de 31 iulie a fiecărui an, agenția solicită ca statele membre să contribuie cu membrii personalului operativ pentru a fi trimiși la operațiunile comune în anul următor, cu respectarea efectivelor și a profilurilor stabilite. Perioada corespunzătoare fiecărei trimiteri se stabilește în cadrul negocierilor și al acordurilor bilaterale anuale dintre agenție și statele membre.

(6) În urma negocierilor bilaterale anuale, statele membre pun la dispoziție, în vederea unor trimiteri specifice, personalul operativ inclus pe listele naționale menționate la alineatul (1), care corespunde efectivelor și profilurilor precizate în cererea agenției.

(7) În cazul în care, din motive de forță majoră, unul dintre membrii personalului operativ nu poate fi trimis în conformitate cu acordurile, statul membru în cauză asigură înlocuirea cu un alt membru al personalului operativ de pe listă, cu profilul cerut.

(8) În cazul unei nevoi sporite de consolidare a operațiunilor comune în curs, unei nevoi de lansare a unei intervenții rapide la frontieră sau unei noi operațiuni comune care nu este prevăzută în programul anual de lucru corespunzător sau în concluziile corespunzătoare ale negocierilor bilaterale anuale, trimiterea respectivă se efectuează în limitele prevăzute în anexa III. Directorul executiv informează fără întârziere statele membre cu privire la nevoile suplimentare, indicând eventualele efective și profiluri ale personalului operativ care urmează să fie pus la dispoziție de către fiecare stat membru. După ce directorul executiv și statul membru gazdă convin asupra unui plan operațional modificat sau, după caz, a unui nou plan operațional, directorul executiv prezintă o cerere oficială care precizează efectivele și profilurile membrilor personalului operativ. Membrii echipelor sunt trimiși de fiecare stat membru în termen de 20 de zile lucrătoare de la această cerere oficială, fără a aduce atingere articolului 39.

(9) În cazul în care o analiză de risc și, dacă este disponibilă, o evaluare a vulnerabilității arată că un stat membru se confruntă cu o situație care ar afecta în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor sale naționale, statul membru respectiv contribuie cu personal operativ în conformitate cu solicitarea menționată la alineatul (5) sau (8) de la prezentul articol. Cu toate acestea, contribuțiile în cauză nu pot depăși împreună jumătate din contribuția statului membru respectiv pentru anul respectiv prevăzută în anexa III. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă agenției în scris, în detaliu, motivele sale și date cu privire la situația invocată, iar conținutul acestei informări este inclus în raportul menționat la articolul 65.

(10) Durata trimiterii pentru o operațiune specifică este stabilită de statul membru de origine, dar aceasta nu trebuie să fie în niciun caz sub 30 de zile, cu excepția cazului în care operațiunea din care face parte trimiterea respectivă durează mai puțin de 30 de zile.

(11) Echipajul tehnic luat în considerare în ceea ce privește contribuția statelor membre în temeiul articolului 54 alineatul (5) este trimis numai în conformitate cu acordurile ce rezultă în urma negocierilor bilaterale anuale ce vizează echipamentele respective menționate la articolul 64 alineatul (9).

Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre includ în listele lor anuale echipajul tehnic menționat la primul paragraf din prezentul alineat numai după încheierea negocierilor bilaterale anuale. Statele membre pot să adapteze listele anuale corespunzătoare în cazul oricărei modificări a echipajului tehnic în cursul anului respectiv. Statele membre informează agenția cu privire la aceste modificări.

Verificările menționate la alineatul (4) din prezentul articol nu privesc competențele legate de exploatarea echipamentelor tehnice.

Membrii echipajelor care au atribuții exclusiv de ordin tehnic sunt indicați în listele anuale numai pe bază de funcții.

Durata trimiterii echipajelor tehnice se stabilește în conformitate cu articolul 64.

Articolul 58

Participarea statelor membre la corpul permanent prin rezerva pentru reacție rapidă

(1) Statele membre contribuie cu personal operativ la corpul permanent prin intermediul unei rezerve de reacție rapidă (categoria 4), care urmează să fie activată pentru intervenții rapide la frontieră în conformitate cu articolul 37 alineatul (2) și cu articolul 39, cu condiția ca personalul operativ din categoriile 1, 2 și 3 să fi fost deja trimis pe deplin în vederea intervenției rapide respective la frontieră.

(2) Fiecare stat membru are responsabilitatea de a asigura disponibilitatea personalului operativ în conformitate cu efectivele și cu profilurile corespunzătoare decise de Consiliul de administrație pentru anul următor, astfel cum se prevede la articolul 54 alineatul (4), la cererea agenției, în limitele prevăzute în anexa IV și în conformitate cu modalitățile stabilite la prezentul articol. Fiecare membru al personalului operativ este disponibil pentru o perioadă de cel mult patru luni într-un an calendaristic.

(3) Trimiterile din cadrul rezervei pentru reacție rapidă în vederea intervențiilor rapide la frontieră au loc în conformitate cu articolul 39 alineatele (11) și (13).

Articolul 59

Evaluarea corpului permanent

(1) Până la 31 decembrie 2023, în special pe baza rapoartelor menționate la articolul 62 alineatul (10) și la articolul 65, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare a numărului total și a componenței corpului permanent, inclusiv amplasarea contribuțiilor fiecărui stat membru la corpul permanent, precum și a competențelor profesionale și a profesionalismului corpului permanent și a formării pe care o primește. Evaluarea analizează, de asemenea, necesitatea menținerii rezervei pentru reacție rapidă în cadrul corpului permanent.

În evaluare se descriu și se iau în considerare nevoile operative existente și cele eventuale ale corpului permanent în ceea ce privește capacitatea de reacție rapidă, precum și împrejurările semnificative care afectează capacitatea a statelor membre de a contribui la corpul permanent și evoluția personalului statutar în ceea ce privește contribuția agenției la corpul permanent.

(2) Până la 29 februarie 2024, Comisia prezintă, dacă este necesar, propuneri corespunzătoare de modificare a anexelor I, II, III și IV. În cazul în care nu prezintă o propunere, Comisia explică motivele deciziei sale.

Articolul 60

Birourile antenă

(1) Sub rezerva acordului cu statul membru gazdă sau a includerii explicite a acestei posibilități în acordul privind statutul încheiat cu țara terță gazdă, agenția poate înființa birouri antenă pe teritoriul statului membru sau al țării terțe în cauză pentru a facilita și a îmbunătăți coordonarea activităților operative, inclusiv în domeniul returnării, organizate de agenție în statul membru respectiv, în regiunea învecinată sau în țară terță respectivă, și pentru a asigura gestionarea eficientă a resurselor umane și tehnice ale agenției. Birourile antenă sunt înființate în funcție de nevoile operative, pentru perioada de timp în care agenția desfășoară activități operative importante în statul membru respectiv, în regiunea învecinată sau în țara terță în cauză. Perioada de funcționare menționată poate fi prelungită, dacă este necesar.

Înainte de înființarea unui birou antenă, se evaluează și se calculează cu atenție toate consecințele bugetare și se prevăd în buget sumele corespunzătoare.

(2) Agenția și statul membru gazdă sau țara terță gazdă în care se înființează biroul antenă iau măsurile necesare care să îi asigure acestuia cele mai bune condiții posibile de care aceasta are nevoie în vederea îndeplinirii sarcinilor ce îi revin. Locul de muncă al personalului care lucrează în cadrul birourilor antenă se stabilește în conformitate cu articolul 95 alineatul (2).

(3) După caz, birourile antenă:

- (a) asigură sprijinul operativ și logistic și asigură coordonarea activităților agenției în zonele operative în cauză;
- (b) oferă sprijin operativ statului membru sau țării terțe în zonele operative în cauză;
- (c) monitorizează activitățile echipelor agenției și raportează cu regularitate la sediul central al agenției;
- (d) cooperează cu statul membru gazdă sau cu țara terță gazdă cu privire la toate aspectele legate de punerea în practică a activităților operative organizate de agenție în statul membru respectiv sau în țara terță, inclusiv cu privire la orice aspect suplimentar care poate apărea în cursul acestor activități;
- (e) oferă sprijin ofițerului coordonator menționat la articolul 44 în cadrul cooperării sale cu statele membre participante în privința tuturor aspectelor legate de contribuția acestora la activitățile operative organizate de agenție și, dacă este necesar, asigură legătura cu sediul central;
- (f) oferă sprijin ofițerului coordonator și observatorilor pentru drepturile fundamentale care au fost numiți pentru a monitoriza o activitate operativă, facilitând, dacă este necesar, coordonarea și comunicarea între echipele agenției și autoritățile responsabile ale statului membru gazdă sau ale țării terțe gazdă;
- (g) organizează sprijinul logistic necesar pentru trimiterea membrilor echipelor și pentru trimiterea și utilizarea echipamentelor tehnice;
- (h) acordă orice alt tip de sprijin logistic în ceea ce privește zona operativă de care răspunde respectivul birou antenă, pentru a facilita buna funcționare a activităților operative organizate de agenție;
- (i) sprijină ofițerul de legătură al agenției, fără a aduce atingere sarcinilor și atribuțiilor acestuia menționate la articolul 31, în identificarea provocărilor actuale sau viitoare legate de gestionarea frontierelor în zona de care răspunde respectivul birou antenă sau în aplicarea acquis-ului în materie de returnare și raportează cu regularitate la sediul central al agenției;

- (j) asigură gestionarea eficace a echipamentelor proprii ale agenției în zonele în care își desfășoară activitatea, inclusiv eventuala înregistrare a acestora și întreținerea pe termen lung a echipamentului respectiv și orice sprijin logistic necesar.
- (4) Fiecare birou antenă este administrat de un reprezentant al agenției numit de directorul executiv în calitate de șef al biroului antenă. Șeful biroului antenă supraveghează întreaga activitate a acestuia și acționează ca punct unic de contact cu sediul central.
- (5) Pe baza unei propuneri a directorului executiv, Consiliul de administrație decide în privința înființării, compoziției și perioadei de funcționare a unui birou antenă, precum și a eventualei prelungiri, după caz, a perioadei de funcționare a biroului antenă, ținând seama de avizul Comisiei și de acordul statului membru gazdă sau a țării terțe gazdă.
- (6) Statul membru acordă agenției asistență pentru a-i asigura capacitatea operativă.
- (7) Directorul executiv prezintă trimestrial Consiliului de administrație un raport privind activitățile pe care le desfășoară biroul antenă. Activitățile pe care le desfășoară birourile antenă sunt descrise într-o secțiune separată a raportului anual de activitate.

Articolul 61

Sprijinul financiar pentru dezvoltarea corpului permanent

- (1) În conformitate cu articolul 125 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, statele membre au dreptul să primească anual fonduri sub formă de finanțare care nu este legată de costuri, pentru a facilita dezvoltarea resurselor umane care să le asigure contribuția la corpul permanent prevăzută la anexele II, III și IV. Această finanțare urmează să fie plătită după sfârșitul anului în cauză, sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatele (3) și (4) din prezentul articol. Această finanțare se bazează pe o valoare de referință stabilită la alineatul (2) din prezentul articol și reprezintă, după caz:
- (a) 100 % din suma de referință înmulțită cu numărul membrilor personalului operativ prevăzut pentru anul $N + 2$ care urmează să fie detașate anual în conformitate cu anexa II;
- (b) 37 % din suma de referință înmulțită cu numărul membrilor personalului trimiși efectiv în conformitate cu articolul 57, în limitele stabilite în anexa III, și în conformitate cu articolul 58, în limitele stabilite în anexa IV, după caz;
- (c) o plată unică de 50 % din suma de referință înmulțită cu numărul membrilor personalului operativ recrutați de către agenție ca personal statutar; această plată unică li se aplică membrilor personalului care pleacă din serviciile naționale și care se află în serviciu activ de cel mult 15 ani în momentul recrutării de către agenție.
- (2) Suma de referință este echivalentă cu salariul de bază anual al unui agent contractual din grupa de funcții III gradul 8 treapta 1, astfel cum este stabilit în articolul 93 din Regimul aplicabil celorlalți agenți și care face obiectul unui coeficient corector aplicabil în statul membru în cauză.
- (3) Suma prevăzută la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol devine exigibilă cu condiția ca statele membre să își majoreze în consecință efectivele naționale totale de polițiști de frontieră prin recrutarea de noi membri ai personalului în perioada respectivă. Informațiile relevante pentru întocmirea raportului sunt puse la dispoziția agenției în cadrul negocierilor bilaterale anuale și sunt verificate prin evaluarea vulnerabilității în anul următor. Plata anuală a sumei prevăzute la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol se efectuează integral în funcție de numărul membrilor personalului trimiși efectiv pe o perioadă continuă sau discontinuă de patru luni, în conformitate cu articolul 57, în limita stabilită în anexa III, și în conformitate cu articolul 58, în limitele stabilite în anexa IV. În cazul trimerilor efective menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, plățile se calculează în mod proporțional cu o perioadă de referință de patru luni.

Agenția acordă o plată în avans aferentă plăților anuale ale sumelor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul articol în conformitate cu actul de punere în aplicare menționat la alineatul (4) din prezentul articol în urma prezentării de către statul membru contribuitor a unei cereri în acest sens, care trebuie să fie justificată.

(4) Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește norme detaliate privind modalitățile de plată anuală și monitorizarea condițiilor aplicabile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol. Aceste norme conțin modalitățile pentru efectuarea plăților în avans odată ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, precum și modalitățile calculului proporțional, inclusiv pentru cazurile în care trimiterea echipajului tehnic ar depăși, în mod excepțional, contribuția națională maximă prevăzută în anexa III. Actul respectiv de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 122 alineatul (2).

(5) Atunci când execută sprijinul financiar prevăzut la prezentul articol, agenția și statele membre asigură respectarea principiilor de cofinanțare și de evitare a dublei finanțări.

Articolul 62

Formarea

(1) În funcție de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (8), atunci când aceasta este disponibilă, și în cooperare cu entitățile de formare responsabile din statele membre, agenția și, după caz, EASO, FRA, Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL) elaborează instrumente de formare specifice, inclusiv o formare specifică în domeniul protecției copiilor și a altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă. Conținutul formării ține seama de rezultatele științifice pertinente și de bunele practici. Agenția le oferă polițiștilor de frontieră, specialiștilor în materie de returnare, escortelor pentru returnări și altor categorii relevante de personal care fac parte din corpul permanent, precum și monitorilor pentru returnările forțate și observatorilor pentru drepturile fundamentale o formare specializată relevantă pentru sarcinile și competențele lor. Agenția desfășoară exerciții periodice cu respectivi polițiști de frontieră și cu ceilalți membri ai echipelor, în conformitate cu calendarul de formare specializată prevăzut în programul anual de lucru al agenției.

(2) Agenția se asigură că, pe lângă formarea menționată la articolul 55 alineatul (3), toți membrii personalului statutar care urmează să fie trimiși ca membri ai echipelor au beneficiat, înainte de a fi trimiși pentru prima dată să participe la activități operative organizate de agenție, de formare adecvată în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională, orientări în scopul identificării persoanelor care solicită protecție și al îndrumării acestora către procedurile corespunzătoare, orientări pentru tratarea nevoilor speciale ale copiilor, inclusiv ale minorilor neînsoțiți, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală de urgență și ale altor persoane deosebit de vulnerabile și, în cazul în care se preconizează participarea lor la operațiuni maritime, în materie de căutare și salvare.

Această formare include, de asemenea, formare privind utilizarea forței în conformitate cu anexa V.

(3) În scopul alineatului (2), pe baza acordurilor încheiate cu anumite state membre, agenția organizează programele de formare necesare în cadrul instituțiilor specializate de formare și învățământ ale statelor membre respective, inclusiv la academiile din statele membre care sunt partenere ale agenției. Agenția garantează că formarea urmează programa comună de bază, este armonizată și favorizează înțelegerea reciprocă și o cultură comună bazată pe valorile consacrate în tratate. Costul formării este acoperit în întregime de agenție.

După ce obține aprobarea Consiliului de administrație, agenția poate înființa un centru de formare al său pentru a facilita și mai mult includerea unei culturi europene comune în formarea oferită.

(4) Agenția adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că toți membrii personalului din statele membre care participă la echipe din cadrul corpului permanent au beneficiat de formarea menționată la alineatul (2) primul paragraf.

(5) Agenția adoptă măsurile necesare pentru a asigura formarea personalului implicat în sarcini de returnare care este alocat corpului permanent și rezervei prevăzute la articolul 51. Agenția se asigură că personalul său statutar și întregul personal care participă la operațiuni sau intervenții de returnare au urmat, înainte să participe la activități operative organizate de agenție, la cursuri de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și îndrumarea persoanelor vulnerabile.

(6) Agenția elaborează și dezvoltă în continuare programa comună de bază pentru formarea polițiștilor de frontieră și asigură o formare la nivel european pentru instructorii polițiștilor de frontieră naționali ai statelor membre, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și dreptul maritim relevant, precum și o programă comună pentru formarea personalului implicat în sarcini de returnare. Programa comună de bază urmărește promovarea celor mai înalte standarde și a bunelor practici în punerea în aplicare a dreptului Uniunii privind gestionarea frontierelor și returnarea. Agenția întocmește programa comună de bază după ce consultă forumul consultativ menționat la articolul 108 (denumit în continuare „forumul consultativ”) și ofițerul pentru drepturile fundamentale. Statele membre integrează programa comună de bază în formarea pe care o oferă polițiștilor de frontieră naționali și personalului implicat în sarcini de returnare.

(7) Agenția oferă, de asemenea, agenților serviciilor competente ale statelor membre și, după caz, ale țărilor terțe cursuri de formare și seminare suplimentare pe subiecte legate de controlul frontierelor externe și returnarea resortisanților țărilor terțe.

(8) Agenția poate organiza activități de formare în cooperare cu statele membre și țările terțe, pe teritoriul acestora.

(9) Agenția instituie un program de schimb prin care polițiștii de frontieră participanți la echipele sale, precum și personalul care participă la echipele de intervenții de returnare să poată dobândi cunoștințe sau competențe de specialitate pe baza experienței dobândite în alte state membre și a bunelor practici existente în străinătate, lucrând cu polițiștii de frontieră și cu personalul implicat în sarcini de returnare dintr-un alt stat membru decât cel de origine.

(10) Agenția stabilește și dezvoltă în continuare un mecanism intern de control al calității pentru a garanta nivelul înalt de formare, expertiză și profesionalism al personalului său statutar, în special al personalului statutar care participă la activitățile operaționale ale agenției. Pe baza punerii în aplicare a mecanismului de control al calității, agenția pregătește un raport anual de evaluare care se anexează la raportul anual de activitate.

Articolul 63

Achiziționarea sau închirierea de echipamente tehnice

(1) Agenția poate achiziționa, pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru, ori poate închiria echipamente tehnice care să fie utilizate în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al activităților din domeniul returnării, inclusiv al operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare, al trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau în cadrul proiectelor de asistență tehnică, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

(2) Pe baza unei propuneri a directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă o strategie multianuală globală privind modul în care vor fi consolidate capacitățile tehnice ale agenției în funcție de ciclul multianual de politică strategică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, inclusiv de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (8), atunci când este disponibilă, precum și de resursele bugetare disponibile în acest scop în cadrul financiar multianual. Pentru a se asigura respectarea cadrelor juridice, financiare și politice aplicabile, directorul executiv prezintă propunerea în cauză numai după ce primește avizul pozitiv al Comisiei.

Strategia multianuală este însoțită de un plan de punere în aplicare detaliat, care precizează calendarul de achiziție sau de închiriere, planificarea achizițiilor și reducerea riscurilor. Dacă, atunci când adoptă strategia și planul, Consiliul de administrație decide să nu respecte avizul Comisiei, acesta prezintă Comisiei o justificare în acest sens. După adoptarea strategiei multianuale, planul de punere în aplicare devine parte a componentei de programare multianuală a documentului unic de programare menționat la articolul 100 alineatul (2) litera (k).

(3) Agenția poate achiziționa echipamente tehnice pe baza unei decizii a directorului executiv, adoptată după consultarea Consiliului de administrație în conformitate cu normele aplicabile în materie de achiziții publice. Orice achiziție sau închiriere de echipamente care presupune costuri semnificative pentru agenție este precedată de o analiză riguroasă a nevoilor și a raportului cost-beneficiu. Orice cheltuială legată de o astfel de achiziție sau închiriere se prevede în bugetul agenției, astfel cum a fost adoptat de Consiliul de administrație.

(4) În cazul în care agenția achiziționează sau închiriază echipamente tehnice importante, cum ar fi aeronave, vehicule de serviciu sau nave, se aplică următoarele condiții:

(a) în cazul achiziționării de către agenție sau al deținerii în coproprietate, agenția convine cu un stat membru ca acesta să asigure înregistrarea echipamentului ca fiind destinat unui serviciu public în conformitate cu dreptul aplicabil al statului membru respectiv, inclusiv prerogativele și imunitățile aplicabile echipamentului tehnic respectiv în temeiul dreptului internațional;

(b) în cazul închirierii, echipamentul se înregistrează într-un stat membru.

(5) Pe baza unui acord-tip întocmit de agenție și aprobat de Consiliul de administrație, statul membru de înregistrare și agenția convin asupra modalităților de asigurare a operabilității echipamentului. În cazul activelor deținute în coproprietate, aceste modalități acoperă, de asemenea, perioadele în care activele sunt puse în totalitate la dispoziția agenției și prevăd condițiile de utilizare a activelor respective, inclusiv dispoziții specifice privind trimiterea rapidă în timpul intervențiilor rapide la frontieră și finanțarea acestor active.

(6) În cazul în care agenția nu dispune de personalul statutar calificat necesar, statul membru de înregistrare sau furnizorul echipamentelor tehnice pune la dispoziție experții necesari și echipajele tehnice necesare pentru utilizarea echipamentelor tehnice într-un mod corect din punct de vedere legal și în condiții de siguranță, în conformitate cu modelul de acord menționat la alineatul (5) din prezentul articol și în mod planificat pe baza negocierilor și acordurilor anuale bilaterale menționate la articolul 64 alineatul (9). Într-un astfel de caz, echipamentele tehnice aflate în proprietatea exclusivă a agenției sunt puse la dispoziția acesteia la cerere, iar statul membru de înregistrare nu poate invoca situația excepțională prevăzută la articolul 64 alineatul (9).

Atunci când solicită unui stat membru să furnizeze echipamente tehnice și personal, agenția ia în considerare provocările operative specifice cu care se confruntă respectivul stat membru în momentul solicitării.

Articolul 64

Rezerva de echipamente tehnice

(1) Agenția instituie și păstrează evidențe centralizate privind echipamentele care fac parte dintr-o rezervă de echipamente tehnice, compusă din echipamentele deținute de statele membre sau de agenție și din echipamentele deținute în coproprietate de statele membre și de agenție, pentru activitățile sale operative.

(2) Echipamentele aflate exclusiv în proprietatea agenției sunt disponibile în totalitate, în orice moment, pentru a fi trimise.

(3) Echipamentele deținute în coproprietate, în care agenția deține peste 50 %, sunt, de asemenea, disponibile pentru a fi trimise în conformitate cu un acord între un stat membru și agenție încheiat în conformitate cu articolul 63 alineatul (5).

(4) Agenția asigură compatibilitatea și interoperabilitatea echipamentelor care figurează în rezerva de echipamente tehnice.

(5) În scopul alineatului (4), agenția, în strânsă cooperare cu statele membre și cu Comisia, stabilește standarde tehnice pentru echipamentele care urmează să fie trimise în cadrul activităților agenției, atunci când este necesar. Echipamentele care sunt achiziționate de către agenție, fie ca proprietar unic, fie în coproprietate, și echipamentele deținute de statele membre care figurează în rezerva de echipamente tehnice trebuie să îndeplinească aceste standarde.

(6) Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, ținând seama de analiza de risc efectuată de agenție și de rezultatele evaluărilor vulnerabilității, Consiliul de administrație decide, până la 31 martie a fiecărui an, numărul minim de echipamente tehnice necesare pentru a răspunde nevoilor agenției în anul următor, în special în ceea ce privește desfășurarea operațiunilor comune, trimiterea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, intervențiile rapide la frontieră, activitățile în domeniul returnării, inclusiv operațiunile și intervențiile de returnare. Echipamentele proprii ale agenției se contabilizează în numărul minim de echipamente tehnice. Decizia respectivă stabilește norme referitoare la trimiterea echipamentelor tehnice în cadrul activităților operative.

Dacă numărul minim de echipamente tehnice se dovedește a fi insuficient pentru îndeplinirea planului operațional convenit pentru astfel de activități, agenția revizuieste acest număr minim pe baza nevoilor justificate și a unui acord cu statele membre.

(7) Rezerva de echipamente tehnice conține numărul minim de echipamente pe care agenția îl consideră necesar pentru fiecare tip de echipament tehnic. Echipamentele care figurează în rezerva de echipamente tehnice sunt folosite în cadrul operațiunilor comune, al trimiterii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor de returnare.

(8) Rezerva de echipamente tehnice include o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă, care conține un număr redus de echipamente necesare pentru eventuale intervenții rapide la frontieră. Contribuția statelor membre la rezerva de echipamente pentru reacție rapidă se planifică în conformitate cu negocierile și acordurile bilaterale anuale menționate la alineatul (9) din prezentul articol. În ceea ce privește echipamentele de pe lista de echipamente din această rezervă, statele membre nu pot invoca situația excepțională menționată la alineatul (9) din prezentul articol.

Statul membru în cauză trimite echipamentele de pe această listă, împreună cu experții necesari și echipajele tehnice necesare, la destinație cât mai rapid posibil în vederea utilizării, dar în orice caz nu mai târziu de 10 zile de la data la care este convenit planul operațional.

Agenția contribuie la această rezervă cu echipamente puse la dispoziția agenției, astfel cum se menționează la articolul 63 alineatul (1).

(9) Statele membre contribuie la rezerva de echipamente tehnice. Contribuția statelor membre la rezervă și trimiterea echipamentelor tehnice pentru operațiuni specifice se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statele membre. La cererea agenției și în afara cazului în care se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod substanțial executarea sarcinilor naționale, statele membre își pun la dispoziție echipamentele tehnice pentru trimitere în conformitate cu aceste acorduri și în măsura în care acestea fac parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă agenției în scris, în detaliu, motivele sale și date cu privire la situația invocată, iar conținutul acestei informații este inclus în raportul menționat la articolul 65 alineatul (1). Agenția introduce cererea cu cel puțin 45 de zile înainte de data prevăzută pentru trimiterea echipamentelor în cazul echipamentelor tehnice importante și cu cel puțin 30 de zile înainte de data prevăzută pentru trimitere în cazul altor echipamente. Contribuțiile la rezerva de echipamente tehnice sunt revizuite anual.

(10) Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, Consiliul de administrație stabilește anual regulile referitoare la echipamentele tehnice, inclusiv numărul minim total pentru fiecare tip de echipament tehnic, condițiile de trimitere și rambursare a costurilor, precum și numărul limitat de echipamente tehnice pentru o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă. Din motive bugetare, această decizie trebuie luată de Consiliul de administrație până la data de 31 martie a fiecărui an.

(11) În cazul în care are loc o intervenție rapidă la frontieră, se aplică articolul 39 alineatul (15).

(12) Dacă după stabilirea numărului minim necesar de echipamente tehnice apar nevoi neașteptate de echipamente tehnice pentru o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră, iar aceste nevoi nu pot fi acoperite din rezerva de echipamente tehnice sau din rezerva de echipamente pentru reacție rapidă, statele membre pun la dispoziția agenției, la cererea acestora și ad-hoc, dacă este posibil, echipamentele tehnice pentru trimitere.

(13) Directorul executiv informează periodic Consiliul de administrație cu privire la componența rezervei de echipamente tehnice și la trimiterea echipamentelor care fac parte din aceasta. Dacă nu se atinge numărul minim de echipamente tehnice necesar pentru rezervă, directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație. Acesta decide de urgență cu privire la ierarhizarea priorităților de trimitere a echipamentelor tehnice și ia măsurile corespunzătoare pentru remedierea lipsurilor identificate. Consiliul de administrație informează Comisia cu privire la lipsurile identificate și cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru remedierea acestora. Comisia informează ulterior Parlamentul European și Consiliul cu privire la aceasta și cu privire la propria sa evaluare.

(14) Statele membre înregistrează în rezerva de echipamente tehnice toate mijloacele de transport și echipamentele operative achiziționate în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴²⁾ sau, după caz, prin utilizarea altor viitoare fonduri specifice ale Uniunii puse la dispoziția statelor membre cu obiectivul clar de a dezvolta capacitatea operativă a agenției. Echipamentul tehnic respectiv face parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an.

⁽⁴²⁾ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

La cererea agenției, făcută în cadrul negocierilor bilaterale anuale, statele membre pun echipamentele tehnice cofinanțate în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă sau prin orice altă formă de viitoare finanțare specifică din partea Uniunii, astfel cum se specifică în primul paragraf din prezentul alineat, la dispoziția agenției pentru trimitere. Fiecare echipament este pus la dispoziție pentru o perioadă de maximum patru luni, astfel cum se prevede în negocierile bilaterale anuale. Statele membre pot decide să trimită un echipament pentru o perioadă mai mare de patru luni. În cazul operațiunilor menționate la articolul 39 sau 42 din prezentul regulament, statele membre nu pot invoca situația excepțională prevăzută la alineatul (9) din prezentul articol.

(15) Agenția gestionează evidențele privind rezerva de echipamente tehnice după cum urmează:

- (a) clasificare pe tipuri de echipamente și pe tipuri de operațiuni;
- (b) clasificare în funcție de proprietar (stat membru, agenția, alții);
- (c) numărul total de echipamente necesare;
- (d) cerințele referitoare la personal, dacă este cazul;
- (e) alte informații, precum date de înregistrare, cerințe de transport și întreținere, regimuri naționale de export aplicabile, instrucțiuni tehnice sau alte informații relevante pentru utilizarea corespunzătoare a echipamentelor;
- (f) mențiuni care precizează dacă un echipament a fost finanțat din fonduri ale Uniunii.

(16) Agenția finanțează integral trimiterea echipamentelor tehnice care fac parte din numărul minim de echipamente tehnice puse la dispoziție de un anumit stat membru într-un anumit an. Trimiterea echipamentelor tehnice care nu fac parte din numărul minim de echipamente tehnice este cofinanțată de agenție până la maximum 100 % din cheltuielile eligibile, în funcție de circumstanțele specifice ale statelor membre care trimit astfel de echipamente tehnice.

Articolul 65

Raportarea privind capacitățile agenției

(1) Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă un raport anual privind punerea în aplicare a articolelor 51, 55-58, 63 și 64, pe care îl prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei („raport anual privind punerea în aplicare”).

(2) Raportul anual privind punerea în aplicare cuprinde în special:

- (a) numărul de membri ai personalului pe care fiecare stat membru s-a angajat să îi pună la dispoziția corpului permanent, inclusiv prin rezerva pentru reacție rapidă și rezerva de monitori pentru returnările forțate;
- (b) numărul de membri ai personalului statutar pe care agenția s-a angajat să îi pună la dispoziția corpului permanent;
- (c) numărul de membri ai personalului din cadrul corpului permanent trimiși efectiv de fiecare stat membru și de agenție, pe profiluri, în anul precedent;
- (d) numărul de echipamente tehnice pe care fiecare stat membru și agenția s-au angajat să le pună la dispoziție pentru rezerva de echipamente tehnice;
- (e) numărul de echipamente tehnice trimise de fiecare stat membru și de agenție în anul precedent din cadrul rezervei de echipamente tehnice;
- (f) angajamentele asumate în privința rezervei de echipamente pentru reacție rapidă și trimiterile echipamentelor din această rezervă;
- (g) dezvoltarea capacităților umane și tehnice proprii ale agenției.

(3) Raportul anual de punere în aplicare cuprinde o listă a statelor membre care au invocat situația excepțională menționată la articolul 57 alineatul (9) și la articolul 64 alineatul (9) în cursul anului precedent și conține motivele și informațiile furnizate de statele membre în cauză.

(4) În vederea asigurării transparenței, directorul executiv informează Consiliul de administrație trimestrial cu privire la elementele enumerate la alineatul (2) pentru anul în curs.

Articolul 66

Cercetarea și inovarea

(1) Agenția monitorizează în mod proactiv și contribuie la activitățile de cercetare și inovare relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de control la frontieră, ținând seama de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (8). Agenția comunică rezultatele acestor activități de cercetare Parlamentului European, statelor membre și Comisiei, în conformitate cu articolul 92. Agenția poate utiliza rezultatele respective, după caz, în operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră, operațiuni și intervenții de returnare.

(2) În funcție de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (8), agenția asistă statele membre și Comisia în identificarea principalelor teme de cercetare. Agenția asistă statele membre și Comisia la elaborarea și punerea în aplicare a programelor-cadru relevante ale Uniunii dedicate activităților de cercetare și inovare.

(3) Agenția pune în aplicare părțile din Programul-cadru pentru cercetare și inovare care se referă la securitatea frontierelor. În acest scop și în cazul în care Comisia i-a delegat competențele relevante, agenția are următoarele sarcini:

- (a) gestionarea, pe baza programelor de lucru relevante adoptate de Comisie, a unor etape ale punerii în aplicare a programelor și a unor etape ale ciclului de viață al unor proiecte specifice;
- (b) adoptarea instrumentelor de execuție bugetară pentru venituri și cheltuieli și efectuarea tuturor operațiunilor necesare pentru gestionarea programelor;
- (c) furnizarea de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor.

(4) Agenția poate planifica și pune în aplicare proiecte-pilot privind aspecte reglementate de prezentul regulament.

(5) Agenția va face publice informații privind proiectele sale de cercetare, inclusiv proiectele demonstrative, partenerii de cooperare implicați și bugetul proiectelor.

SECȚIUNEA 10

Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)

Articolul 67

Unitatea centrală a ETIAS

Agenția asigură înființarea și funcționarea unității centrale a ETIAS menționate la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2018/1240.

SECȚIUNEA 11

Cooperarea

Articolul 68

Cooperarea agenției cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu organizațiile internaționale

(1) Agenția cooperează cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și poate coopera cu organizațiile internaționale, în limitele cadrelor juridice ale acestora, și utilizează informațiile, resursele și sistemele existente disponibile în cadrul EUROSUR.

În conformitate cu primul paragraf, agenția cooperează în special cu:

- (a) Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (EEAS);
- (b) Europol;
- (c) EASO;
- (d) FRA;
- (e) Eurojust;
- (f) Centrul Satelitar al Uniunii Europene;
- (g) EFCA și EMSA;
- (h) eu-LISA;
- (i) Agenția Uniunii Europene de Siguranță a Aviației (AESA) și administratorul de rețea al EATMN;
- (j) misiunile și operațiunile PSAC, în conformitate cu mandatele lor, în scopul de a asigura următoarele:
 - (i) promovarea standardelor în materie de gestionare europeană integrată a frontierelor;
 - (ii) conștientizarea situației și analiza de risc.

Agenția poate coopera, de asemenea, cu următoarele organizații internaționale în măsura în care acest lucru este relevant pentru îndeplinirea funcțiilor sale, în limitele cadrelor juridice ale acestora:

- (a) Organizația Națiunilor Unite prin birourile, agențiile, organizațiile și alte entități relevante ale sale, în special Oficiul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, Organizația Internațională pentru Migrație, Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate și Organizația Aviației Civile Internaționale;
- (b) Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol);
- (c) Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa;
- (d) Consiliul Europei și comisarul Consiliului Europei pentru Drepturile Omului;
- (e) Centrul de Analiză și Operațiuni Maritime – Stupefiante (MAOC-N).

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) are loc în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu entitățile menționate la alineatul (1). Aceste acorduri trebuie să fie aprobate în prealabil de către Comisie. În toate cazurile, agenția informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu aceste acorduri.

(3) În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, acordurile de lucru menționate la alineatul (2) prevăd respectarea de către organul, oficiul sau agenția Uniunii sau de către organizația internațională în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor aplicate de agenție. Înainte de încheierea acordului se organizează o vizită de evaluare, iar Comisia este informată cu privire la rezultatul acestei vizite.

(4) Deși nu intră sub incidența prezentului regulament, agenția se angajează de asemenea în relații de cooperare cu Comisia și, dacă este cazul, cu statele membre și cu SEAE în cadrul activităților referitoare la domeniul vamal, inclusiv gestionarea riscurilor, atunci când respectivele activități se susțin reciproc. Această cooperare nu trebuie să aducă atingere competențelor existente ale Comisiei, ale Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate sau ale statelor membre.

(5) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) utilizează informațiile primite de la agenție exclusiv în limitele propriilor competențe și în măsura în care acestea respectă drepturile fundamentale, inclusiv cerințele privind protecția datelor cu caracter personal.

Orice transmitere a datelor cu caracter personal prelucrate de agenție către alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii în temeiul articolului 87 alineatul (1) literele (c) și (d) face obiectul unor acorduri de lucru specifice privind schimbul de date cu caracter personal.

Acordurile de lucru menționate la al doilea paragraf includ o dispoziție care garantează că datele cu caracter personal transmise de către agenție instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii pot fi prelucrate în alt scop numai dacă acest lucru este autorizat de agenție și dacă este compatibil cu scopul inițial pentru care agenția a colectat și transmis datele. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile respective ale Uniunii păstrează o evidență în scris a evaluărilor compatibilității de la caz la caz.

Orice transfer de către agenție al datelor cu caracter personal către organizațiile internaționale menționate în temeiul articolului 87 alineatul (1) litera (c) trebuie să respecte dispozițiile secțiunii 2 din capitolul IV.

În special, agenția se asigură că orice acord de lucru încheiat cu organizațiile internaționale cu privire la schimbul de date cu caracter personal în temeiul articolului 87 alineatul (1) litera (c) respectă capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725 și face obiectul autorizării din partea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, în cazul în care acest lucru este prevăzut în regulamentul respectiv.

Agenția se asigură că datele cu caracter personal transferate organizațiilor internaționale sunt prelucrate numai în scopul în care au fost transferate.

(6) Schimburile de informații între agenție și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) se fac prin intermediul rețelei de comunicații menționate la articolul 14 sau prin intermediul altor sisteme de schimb de informații acreditate care îndeplinesc criteriile de disponibilitate, confidențialitate și integritate.

Articolul 69

Cooperarea europeană privind îndeplinirea funcțiilor de gardă de coastă

(1) Fără a aduce atingere EUROSUR, în cooperare cu EFCA și cu EMSA, agenția sprijină autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă la nivel național și la nivelul Uniunii și, dacă este cazul, la nivel internațional, prin:

- (a) punerea la dispoziție, corelarea și analiza informațiilor disponibile în cadrul sistemelor de raportare a navelor și al altor sisteme de informații găzduite de agențiile respective sau accesibile acestora, în conformitate cu temeiurile juridice ale fiecărei agenții și fără a se aduce atingere drepturilor de proprietate ale statelor membre asupra datelor;
- (b) furnizarea de servicii de supraveghere și comunicații bazate pe tehnologii de ultimă generație, inclusiv infrastructuri spațiale și terestre și senzori instalați pe orice tip de platformă;
- (c) consolidarea capacităților prin elaborarea de orientări și recomandări și stabilirea de bune practici, precum și prin oferirea de cursuri de formare și prin intermediul schimburilor de personal;
- (d) intensificarea schimbului de informații și a cooperării cu privire la funcțiile de gardă de coastă, inclusiv prin analiza provocărilor operative și a riscurilor emergente din domeniul maritim;
- (e) partajarea capacităților prin planificare și punerea în aplicare a unor operațiuni cu scopuri multiple și prin utilizarea în comun a activelor și a altor capacități, în măsura în care aceste activități sunt coordonate de agențiile respective și sunt aprobate de autoritățile competente ale statelor membre vizate.

(2) Modalitățile precise de cooperare în privința funcțiilor de gardă de coastă dintre agenție, EFCA și EMSA se stabilesc printr-un acord de lucru, în conformitate cu mandatele lor respective și cu normele financiare aplicabile agențiilor respective. Acest acord se aprobă de către Consiliul de administrație al agenției, de către Consiliul de administrație al EFCA și de către Consiliul de administrație al EMSA. Agenția, EFCA și EMSA utilizează informațiile primite în contextul cooperării lor exclusiv în limitele cadrelor lor juridice și în conformitate cu drepturile fundamentale, inclusiv cu cerințele privind protecția datelor.

(3) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, cu agenția, cu EFCA și cu EMSA, pune la dispoziție un manual practic privind cooperarea europeană în materie de funcții de gardă de coastă. Acest manual trebuie să conțină orientări, recomandări și bune practici privind schimbul de informații. Comisia adoptă acest manual sub forma unei recomandări.

Articolul 70

Cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit

(1) Agenția facilitează cooperarea operativă a statelor membre cu Irlanda și cu Regatul Unit în cea ce privește activități specifice.

(2) În scopurile EUROSUR, schimbul de informații și cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit pot avea loc pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale între Irlanda, respectiv Regatul Unit, și unul sau mai multe state membre vecine sau prin intermediul rețelilor regionale bazate pe aceste acorduri. Centrele naționale de coordonare reprezintă punctele de contact pentru schimbul de informații cu autoritățile omoloage din Irlanda și Regatul Unit în cadrul EUROSUR.

(3) Acordurile menționate la alineatul (2) se limitează la transmiterea următoarelor informații între un centru național de coordonare și autoritatea omoloagă a Irlandei sau a Regatului Unit:

(a) informațiile conținute în tabloul situațional național al unui stat membru, în măsura în care acestea au fost transmise agenției în scopurile tabloului situațional;

(b) informațiile colectate de către Irlanda sau Regatul Unit care sunt relevante pentru scopurile tabloului situațional european;

(c) informațiile menționate la articolul 25 alineatul (5).

(4) Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la unul dintre acordurile menționate la alineatul (2) nu trebuie comunicate Irlandei sau Regatului Unit decât cu aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția au obligația de a respecta refuzul de a transmite informațiile respective Irlandei sau Regatului Unit.

(5) Se interzice transmiterea ulterioară sau orice altă comunicare a informațiilor transmise în temeiul prezentului articol către țări terțe sau către părți terțe.

(6) Acordurile menționate la alineatul (2) includ dispoziții privind costurile legate de participarea Irlandei sau a Regatului Unit la punerea în aplicare a acestor acorduri.

(7) Sprijinul care trebuie acordat de agenție în temeiul articolului 10 alineatul (1) literele (n), (o) și (p) acoperă organizarea operațiunilor de returnare ale statelor membre la care participă și Irlanda sau Regatul Unit.

(8) Aplicarea prezentului regulament în cazul frontierelor Gibraltarului se suspendă până la data la care se ajunge la un acord asupra domeniului de aplicare al măsurilor privind trecerea frontierelor externe de către persoane.

Articolul 71

Cooperarea cu țările terțe

(1) Statele membre și agenția cooperează cu țările terțe în scopul gestionării europene integrate a frontierelor și a politici în materie de migrație în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (g).

(2) Pe baza priorităților în materie de politică stabilite în conformitate cu articolul 8 alineatul (4), agenția furnizează asistență tehnică și operațională țărilor terțe în cadrul politicii de acțiune externă a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și a datelor cu caracter personal și principiul nereturnării.

(3) Agenția și statele membre respectă dreptul Uniunii, inclusiv normele și standardele care fac parte din acquis-ul Uniunii, inclusiv atunci când cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor terțe respective.

(4) Instituirea cooperării cu țările terțe permite promovarea standardelor în materie de gestionare europeană integrată a frontierelor.

Articolul 72

Cooperarea statelor membre cu țările terțe

(1) Statele membre pot coopera la nivel operațional cu una sau mai multe țări terțe în legătură cu domeniile care fac obiectul prezentului regulament. Această cooperare poate include schimbul de informații și se poate desfășura pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale, a altor forme de acorduri, sau prin intermediul rețelelor regionale instituite în baza acestor acorduri.

(2) Atunci când încheie acordurile bilaterale și multilaterale menționate la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre pot include dispoziții privind schimbul de informații și cooperarea în scopurile EUROSUR, în conformitate cu articolele 75 și 89.

(3) Acordurile bilaterale și multilaterale și alte forme de acorduri menționate la alineatul (1) trebuie să respecte dreptul Uniunii și dreptul internațional privind drepturile fundamentale și protecția internațională, inclusiv Carta, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Convenția privind statutul refugiaților din 1951 cu protocolul la aceasta din 1967, în special principiul nereturnării. Atunci când pun în aplicare aceste acorduri, statele membre evaluează situația generală din țara terță respectivă și țin seama de aceasta periodic și, având în vedere și articolul 8.

Articolul 73

Cooperarea dintre agenție și țările terțe

(1) Agenția poate coopera, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale, cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament. Chiar și atunci când cooperează cu țări terțe pe teritoriul acestora, agenția respectă dreptul Uniunii, inclusiv normele și standardele care fac parte din acquis-ul Uniunii.

(2) Atunci când cooperează cu autoritățile țărilor terțe astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, agenția acționează în cadrul politicii externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și a datelor cu caracter personal, principiul nereturnării, interzicerea trimerii arbitrare în custodie publică și interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, cu sprijinul delegațiilor Uniunii și, după caz, al misiunilor și operațiunilor PSAC și în coordonare cu acestea, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) paragraful al doilea litera (j).

(3) În situațiile în care trebuie trimise echipe de gestionare a frontierelor din cadrul corpului permanent către o țară terță în care membrii echipei vor exercita competențe de executare, Uniunea, în conformitate cu articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), încheie cu țara terță respectivă un acord privind statutul, elaborat pe baza modelului de acord privind statutul menționat la articolul 76 alineatul (1). Acordul privind statutul acoperă toate aspectele necesare pentru desfășurarea acțiunilor. În special, acesta stabilește domeniul de aplicare al operațiunii, dispoziții privind răspunderea civilă și penală, sarcinile și atribuțiile membrilor echipelor, măsurile legate de înființarea unui birou antenă și măsurile practice legate de respectarea drepturilor fundamentale. Acordul privind statutul asigură respectarea deplină a drepturilor fundamentale în timpul acestor operațiuni și prevede un mecanism de tratare a plângerilor. Se consultă Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la dispozițiile acordului privind statutul în ceea ce privește transferurile de date în cazul în care dispozițiile diferă substanțial față de modelul de acord privind statutul.

(4) În conformitate cu articolul 76 alineatul (4), agenția acționează și în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu autoritățile țărilor terțe menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în concordanță cu dreptul și politicile Uniunii.

Acordurile de lucru menționate la primul paragraf din prezentul alineat precizează domeniul de aplicare, natura și scopul cooperării, sunt legate de gestionarea cooperării operaționale. Acordurile de lucru respective pot include dispoziții privind schimbul de informații neclasificate sensibile și cooperarea în cadrul EUROSUR în conformitate cu articolul 74 alineatul (3).

Agenția se asigură că țările terțe cărora le-au fost transferate informații prelucrează informațiile respective numai în scopul în care au fost transferate. Orice acord de lucru privind schimbul de informații clasificate se încheie în conformitate cu articolul 76 alineatul (4) din prezentul regulament. Agenția solicită autorizare prealabilă din partea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, atunci când aceste acorduri de lucru prevăd transferul de date cu caracter personal și atunci când Regulamentul (UE) 2018/1725 prevede acest lucru.

(5) Agenția contribuie la punerea în aplicare a politicii externe a Uniunii în materie de returnare și de readmisie în cadrul politicii de acțiune externă a Uniunii, în domeniile reglementate de prezentul regulament.

(6) Agenția poate primi finanțare din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină țările terțe și activitățile legate de acestea. Agenția poate iniția și finanța în țări terțe proiecte de asistență tehnică în domeniile reglementate de prezentul regulament și în conformitate cu normele financiare care i se aplică. Aceste proiecte se includ în documentul unic de programare prevăzut la articolul 102.

(7) Agenția informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la activitățile realizate în temeiul prezentului articol și, în special, cu privire la activitățile legate de asistență tehnică și operațională în domeniul gestionării frontierelor și al returnării în țările terțe și trimiterea de ofițeri de legătură și le furnizează informații detaliate privind respectarea drepturilor fundamentale. Agenția publică toate acordurile, acordurile de lucru, proiectele-pilot și proiectele de asistență tehnică cu țările terțe în conformitate cu articolul 114 alineatul (2).

(8) Agenția include o evaluare a cooperării cu țările terțe în rapoartele sale anuale.

Articolul 74

Asistență tehnică și operațională acordată de agenție țărilor terțe

(1) Agenția poate coordona cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe și poate oferi o asistență tehnică și operațională țărilor terțe în contextul gestionării europene integrate a frontierelor.

(2) Agenția poate desfășura acțiuni legate de gestionarea europeană integrată a frontierelor pe teritoriul unei țări terțe, cu condiția obținerii acordului țării terțe în cauză.

(3) Operațiunile de pe teritoriul unei țări terțe sunt incluse în programul anual de lucru adoptat de Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 102 și se efectuează pe baza unui plan operațional convenit între agenție și țara terță în cauză și în consultare cu statele membre participante. În cazul în care un stat membru sau statele membre sunt învecinate cu țara terță sau cu zona operativă a țării terțe, planul operațional și orice modificări ale acestuia trebuie să aibă acordul statului membru sau al statelor membre în cauză. Articolele 38, 43, 46, 47 și 54-57 se aplică *mutatis mutandis* echipelor de intervenție trimise în țările terțe.

(4) Directorul executiv garantează securitatea personalului trimis în țări terțe.

În scopul primului paragraf, statele membre informează directorul executiv cu privire la orice preocupări legate de securitatea resortisanților acestora dacă aceștia sunt trimiși pe teritoriul anumitor țări terțe.

În cazul în care nu poate fi garantată securitatea oricărui membru al personalului trimis în țări terțe, directorul executiv ia măsurile corespunzătoare prin suspendarea sau încetarea aspectelor corespunzătoare ale asistenței tehnice și operaționale acordate de agenție țării terțe respective.

(5) Fără a se aduce atingere trimiterii membrilor corpului permanent în conformitate cu articolele 54-58, participarea statelor membre la operațiuni pe teritoriul unor țări terțe se face în mod voluntar.

Pe lângă mecanismul relevant menționat la articolul 57 alineatul (9) și alineatul (4) din prezentul articol, în cazul în care securitatea personalului său participant nu poate fi garantată într-o măsură considerată suficientă de statul membru în cauză, acesta își poate retrage contribuția la operațiunea din țara terță în cauză. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă agenției în scris, în detaliu, motivele sale și informații cu privire la situația invocată, al căror conținut se include în raportul menționat la articolul 65. Motivele și informațiile respective se prezintă în timpul negocierilor bilaterale anuale și cu maximum 21 de zile înainte de trimitere. Trimiterea personalului detașat în conformitate cu articolul 56 este supusă aprobării statului membru de origine comunicat în notificarea de către agenție și cu maximum 21 de zile înainte de trimitere.

(6) Planurile operaționale menționate la alineatul (3) pot include dispoziții privind schimbul de informații și cooperarea în scopurile EUROSUR, în conformitate cu articolele 75 și 89.

*Articolul 75***Schimbul de informații cu țările terțe în cadrul EUROSUR**

- (1) Centrele naționale de coordonare și, după caz, agenția sunt punctele de contact pentru schimbul de informații și cooperarea cu țările terțe în scopurile EUROSUR.
- (2) Dispozițiile privind schimbul de informații și cooperarea în scopurile EUROSUR conținute în acordurile bilaterale sau multilaterale menționate la articolul 72 alineatul (2) abordează:
- (a) tablourile situaționale specifice partajate cu țările terțe;
 - (b) datele provenite din țări terțe care pot fi partajate în tabloul situațional european și procedurile de partajare a acestor date;
 - (c) procedurile și condițiile în care se pot furniza servicii de fuziune EUROSUR autorităților țărilor terțe;
 - (d) normele detaliate privind cooperarea și schimbul de informații cu observatori din țări terțe în scopurile EUROSUR.
- (3) Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la unul dintre acordurile menționate la articolul 72 alineatul (1) nu se comunică niciuneia dintre țările terțe care sunt parte la acord decât cu aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția au obligația de a respecta refuzul de a transmite informațiile respective țării terțe în cauză.

*Articolul 76***Rolul Comisiei în ceea ce privește cooperarea cu țările terțe**

- (1) Comisia, după consultarea statelor membre, a agenției, a FRA și a Autorității Europene pentru Protecția Datelor, elaborează un model de acord privind statutul pentru acțiunile desfășurate pe teritoriul unor țări terțe.
- (2) Comisia, în cooperare cu statele membre și cu agenția, întocmește modele de dispoziții pentru schimbul de informații în cadrul EUROSUR în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) și articolul 72 alineatul (2).
- După ce se consultă cu agenția și alte organe, oficii sau agenții relevante ale Uniunii, inclusiv FRA și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, Comisia întocmește un model de acord de lucru menționat la articolul 73 alineatul (4). Un astfel de model include dispoziții referitoare la drepturile fundamentale și la garanțiile în materie de protecție a datelor, abordând măsuri practice.
- (3) Înainte de a încheia un nou acord bilateral sau multilateral menționat la articolul 72 alineatul (1), statul membru sau statele membre în cauză notifică Comisiei proiectele sale de dispoziții legate de gestionarea frontierelor și de returnare.

Statele membre vizate notifică Comisiei dispozițiile unor astfel de acordurilor bilaterale și multilaterale, noi și existente, legate de gestionarea frontierelor și de returnare, iar Comisia informează Consiliul și agenția cu privire la acestea.

- (4) Înainte ca eventuale acorduri de lucru între agenție și autoritățile competente ale unor țări terțe să fie aprobate de Consiliul de administrație, acestea sunt notificate de agenție Comisiei, care le aprobă în prealabil. Înainte de încheierea oricărui astfel de acord de lucru, agenția furnizează Parlamentului European informații detaliate cu privire la părțile la acordul de lucru, precum și cu privire la conținutul avut în vedere.
- (5) Agenția notifică Comisiei planurile operaționale menționate la articolul 74 alineatul (3). Orice decizie de a trimite ofițeri de legătură în țări terțe în conformitate cu articolul 77 este condiționată de primirea avizului prealabil al Comisiei. Parlamentul European este informat pe deplin și fără întârziere cu privire la aceste activități.

Articolul 77

Ofițerii de legătură în țările terțe

(1) Agenția poate trimite în țări terțe experți din cadrul personalului său statutar și alți experți, în calitate de ofițeri de legătură, care trebuie să beneficieze de cel mai înalt grad de protecție în îndeplinirea sarcinilor lor. Aceștia fac parte din rețelele locale sau regionale de cooperare ale ofițerilor de legătură în materie de imigrație și ale experților în domeniul securității din Uniune și din statele membre, inclusiv din rețeaua creată în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1240. Prin decizia Consiliului de administrație, agenția poate stabili profiluri specifice ale ofițerilor de legătură, în funcție de nevoile operative în contextul țării terțe în cauză.

(2) În cadrul politicii de acțiune externă a Uniunii, se acordă prioritate trimiterii de ofițeri de legătură în acele țări terțe care, pe baza unei analize de risc, reprezintă țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește imigrația ilegală. Agenția poate primi ofițeri de legătură detașați de țările terțe respective, pe bază de reciprocitate. Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă anual lista priorităților. Trimiterea ofițerilor de legătură este aprobată de Consiliul de administrație, după ce Comisia își dă avizul.

(3) Sarcinile ofițerilor de legătură ai agenției includ stabilirea și menținerea de contacte cu autoritățile competente ale țărilor terțe în care sunt trimiși, pentru a contribui la prevenirea și combaterea imigrației ilegale și la returnarea persoanelor care fac obiectul unei decizii de returnare, inclusiv prin acordarea de asistență tehnică în ceea ce privește identificarea resortisanților țărilor terțe și obținerea de documente de călătorie. Aceste sarcini se efectuează în conformitate cu dreptul Uniunii și cu respectarea drepturilor fundamentale. Ofițerii de legătură ai agenției au relații de strânsă colaborare cu delegațiile Uniunii, cu statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1240 și, dacă este cazul, cu misiunile și operațiile PSAC, astfel cum se prevede la articolul 68 alineatul (1) al doilea paragraf litera (j). Ori de câte ori este posibil, birourile lor sunt situate în aceeași incintă ca delegațiile Uniunii.

(4) În țările terțe în care nu trimite ofițeri de legătură pentru returnare, agenția poate sprijini trimiterea unui ofițer de legătură pentru returnare de către un stat membru pentru a oferi sprijin statelor membre, precum și sprijin activităților agenției, în conformitate cu articolul 48.

Articolul 78

Observatorii care participă la activitățile agenției

(1) Cu acordul statelor membre în cauză, agenția poate invita observatori din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii ori din partea organizațiilor internaționale și a misiunilor și operațiilor PSAC menționate la articolul 68 alineatul (1) al doilea paragraf litera (j), să participe la activitățile sale, în special la operațiunile comune și la proiectele-pilot, la analiza de risc și activitățile de formare, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează siguranța și securitatea generală a activităților. Acești observatori pot participa la analiza de risc și activitățile de formare numai cu acordul statelor membre în cauză. În ceea ce privește operațiunile comune și proiectele-pilot, participarea observatorilor este condiționată de acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operațional. Observatorii respectivi urmează cursuri de formare oferite de agenție înainte să participe la activități.

(2) Agenția poate invita, cu acordul statelor membre în cauză, observatori din țările terțe să participe la activitățile sale de la frontierele externe, la operațiunile de returnare, la intervențiile de returnare și la acțiunile de formare menționate la articolul 62, în măsura în care prezența lor este conformă obiectivelor acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează securitatea generală a activităților respective sau siguranța resortisanților țărilor terțe. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operațional. Observatorii respectivi urmează cursuri de formare oferite de agenție înainte să participe la activități. Observatorii au obligația să respecte codurile de conduită ale agenției atunci când participă la activitățile acesteia.

(3) Agenția se asigură că prezența observatorilor nu prezintă riscuri legate de respectarea drepturilor fundamentale.

CAPITOLUL III

SISTEMUL „DOCUMENTE FALSE ȘI AUTENTICE ONLINE” (FADO)

Articolul 79

Agenția preia și gestionează sistemul „Documente false și autentice online” (FADO), instituit în conformitate cu Acțiunea comună 98/700/JAI.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Norme generale

Articolul 80

Protecția drepturilor fundamentale și o strategie privind drepturile fundamentale

(1) Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european garantează protecția drepturilor fundamentale în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în special cu Carta și cu dreptul internațional relevant, inclusiv cu Convenția din 1951 privind statutul refugiaților, Protocolul din 1967 la acesta, Convenția cu privire la drepturile copilului și obligațiile privind accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării.

În acest scop, agenția, cu contribuția ofițerului pentru drepturile fundamentale și sub rezerva aprobării acestuia, întocmește, pune în aplicare și dezvoltă în continuare o strategie și un plan de acțiune privind drepturile fundamentale, inclusiv un mecanism eficace de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale în cadrul tuturor activităților agenției.

(2) În cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european se asigură că nicio persoană, încălcând principiul nereturnării, nu este forțată să debarce, forțată să intre sau condusă într-o țară în care există, printre altele, un risc grav ca persoana în cauză să fie supusă pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente sau pedepse inumane sau degradante sau în care viața sau libertatea persoanei respective ar fi amenințată din motive legate de rasă, religie, naționalitate, orientare sexuală, apartenența sa la un anumit grup social sau din cauza opiniilor sale politice, sau în care există un risc de expulzare, de îndepărtare, de extrădare sau de returnare către o altă țară cu încălcarea principiului nereturnării, precum și că nicio persoană nu este predată în alt fel sau returnată autorităților unei astfel de țări.

(3) În îndeplinirea sarcinilor sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ține cont de nevoile speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale persoanelor cu dizabilități, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor aflate în pericol pe mare și ale altor persoane aflate într-o situație deosebit de vulnerabilă și abordează aceste nevoi în cadrul mandatului său. În toate activitățile sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european acordă o atenție deosebită drepturilor copilului și se asigură că sunt respectate interesele superioare ale copilului.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, în relațiile sale cu statele membre și în cooperarea sa cu țările terțe, agenția ține cont de rapoartele forumului consultativ menționat la articolul 108 și ale rapoartelor ofițerului pentru drepturile fundamentale.

Articolul 81

Codul de conduită

(1) Agenția, în cooperare cu forumul consultativ, întocmește și dezvoltă în continuare un cod de conduită care se aplică tuturor operațiunilor de control la frontiere coordonate de agenție și tuturor persoanelor care participă la activitățile agenției. Codul de conduită stabilește proceduri menite să garanteze principiile statului de drept și respectării drepturilor fundamentale, acordându-se o atenție specială persoanelor vulnerabile, inclusiv copiilor, minorilor neînsoțiți și altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă, precum și persoanelor care solicită protecție internațională.

(2) Agenția, în cooperare cu forumul consultativ, întocmește și dezvoltă în continuare un cod de conduită pentru operațiunile de returnare și intervențiile de returnare, aplicabil în cursul tuturor operațiunilor și al intervențiilor de returnare coordonate și organizate de către agenție. Acest cod de conduită descrie proceduri comune standardizate destinate să simplifice organizarea operațiunilor și a intervențiilor de returnare și asigură returnarea în condiții umane și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiilor demnității umane și interzicerii torturii și a tratamentelor sau a pedepselor inumane ori degradante, a dreptului la libertate și la siguranță, precum și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a principiului nediscriminării.

(3) Codul de conduită privind returnarea ține seama în mod special de obligația statelor membre de a pune la dispoziție un sistem eficient de supraveghere a returnării forțate, prevăzut la articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE, și de strategia privind drepturile fundamentale.

Articolul 82

Sarcinile și competențele membrilor echipelor

(1) Membrii echipelor au capacitatea de a executa sarcinile și de a exercita competențele în materie de control la frontiere și de returnare, precum și pe cele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Regulamentelor (UE) nr. 656/2014 și (UE) 2016/399 și ale Directivei 2008/115/CE.

(2) Îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor de către membrii echipelor, în special ale celor care necesită competențe executive, sunt supuse autorizării statului membru gazdă pe teritoriul său, precum și dreptului Uniunii, dreptului național sau internațional aplicabil, în special Regulamentului (UE) nr. 656/2014, astfel cum se descrie în planurile operaționale menționate la articolul 38.

(3) În cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe, membrii echipelor garantează respectarea pe deplin a drepturilor fundamentale și respectă dreptul Uniunii, dreptul internațional și dreptul intern al statului membru gazdă.

(4) Fără a aduce atingere articolului 95 alineatul (1) în ceea ce privește personalul statutar, membrii echipelor execută sarcini și exercită competențe numai în baza instrucțiunilor poliștilor de frontieră sau ale membrilor personalului implicați în sarcini de returnare ai statului membru gazdă și, ca regulă generală, în prezența acestora. Statul membru gazdă poate autoriza membrii echipelor să acționeze în numele său.

(5) Prin intermediul ofițerului coordonator, statul membru gazdă poate raporta agenției incidentele legate de nerespectarea planului operațional de către membrii echipei, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale, în vederea unor eventuale acțiuni ulterioare, care pot include măsuri disciplinare.

(6) Membrii echipelor care fac parte din personalul statutar poartă uniforma corpului permanent în cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe. În cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe, membrii echipelor detașați de către statele membre pe termen lung sau trimiși pe termen scurt poartă propriile lor uniforme.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, decizia Consiliului de administrație menționată la articolul 54 alineatul (4) litera (a) indică profilurile cărora nu li se aplică obligația de a purta uniformă având în vedere natura specifică a activității operative.

Toți membrii echipelor poartă pe uniformă un element vizibil de identificare personală și o banderolă albastră cu însemnele Uniunii și ale agenției, prin care se indică faptul că participă la o operațiune comună, la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, la un proiect-pilot, la o intervenție rapidă la frontieră sau la o operațiune ori intervenție de returnare. Pentru a se legitima în fața autorităților naționale ale statului membru gazdă, membrii echipelor au în permanență asupra lor un document de acreditare, pe care au obligația să îl prezinte la cerere.

Designul și specificațiile pentru uniforme personalului statutar se stabilesc printr-o decizie a Consiliului de administrație, pe baza unei propuneri efectuată de directorul executiv după primirea avizului Comisiei.

(7) În cazul personalului detașat în cadrul agenției sau trimis de către un stat membru pe termen scurt, capacitatea de a purta și de a utiliza armele de serviciu, munițiile și echipamentele se supune legislației naționale a statului membru de origine.

Capacitatea de a purta și de a utiliza arme de serviciu, muniție și echipamente de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor face obiectul cadrului și al normelor detaliate prevăzute în acest articol și în anexa V.

În scopul punerii în aplicare a prezentului alineat, directorul executiv poate autoriza personalul statutar să poarte și să utilizeze arme în conformitate cu normele adoptate de Consiliul de administrație, în conformitate cu articolul 55 alineatul (5) litera (b).

(8) Membrii echipelor, inclusiv personalul statutar, trebuie să fie autorizați pentru profilurile relevante de către statul membru gazdă pentru a îndeplini, pe durata unei trimeri, sarcinile care necesită utilizarea forței, inclusiv portul și utilizarea armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor și sunt supuși aprobării fie din partea statului membru de origine, fie, în cazul personalului statutar, din partea agenției. Utilizarea forței, inclusiv portul și utilizarea armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor se exercită în conformitate cu dreptul național al statului membru gazdă și în prezența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă. Cu acordul statului membru de origine sau al agenției, dacă este cazul, statul membru gazdă poate să îi autorizeze pe membrii echipelor să folosească forța pe teritoriul său, în absența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă.

Statul membru gazdă poate interzice purtarea anumitor arme de serviciu, muniții și echipamente, cu condiția ca în propria legislație să se aplice aceeași interdicție pentru propriii polițiști de frontieră sau propriul personal implicat în sarcini de returnare. Înainte de trimiterea membrilor echipelor, statul membru gazdă informează agenția în privința armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor autorizate, precum și în privința condițiilor de utilizare a acestora. Agenția pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre.

(9) Armele de serviciu, muniția și echipamentele pot fi utilizate pentru autoapărare legitimă și pentru apărarea legitimă a membrilor echipelor sau a altor persoane, în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă, precum și cu principiile relevante ale dreptului internațional al drepturilor omului și cu Carta.

(10) În scopul prezentului regulament, statul membru gazdă îi autorizează pe membrii echipelor să consulte bazele de date ale Uniunii a căror consultare este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor operative specificate în planul operațional privind verificările la frontiere, supravegherea frontierelor și returnarea, prin interfețele lor naționale sau prin alte forme de acces prevăzute de actele juridice ale Uniunii prin care se creează aceste baze de date, după caz. Statul membru gazdă poate, de asemenea, autoriza membrii echipelor să consulte bazele sale de date naționale, atunci când acest lucru este necesar în același scop. Statele membre se asigură că oferă acces la aceste baze de date într-un mod eficient și efectiv. Membrii echipelor consultă numai datele care sunt strict necesare pentru executarea sarcinilor care le revin și exercitarea propriilor competențe. Înainte de a-i trimite pe membrii echipelor, statul membru gazdă informează agenția în privința bazelor de date naționale și ale Uniunii care pot fi consultate. Comisia pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre care participă la trimitere.

Consultarea respectivă se efectuează în conformitate cu dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor și cu dreptul intern al statului membru gazdă în materie de protecție a datelor.

(11) Deciziile de refuz al intrării adoptate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399 și deciziile de respingere a cererilor de viză la frontieră în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 sunt luate exclusiv de polițiștii de frontieră ai statului membru gazdă sau de membrii echipelor, dacă statul membru gazdă i-a autorizat să acționeze în numele său.

Articolul 83

Documentul de acreditare

(1) Agenția, în cooperare cu statul membru gazdă, eliberează membrilor echipelor un document în limba oficială a statului membru gazdă și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii, care să permită identificarea acestora și să ateste faptul că sunt autorizați să execute sarcinile și să exercite competențele menționate la articolul 82. Documentul respectiv include următoarele date privind fiecare membru al echipelor:

(a) numele și cetățenia;

(b) gradul sau denumirea postului;

(c) o fotografie recentă în format digital; și

(d) sarcinile pe care persoana respectivă este autorizată să le execute în timpul trimerii.

(2) Documentul se înapoiază agenției la încheierea fiecărei operațiuni comune, a trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, a proiectului-pilot, a intervenției rapide la frontieră și a operațiunii sau a intervenției de returnare.

Articolul 84

Răspunderea civilă a membrilor echipei

(1) Fără a se aduce atingere articolului 95, în cazul în care membrii echipelor desfășoară operațiuni într-un stat membru gazdă, acel stat membru răspunde pentru eventualele daune provocate de aceștia în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul său intern.

(2) În cazul în care astfel de daune sunt cauzate din neglijență gravă sau abateri săvârșite cu intenție de către membrii echipelor detașați sau trimiși de statele membre, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine să îi ramburseze sumele pe care statul membru gazdă le-a plătit persoanelor vătămate sau persoanelor îndreptățite să primească astfel de sume în numele persoanelor vătămate.

În cazul în care astfel de daune sunt cauzate din neglijență gravă sau abateri săvârșite cu intenție de către personalul statutar, statul membru gazdă poate solicita agenția să îi ramburseze sumele pe care statul membru gazdă le-a plătit persoanelor vătămate sau persoanelor îndreptățite să primească astfel de sume în numele persoanelor vătămate. Acest lucru nu aduce atingere înaintării unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) împotriva agenției în conformitate cu articolul 98.

(3) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, fiecare stat membru renunță la toate cererile de rambursare adresate statului membru gazdă sau oricărui alt stat membru pentru eventualele daune pe care le-a suferit, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.

(4) Orice litigiu între statele membre sau între un stat membru și agenție în legătură cu aplicarea alineatelor (2) și (3) din prezentul articol care nu poate fi soluționat prin negocieri între acestea este înaintat de către statele membre Curții de Justiție.

(5) Fără a se aduce atingere exercitării drepturilor sale în raport cu părți terțe, agenția suportă costurile aferente daunelor provocate echipamentelor agenției în cursul trimerii, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.

Articolul 85

Răspunderea penală a membrilor echipelor

Fără a se aduce atingere articolului 95, în cursul unei operațiuni comune, al unui proiect-pilot, al trimerii unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, al unei intervenții rapide la frontieră, al unei operațiuni de returnare sau al unei intervenții de returnare, membrii echipelor de pe teritoriul statului membru gazdă, inclusiv personalul statutar, sunt tratați în același fel ca funcționarii statului membru gazdă în ceea ce privește infracțiunile care ar putea fi comise împotriva lor sau pe care le-ar putea comite aceștia.

SECȚIUNEA 2

Preluarea datelor cu caracter personal de către Poliția de frontieră și garda de coastă

Articolul 86

Reguli generale privind preluarea datelor cu caracter personal de către agenție

(1) Atunci când prelucrează date cu caracter personal, agenția aplică Regulamentul (UE) 2018/1725.

(2) Consiliul de administrație adoptă norme interne de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/1725 de către agenție, inclusiv norme referitoare la responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției.

În conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) 2018/1725, agenția poate adopta norme interne privind restricționarea aplicării articolelor 14-22, 35 și 36 din regulamentul menționat. În special, pentru îndeplinirea sarcinilor sale în domeniul returnării, agenția poate prevedea norme interne prin care se restricționează aplicarea acestor dispoziții de la caz la caz, atât timp cât aplicarea dispozițiilor respective ar risca să pună în pericol procedurile de returnare. Astfel de restricții respectă esența drepturilor și libertăților fundamentale, trebuie să fie necesare și proporționale cu obiectivul urmărit și includ prevederi specifice, după caz, astfel cum se prevede la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1725.

(3) Agenția poate transfera datele cu caracter personal menționate la articolele 49, 88 și 89 unei țări terțe sau unei organizații internaționale în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725, în măsura în care un astfel de transfer este necesar pentru ca agenția să își îndeplinească sarcinile. Agenția se asigură că datele cu caracter personal transferate unei țări terțe sau unei organizații internaționale sunt prelucrate numai în scopul în care au fost furnizate. La momentul transferării datelor cu caracter personal unei țări terțe sau unei organizații internaționale, agenția indică, în termeni generali sau specifici, eventualele restricții privind accesul sau utilizarea datelor respective, inclusiv în ceea ce privește transferul, ștergerea sau distrugerea. Dacă necesitatea unor astfel de restricții apare după transferul datelor cu caracter personal, agenția informează țara terță sau organizația internațională în acest sens. Agenția se asigură că țara terță sau organizația internațională în cauză respectă astfel de restricții.

(4) Transferul de date cu caracter personal către țări terțe nu aduce atingere drepturilor solicitanților de protecție internațională și beneficiarilor de protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării, și nici interdicției de a divulga sau de a obține informații prevăzute la articolul 30 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴³⁾.

(5) Statele membre și agenția se asigură, după caz, că informațiile transferate sau divulgate țărilor terțe în temeiul prezentului regulament nu sunt transmise ulterior către alte țări terțe sau către alte părți terțe. Dispoziții în acest sens se includ în orice acord sau aranjament încheiat cu o țară terță care prevede un schimb de informații.

Articolul 87

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal

(1) Agenția poate prelucra date cu caracter personal exclusiv în următoarele scopuri:

- (a) executarea sarcinilor sale de organizare și coordonare a operațiunilor comune, a proiectelor-pilot și a intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, astfel cum se prevede la articolele 37-40;
- (b) îndeplinirea sarcinilor sale de sprijinire a statelor membre și a țărilor terțe în activitățile prealabile returnării și în activitățile de returnare, operarea sistemelor de gestionare a returnărilor, precum și coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare și furnizarea de asistență tehnică și operațională statelor membre și țărilor terțe în conformitate cu articolul 48;
- (c) facilitarea schimbului de informații cu statele membre, Comisia, SEAE și următoarele organe, oficii și agenții ale Uniunii și organizații internaționale: EASO, Centrul Satelitar al Uniunii Europene, EFCA, EMSA, AESA și administratorul de rețea al EATMN, în conformitate cu articolul 88;
- (d) facilitarea schimbului de informații cu autoritățile de aplicare a legii din statele membre, cu Europol sau cu Eurojust, în conformitate cu articolul 90;
- (e) analiza de risc efectuată de agenție în conformitate cu articolul 29;
- (f) îndeplinirea sarcinilor sale în cadrul EUROSUR, în conformitate cu articolul 89;
- (g) operarea sistemului FADO în conformitate cu articolul 79;
- (h) executarea unor sarcini administrative.

⁽⁴³⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

(2) Statele membre și autoritățile de aplicare a legii ale acestora, Comisia, SEAE și organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) care transmit date cu caracter personal agenției determină scopul sau scopurile prelucrării acestor date, astfel cum se menționează la alineatul (1). Agenția poate decide să prelucreze astfel de date cu caracter personal pentru un scop diferit, de asemenea prevăzut la alineatul (1), numai de la caz la caz și după ce a stabilit că o astfel de prelucrare este compatibilă cu scopul inițial în care datele au fost colectate și dacă există autorizarea entității care furnizează datele cu caracter personal. Agenția păstrează o evidență scrisă a evaluărilor compatibilității de la caz la caz.

(3) La momentul transmiterii datelor cu caracter personal, agenția, statele membre și autoritățile de aplicare a legii ale acestora, Comisia, SEAE și organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) pot indica, în termeni generali sau specifici, eventualele restricții privind accesul la aceste date sau utilizarea unor astfel de date, inclusiv în ceea ce privește transferul, ștergerea sau distrugerea unor astfel de date. Dacă după transferul datelor cu caracter personal apare necesitatea unor astfel de restricții, acestea informează destinatarii în consecință. Destinatarii se conformează acestor restricții.

Articolul 88

Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cursul operațiunilor comune, al operațiunilor de returnare, al intervențiilor de returnare, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră și al trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației

(1) Înainte de fiecare operațiune comună, operațiune de returnare, intervenție de returnare, proiect-pilot, intervenție rapidă la frontieră sau trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, agenția și statul membru gazdă stabilesc în mod transparent responsabilitățile în ceea ce privește respectarea obligațiilor în materie de protecție a datelor. Atunci când scopul și metodele de prelucrare sunt stabilite în comun de agenție și de statul membru gazdă, acestea devin operatori asociați, prin intermediul unui acord încheiat între ele.

În scopurile menționate la articolul 87 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (f), agenția prelucrează numai următoarele categorii de date cu caracter personal care au fost colectate de statele membre, de membrii echipei, de personalul său sau de EASO și care i-au fost transmise în contextul operațiunilor comune, al operațiunilor de returnare, al intervențiilor de returnare, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră și al trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației:

- (a) datele cu caracter personal referitoare la persoane care trec fără autorizație frontierele externe;
- (b) datele cu caracter personal necesare pentru a confirma identitatea și cetățenia resortisanților țărilor terțe în cadrul activităților de returnare, inclusiv listele de pasageri;
- (c) numerele de înmatriculare, numerele de identificare ale vehiculelor, numerele de telefon sau numerele de identificare ale navelor și aeronavelor, care au legătură cu persoanele menționate la litera (a) și care sunt necesare pentru analiza rutelor și metodelor utilizate pentru imigrația ilegală.

(2) Datele cu caracter personal menționate la alineatul (1) pot fi prelucrate de agenție în următoarele cazuri:

- (a) atunci când transmiterea datelor respective către autoritățile statelor membre relevante care sunt responsabile de controlul la frontiere, migrație, azil sau returnare sau către organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii este necesară pentru ca autoritățile respective sau organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii să își îndeplinească sarcinile care le revin în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern;
- (b) atunci când transmiterea datelor respective către autoritățile statelor membre relevante, către organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, către țările terțe de returnare sau către organizațiile internaționale relevante este necesară pentru identificarea resortisanților țărilor terțe, obținerea de documente de călătorie sau pentru returnarea ori facilitarea sau sprijinirea returnării;
- (c) atunci când acest lucru este necesar pentru pregătirea unor analize de risc.

Articolul 89

Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR

- (1) Atunci când tabloul situațional național necesită prelucrarea unor date cu caracter personal, datele respective se prelucrează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și, după caz, cu Directiva (UE) 2016/680. Fiecare stat membru desemnează autoritatea care trebuie considerată operator în sensul articolului 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679 sau al articolului 3 punctul 8 din Directiva (UE) 2016/680, după caz, și care are principala responsabilitate pentru prelucrarea datelor cu caracter personal de către statul membru respectiv. Fiecare stat membru notifică Comisiei datele de contact ale acestei autorități.
- (2) Numerele de identificare ale navelor și aeronavelor sunt singurele date cu caracter personal care pot fi accesate în tabloul situațional european și în tablourile situaționale specifice și în cadrul serviciilor de fuziune EUROSUR.
- (3) În cazul în care prelucrarea informațiilor în cadrul EUROSUR necesită, în mod excepțional, prelucrarea datelor cu caracter personal, altele decât numerele de identificare ale navelor și aeronavelor, orice astfel de prelucrare se limitează strict la ceea ce este necesar în scopurile EUROSUR în conformitate cu articolul 18.
- (4) Orice schimb de date cu caracter personal cu țări terțe în cadrul EUROSUR se limitează strict la ceea ce este absolut necesar în sensul prezentului regulament. Acest schimb se realizează de către agenție în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725, iar de către statele membre, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679, cu capitolul V din Directiva (UE) 2016/680, după caz, și cu dispozițiile naționale relevante privind protecția datelor care transpun directiva respectivă.
- (5) Este interzis orice schimb de informații efectuat în temeiul articolului 72 alineatul (2), al articolului 73 alineatul (3) și al articolului 74 alineatul (3) care oferă unei țări terțe date ce ar putea fi utilizate pentru identificarea persoanelor sau a grupurilor de persoane a căror cerere de acces la protecție internațională este în curs de examinare sau care se confruntă cu un risc grav de a fi supuse torturii, unui tratament sau unei pedepse inumane sau degradante sau oricărei alte încălcări a drepturilor fundamentale.
- (6) Statele membre și agenția țin o evidență a activităților de prelucrare în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) 2016/679, articolul 24 din Directiva (UE) 2016/680 și articolul 31 din Regulamentul (UE) 2018/1725, după caz.

Articolul 90

Prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal

- (1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (q) din prezentul regulament, agenția prelucrează datele cu caracter personal pe care le-a colectat în cursul monitorizării fluxurilor de migrație, al efectuării analizelor de risc sau al operațiunilor sale în scopul identificării persoanelor suspectate de criminalitate transfrontalieră, aceasta prelucrează aceste date cu caracter personal în conformitate cu capitolul IX din Regulamentul (UE) 2018/1725. Datele cu caracter personal prelucrate în acest scop, incluzând numere de înmatriculare, numere de identificare ale vehiculelor, numere de telefon, numere de identificare ale navelor sau ale aeronavelor, care au legătură cu aceste persoane, se referă la persoane fizice suspectate, din motive întemeiate, de către autoritățile competente ale statelor membre, de către Europol, Eurojust sau de către agenție de implicare în infracțiuni transfrontaliere. Astfel de date cu caracter personal pot include date cu caracter personal referitoare la victime sau martori, în cazul în care respectivele date completează datele cu caracter personal cu privire la persoanele suspectate, prelucrate de agenție în conformitate cu prezentul articol.
- (2) Agenția face schimb de date cu caracter personal, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol numai cu:
- (a) Europol sau Eurojust, atunci când aceste date sunt strict necesare pentru executarea mandatelor lor respective și în conformitate cu articolul 68;
 - (b) autoritățile de aplicare a legii competente din statele membre, atunci când aceste date sunt strict necesare pentru autoritățile respective în scopul prevenirii, depistării, anchetării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave transfrontaliere.

Articolul 91

Păstrarea datelor

- (1) Agenția șterge datele cu caracter personal de îndată ce acestea sunt transmise autorităților competente ale statelor membre, altor organe, oficii și agenții ale Uniunii, în special EASO, sau transferate către țări terțe sau organizații internaționale sau folosite pentru elaborarea analizelor de risc. Perioada de păstrare nu depășește în niciun caz 90 de zile de la data colectării acestor date. În rezultatele analizelor de risc, datele sunt anonimizate.

(2) Datele cu caracter personal prelucrate în scopul executării sarcinilor legate de returnări sunt șterse de îndată ce se atinge scopul pentru care au fost colectate și nu mai târziu de 30 de zile după încheierea sarcinilor respective.

(3) Datele cu caracter personal prelucrate în sensul articolului 90 sunt șterse de îndată ce scopul pentru care au fost colectate este atins de către agenție. Agenția analizează în permanență necesitatea stocării unor astfel de date, în special a datelor cu caracter personal ale victimelor și ale martorilor. În orice caz, agenția analizează necesitatea stocării unor astfel de date în termen de cel mult trei luni de la începerea prelucrării inițiale a acestor date și, ulterior, din șase în șase luni. Agenția decide cu privire la stocarea în continuare a datelor cu caracter personal, în special a datelor cu caracter personal ale victimelor și ale martorilor, până la următoarea analiză a necesității stocării, numai în cazul în care o astfel de stocare este necesară în continuare pentru îndeplinirea sarcinilor agenției în temeiul articolului 90.

(4) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal colectate în contextul sistemului FADO.

Articolul 92

Normele de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor neclasificate sensibile

(1) Agenția își adoptă propriile norme de securitate, care trebuie să se bazeze pe principiile și normele stabilite în normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene (IUEC) și a informațiilor neclasificate sensibile, inclusiv, printre altele, dispoziții privind schimbul de astfel de informații cu țări terțe și prelucrarea și stocarea acestor informații în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 ⁽⁴⁴⁾ și (UE, Euratom) 2015/444 ⁽⁴⁵⁾ ale Comisiei. Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unei țări terțe sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere de informații excepțională ad-hoc a IUEC către autoritățile respective trebuie aprobate în prealabil de către Comisie.

(2) Consiliul de administrație adoptă normele de securitate ale agenției în urma aprobării de către Comisie. Atunci când evaluează normele de securitate propuse, Comisia se asigură de compatibilitatea acestora cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 și (UE, Euratom) 2015/444.

(3) Clasificarea nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în conformitate cu prezentul regulament respectă normele privind transmiterea și gestionarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.

SECȚIUNEA 3

Cadrul general și organizarea agenției

Articolul 93

Statutul juridic și sediul

(1) Agenția este un organ al Uniunii. Aceasta are personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, agenția dispune de cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul dreptului intern. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și poate să aibă capacitate procesuală.

(3) Agenția este independentă în exercitarea mandatului său tehnic și operativ.

(4) Agenția este reprezentată de directorul său executiv.

(5) Sediul agenției este la Varșovia, în Polonia.

⁽⁴⁴⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

⁽⁴⁵⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

*Articolul 94***Acordul privind sediul**

- (1) Dispozițiile necesare privind găzduirea agenției în statul membru în care aceasta își are sediul și privind infrastructura care trebuie pusă la dispoziție de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în statul membru respectiv directorului executiv, directorilor executivi adjuncți, membrilor Consiliului de administrație, personalului agenției și membrilor familiilor acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între agenție și statul membru în care își are sediul agenția.
- (2) Acordul privind sediul se încheie după ce se obține aprobarea Consiliului de administrație.
- (3) Statul membru în care își are sediul agenția oferă cele mai bune condiții posibile pentru a se asigura funcționarea corespunzătoare a agenției, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă cu orientare europeană, precum și legături de transport adecvate.

*Articolul 95***Personalul**

- (1) Personalului statutar i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Locul de muncă se stabilește, în principiu, în statul membru în care își are sediul agenția.
- (3) În principiu, membrii personalului statutar cărora li se aplică Regimul aplicabil celorlalți agenți sunt angajați inițial pentru o perioadă fixă de cinci ani. Contractele lor pot fi, în principiu, reînnoite o singură dată, pentru o perioadă determinată de maximum cinci ani. Orice prelungire ulterioară se face pentru o perioadă nedeterminată.
- (4) În scopul punerii în aplicare a articolelor 31 și 44, pot fi numiți ofițeri de legătură sau ofițeri coordonatori numai membrii personalului statutar cărora li se aplică Statutul funcționarilor sau titlul II din Regimul aplicabil celorlalți agenți. În scopul punerii în aplicare a articolului 55, pot fi trimiși ca membri ai echipelor numai membrii personalului statutar cărora li se aplică Statutul funcționarilor sau Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (5) Consiliul de administrație adoptă norme de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți în acord cu Comisia, în temeiul articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor.
- (6) După aprobarea prealabilă a Comisiei, Consiliul de administrație adoptă normele referitoare la personalul din statele membre care urmează să fie detașat în cadrul agenției în conformitate cu articolul 56 și le actualizează în funcție de necesități. Normele respective includ, în special, dispozițiile financiare referitoare la detașările respective, inclusiv legate de asigurare și formare. Normele respective țin seama de faptul că membrii personalului sunt detașați pentru a fi trimiși în calitate de membri ai echipelor și urmează să aibă sarcinile și competențele prevăzute la articolul 82. Astfel de norme includ dispoziții privind condițiile de trimitere. Dacă este cazul, Consiliul de administrație urmărește să asigure coerența cu normele aplicabile rambursării cheltuielilor de delegație ale personalului statutar.

*Articolul 96***Privilegiile și imunitățile**

Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE se aplică agenției și personalului statutar al acesteia.

*Articolul 97***Răspunderea**

- (1) Fără a aduce atingere articolelor 84 și 85, agenția este responsabilă pentru orice activități pe care le-a întreprins în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de dreptul aplicabil contractului în cauză.

- (3) Curtea de Justiție este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii dintr-un contract încheiat de agenție.
- (4) În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, agenția acordă despăgubiri pentru orice prejudiciu provocat de serviciile sale sau de membrii personalului său în executarea îndatoririlor care le revin, inclusiv a celor legate de exercitarea competențelor executive.
- (5) Curtea de Justiție este competentă în litigiile privind repararea prejudiciului menționat la alineatul (4).
- (6) Răspunderea personală a personalului statutar față de agenție este reglementată de dispozițiile stabilite în Statutul funcționarilor și în Regimul aplicabil celorlalți agenți care le este aplicabil.

Articolul 98

Acțiuni în fața Curții de Justiție

- (1) Pot fi înaintate Curții de Justiție acțiuni pentru anularea actelor agenției menite să producă efecte juridice față de terți, în conformitate cu articolul 263 din TFUE, și pentru neîndeplinirea obligației de a acționa, în conformitate cu articolul 265 din TFUE, pentru răspunderea extracontractuală pentru daunele cauzate de agenție și, în temeiul unei clauze compromisorii, pentru răspunderea contractuală pentru daunele cauzate de acte ale agenției, în conformitate cu articolul 340 din TFUE.
- (2) Agenția ia măsurile necesare pentru a respecta hotărârile Curții de Justiție.

Articolul 99

Structura administrativă și de conducere a agenției

Structura administrativă și de conducere a agenției include:

- (a) un consiliu de administrație;
- (b) un director executiv;
- (c) directori executivi adjuncți; și
- (d) un ofițer pentru drepturile fundamentale.

Un forum consultativ asistă agenția în calitate de organ consultativ.

Articolul 100

Funcțiile Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este responsabil cu luarea deciziilor strategice ale agenției în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Consiliul de administrație:
- (a) numește directorul executiv pe baza propunerii Comisiei, în conformitate cu articolul 107;
 - (b) numește directorii executivi adjuncți pe baza propunerii Comisiei, în conformitate cu articolul 107;
 - (c) adoptă deciziile de înființare a birourilor antenă sau de prelungire a perioadei de funcționare a acestora, în conformitate cu articolul 60 alineatul (5), cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot;
 - (d) adoptă decizii privind realizarea evaluărilor vulnerabilității în conformitate cu articolul 32 alineatele (1) și (10), deciziile prin care se stabilesc măsuri în conformitate cu articolul 32 alineatul (10) adoptându-se cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot;
 - (e) adoptă decizii privind listele de informații și date obligatorii care trebuie transmise agenției de către autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, precum și autoritățile naționale responsabile cu returnarea, pentru ca agenția să își poată îndeplini sarcinile, fără a aduce atingere obligațiilor stabilite în prezentul regulament, în special la articolele 49 și 86-89;

- (f) adoptă decizii privind stabilirea unui model comun integrat de analiză de risc în conformitate cu articolul 29 alineatul (1);
- (g) adoptă decizii privind natura și condițiile trimerii ofițerilor de legătură în statele membre în conformitate cu articolul 31 alineatul (2);
- (h) adoptă o strategie tehnică și operațională pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5);
- (i) adoptă decizii privind profilurile și numărul membrilor personalului operativ pentru gestionarea frontierelor și a migrației din cadrul corpului permanent, în conformitate cu articolul 54 alineatul (4);
- (j) adoptă raportul anual de activitate al agenției pentru anul anterior și îl transmite, cel târziu până la data de 1 iulie a fiecărui an, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi;
- (k) până la data de 30 noiembrie a fiecărui an și după ce ține seama în mod corespunzător de avizul Comisiei, adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, un document unic de programare care conține, printre altele, programul de lucru multianual al agenției și programul de lucru al acesteia pentru anul următor și îl înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
- (l) stabilește procedurile prin care directorul executiv adoptă deciziile privind sarcinile tehnice și operative ale agenției;
- (m) adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, bugetul anual al agenției și exercită alte funcții legate de bugetul agenției, în temeiul secțiunii 4 din prezentul capitol;
- (n) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv și, în consultare cu directorul executiv, asupra directorilor executivi adjuncți;
- (o) stabilește regulamentul de procedură;
- (p) stabilește structura organizatorică a agenției și adoptă politica de personal a agenției;
- (q) adoptă o strategie antifraudă proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
- (r) adoptă norme interne de prevenire și gestionare a conflictelor de interese aplicabile membrilor săi;
- (s) în conformitate cu alineatul (8), exercită, în ceea ce privește personalul statutar, competențele conferite autorității împuternicite să facă numiri prin Statutul funcționarilor și cele conferite autorității abilitate să încheie contracte de muncă prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (denumite în continuare „competențele de autoritate împuternicite să facă numiri”);
- (t) adoptă norme de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
- (u) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
- (v) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și de difuzare menționate la articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf;
- (w) numește un contabil, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care își îndeplinește îndatoririle în condiții de independență completă;
- (x) decide cu privire la o metodologie comună de evaluare a vulnerabilităților, inclusiv cu privire la criteriile obiective pe care agenția trebuie să le utilizeze pentru evaluarea vulnerabilităților, precum și la frecvența și la modalitățile de realizare a evaluărilor consecutive a vulnerabilităților;
- (y) decide cu privire la evaluarea și monitorizarea consolidată a unui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 32 alineatul (2);

- (z) numește ofițerul pentru drepturile fundamentale și un ofițer adjunct pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu articolul 109;
- (aa) stabilește norme speciale pentru a garanta independența ofițerului pentru drepturile fundamentale în îndeplinirea sarcinilor sale;
- (ab) aprobă acordurile de lucru cu țări terțe;
- (ac) adoptă, după aprobarea prealabilă a Comisiei, normele de securitate ale agenției privind protecția IUEC și a informațiilor neclasificate sensibile, astfel cum se menționează la articolul 92;
- (ad) numește un ofițer de securitate, în conformitate cu Statutul funcționarilor și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți, care este responsabil cu securitatea în cadrul agenției, inclusiv cu protecția informațiilor clasificate și a celor sensibile neclasificate;
- (ae) decide cu privire la orice alt aspect atunci când acest lucru este prevăzut în prezentul regulament;

Raportul anual de activitate menționat la litera (j) este făcut public.

(3) Propunerile de decizii ale Consiliului de administrație, menționate la alineatul (2), privind activitățile specifice ale agenției care trebuie îndeplinite la frontierele externe ale unui anumit stat membru sau în imediata lor apropiere sau acordurile de lucru cu țările terțe menționate la articolul 73 alineatul (4) necesită un vot favorabil din partea membrului Consiliului de administrație care reprezintă statul membru respectiv sau statul membru învecinat cu țara terță în cauză.

(4) Consiliul de administrație poate face recomandări directorului executiv în orice chestiune care este legată de dezvoltarea gestionării operative a frontierelor externe și a formării, inclusiv cu privire la activitățile de cercetare.

(5) În cazul în care Irlanda sau Regatul Unit solicită să participe la activități specifice, Consiliul de administrație hotărăște în acest sens.

Consiliul de administrație hotărăște de la caz la caz. La adoptarea deciziilor sale, Consiliul de administrație analizează dacă participarea Irlandei sau a Regatului Unit contribuie la realizarea activității în cauză. Deciziile stabilesc contribuția financiară a Irlandei sau a Regatului Unit la activitatea pentru care s-a prezentat o cerere de participare.

(6) Consiliul de administrație prezintă anual Parlamentului European și Consiliului (denumită în continuare „autoritatea bugetară”) informațiile relevante privind rezultatul procedurilor de evaluare efectuate de agenție.

(7) Consiliul de administrație poate institui un comitet executiv alcătuit din maximum patru reprezentanți ai Consiliului de administrație, dintre care unul este președintele său, iar altul un reprezentant din partea Comisiei; scopul acestui comitet executiv este să acorde sprijin Consiliului de administrație și directorului executiv la pregătirea deciziilor, a programelor și a activităților pe care trebuie să le adopte Consiliul de administrație și, dacă este necesar, să adopte anumite decizii provizorii urgente în numele Consiliului de administrație atunci când este necesar. Comitetul executiv nu ia decizii pentru adoptarea cărora este nevoie de o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație. Consiliul de administrație poate delega comitetului executiv anumite sarcini clar definite, în special atunci când astfel se îmbunătățește eficiența agenției. Consiliul de administrație nu poate delega comitetului executiv sarcini legate de decizii pentru adoptarea cărora este nevoie de o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație.

(8) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care îi delegă directorului executiv competențe relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și stabilește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui alt membru al personalului statutar decât directorul executiv.

*Articolul 101***Componența Consiliului de administrație**

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3), Consiliul de administrație este format dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei, fiecare având drept de vot. În acest scop, fiecare stat membru numește un membru al Consiliului de administrație, precum și un supleant care îl va reprezenta pe membru în cazul în care acesta lipsește. Comisia numește doi membri și doi supleanți. Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.

(2) Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a cunoștințelor lor de specialitate relevante de nivel înalt din domeniul cooperării operative în materie de gestionare a frontierelor și de returnare și a abilităților de conducere, administrative și bugetare relevante. Statele membre și Comisia urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și femeilor în Consiliul de administrație.

(3) Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă la agenție. Fiecare dintre acestea au câte un reprezentant și câte un membru supleant în Consiliul de administrație. Se aplică mecanismele elaborate în temeiul dispozițiilor relevante ale acordurilor lor de asociere, în care se precizează natura și amploarea participării acestor țări la activitățile agenției, precum și normele detaliate privind această participare, inclusiv dispozițiile privind contribuțiile financiare și personalul.

*Articolul 102***Programul multianual și programul anual de lucru**

(1) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă un document unic de programare care conține, printre altele, programul de lucru multianual al agenției și programul de lucru al acesteia pentru anul următor, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv și aprobat de Consiliul de administrație. Documentul unic de programare se adoptă ținându-se seama de avizul favorabil al Comisiei, iar, în ceea ce privește programarea multianuală, după consultarea Parlamentului European și a Consiliului. În cazul în care Consiliul de administrație decide să nu ia în considerare elemente din avizul Comisiei, aceasta furnizează o justificare detaliată. Obligația de a furniza o justificare detaliată se aplică, de asemenea, elementelor aduse în discuție de Parlamentul European și de Consiliu în timpul consultării. Consiliul de administrație transmite fără întârziere acest document Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

(2) Documentul menționat la alineatul (1) devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general. Dacă este necesar, documentul se ajustează în consecință.

(3) În conformitate cu ciclul strategic multianual de elaborare a politicilor pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, programul multianual stabilește programarea strategică globală pe termen mediu și lung, care include obiectivele, rezultatele preconizate, indicatorii de performanță și planificarea resurselor, inclusiv bugetul multianual, personalul și dezvoltarea capacităților proprii ale agenției, incluzând planificarea multianuală orientativă a profilurilor personalului corpului permanent. Programul multianual stabilește domeniile strategice pentru intervenții și ceea ce trebuie făcut pentru atingerea obiectivelor. Acesta include acțiuni strategice pentru punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale menționate la articolul 80 alineatul (1) și o strategie privind relațiile cu țările terțe și organizațiile internaționale, precum și acțiuni care au legătură cu strategia respectivă.

(4) Programul multianual se pune în aplicare prin intermediul programelor anuale de lucru și, după caz, se actualizează pe baza rezultatelor evaluării realizate în temeiul articolului 121. Concluziile acestor evaluări se reflectă, dacă este cazul, în programul anual de lucru pentru anul următor.

(5) Programul anual de lucru conține o descriere a activităților care urmează să fie finanțate, conținând obiective detaliate și rezultatele scontate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta menționează, de asemenea, resursele financiare și umane alocate fiecărei activități, în conformitate cu principiile întocmirii bugetului și ale gestionării pe activități. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul multianual. Acesta prevede în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent.

(6) Programul anual de lucru se adoptă în conformitate cu programul legislativ al Uniunii din domeniile relevante ale gestionării frontierelor externe și returnării.

(7) În cazul în care, după adoptarea unui program anual de lucru, agenția primește o nouă sarcină, Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru.

(8) Modificările substanțiale aduse programului anual de lucru, în special modificările care au ca rezultat realocarea resurselor bugetare mai mari de 2 % din bugetul anual, se adoptă prin aceeași procedură ca și cea aplicabilă pentru adoptarea programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate să delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

Articolul 103

Președinția Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege dintre membrii săi cu drept de vot un președinte și un vicepreședinte. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație cu drept de vot. Vicepreședintele înlocuiește din oficiu președintele în cazul în care acesta din urmă nu își poate îndeplini îndatoririle.

(2) Mandatul președintelui și cel al vicepreședintelui expiră la încetarea calității lor de membri ai Consiliului de administrație. Sub rezerva acestei dispoziții, durata mandatelor președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Mandatele respective pot fi reînnoite o singură dată.

Articolul 104

Reuniunile Consiliului de administrație

(1) Reuniunile Consiliului de administrație sunt convocate de către președinte.

(2) Directorul executiv ia parte la deliberări, fără a avea drept de vot.

(3) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară de cel puțin două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii Consiliului de administrație. În cazul în care este necesar, Consiliul de administrație poate organiza reuniuni comune cu consiliile de administrație ale EASO și Europol.

(4) Irlanda este invitată să asiste la ședințele Consiliului de administrație.

(5) Regatul Unit este invitat să asiste la reuniunile Consiliului de administrație care vor avea loc înainte de ziua în care tratatele încetează să se mai aplice Regatului Unit în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE.

(6) Reprezentanții EASO și cei ai Europol sunt invitați să asiste la reuniunile Consiliului de administrație. Un reprezentant al FRA este invitat să asiste la reuniunile Consiliului de administrație pe a căror ordine de zi figurează puncte relevante pentru protecția drepturilor fundamentale.

(7) Președintele Consiliului de administrație poate, de asemenea, să invite un expert al Parlamentului European să asiste la reuniunile Consiliului de administrație. Consiliul de administrație poate invita și reprezentanți ai altor instituții, organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii. Consiliul de administrație poate invita, în conformitate cu regulamentul său de procedură, orice altă persoană ale cărei opinii pot fi de interes să asiste la ședințe în calitate de observator.

(8) Membrii Consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, sub rezerva respectării dispozițiilor regulamentului de procedură.

(9) Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de agenție.

Articolul 105

Votul

(1) Fără a se aduce atingere articolului 100 alineatul (2) literele (c), (d), (k) și (m), articolului 103 alineatul (1) și articolului 107 alineatele (2) și (4), Consiliul de administrație hotărăște cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot.

(2) Fiecare membru dispune de un vot. Atunci când lipsește unul dintre membri, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de supleantul său. Directorul executiv nu votează.

(3) Regulamentul de procedură stabilește detaliile legate de sistemul de votare, inclusiv condițiile în care un membru poate vota în numele altui membru, precum și orice cerință privind cvorumul.

(4) Reprezentanții țărilor asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen dispun de drepturi de vot limitate, corespunzătoare mecanismelor care le sunt aplicabile. Pentru a permite țărilor asociate să își exercite dreptul de vot, agenția detaliază ordinea de zi, indicând punctele pentru care s-au acordat drepturi de vot limitate.

Articolul 106

Funcțiile și competențele directorului executiv

(1) Agenția este administrată de directorul executiv, care beneficiază de o independență totală în îndeplinirea îndatoririlor. Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor Uniunii și celor ale Consiliului de administrație, directorul executiv nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea vreunui guvern sau organism.

(2) Parlamentul European sau Consiliul îl pot invita pe directorul executiv să prezinte un raport cu privire la modul în care și-a îndeplinit sarcinile. Acest raport se referă la activitățile agenției, punerea în aplicare și monitorizarea strategiei privind drepturile fundamentale, raportul anual de activitate al agenției pentru anul anterior, programul de lucru pentru anul următor și programul multianual al agenției și orice altă chestiune legată de activitățile agenției. De asemenea, directorul executiv prezintă o declarație în fața Parlamentului European, la cererea acestuia, și răspunde în scris, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea acestora, tuturor întrebărilor adresate de un deputat în Parlamentul European. Directorul executiv informează în mod regulat organele și comisiile adecvate ale Parlamentului European.

(3) Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede deja termene specifice, directorul executiv se asigură că rapoartele sunt transmise Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de șase luni de la încheierea perioadei de raportare, cu excepția cazului în care directorul executiv prezintă în scris o justificare corespunzătoare pentru o întârziere.

(4) Directorul executiv este responsabil cu pregătirea și punerea în aplicare a deciziilor strategice luate de Consiliul de administrație, precum și de luarea deciziilor referitoare la activitățile operative ale agenției în conformitate cu prezentul regulament. Directorul executiv are următoarele funcții și competențe:

- (a) propune, pregătește și pune în aplicare deciziile strategice, programele și activitățile adoptate de Consiliul de administrație în limitele stabilite de prezentul regulament, de normele de aplicare a acestuia și de orice lege aplicabilă;
- (b) întreprinde toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea unor instrucțiuni administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura administrarea și funcționarea curentă a agenției în conformitate cu prezentul regulament;
- (c) pregătește, în fiecare an, proiectul de document unic de programare și îl prezintă spre aprobare Consiliului de administrație înainte ca proiectul respectiv să fie trimis Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la 31 ianuarie;
- (d) pregătește, în fiecare an, raportul anual de activitate al agenției și îl transmite Consiliului de administrație;
- (e) întocmește un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, ca parte a documentului unic de programare, în temeiul articolului 115 alineatul (3), și execută bugetul în temeiul articolului 116 alineatul (1);
- (f) își deleagă competențele altor membri ai personalului statutar, sub rezerva normelor care trebuie adoptate în conformitate cu articolul 100 alineatul (2) litera (o);
- (g) adoptă o recomandare privind măsurile necesare, în conformitate cu articolul 32 alineatul (7), inclusiv decizii prin care statelor membre li se propune să inițieze și să desfășoare operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră sau alte acțiuni menționate la articolul 36 alineatul (2);

- (h) evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră formulate de statele membre, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3);
 - (i) evaluează, aprobă și coordonează cererile de operațiuni și intervenții de returnare formulate de statele membre, în conformitate cu articolele 50 și 53;
 - (j) asigură punerea în aplicare a planurilor operaționale menționate la articolul 38, la articolul 42 și la articolul 53 alineatul (3);
 - (k) asigură punerea în aplicare a deciziei Consiliului menționate la articolul 42 alineatul (1);
 - (l) retrage finanțarea activităților, în conformitate cu articolul 46;
 - (m) evaluează, înainte de orice activitate operațională a agenției, dacă există încălcări ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională care au un caracter grav sau sunt susceptibile să persiste în conformitate cu articolul 46 alineatele (4) și (5);
 - (n) evaluează rezultatele activităților, în conformitate cu articolul 47;
 - (o) stabilește numărul minim de echipamente tehnice necesare pentru a acoperi nevoile agenției, în special în ceea ce privește efectuarea de operațiuni comune, trimiterea de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, intervenții rapide la frontieră, operațiuni și intervenții de returnare, în conformitate cu articolul 64 alineatul (6);
 - (p) propune înființarea birourilor antenă sau prelungirea perioadei de funcționare a acestora, în conformitate cu articolul 60 alineatul (5);
 - (q) numește membrii birourilor antenă în conformitate cu articolul 60 alineatul (4);
 - (r) pregătește un plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit și evaluărilor interne sau externe, precum și în urma investigațiilor efectuate de OLAF și raportează progresele înregistrate Comisiei, de două ori pe an, și Consiliului de administrație, cu regularitate;
 - (s) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit, precum și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
 - (t) pregătește strategia antifraudă a agenției și o prezintă spre aprobare Consiliului de administrație.
- (5) Directorul executiv răspunde pentru actele sale în fața Consiliului de administrație.
- (6) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.

Articolul 107

Numirea directorului executiv și a directorilor executivi adjuncți

- (1) Comisia propune cel puțin trei candidați pentru postul de director executiv și pentru fiecare dintre posturile de directori executivi adjuncți, pe baza unei liste întocmite în urma publicării postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în presă sau pe site-uri internet.
- (2) Pe baza unei propuneri a Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (1), Consiliul de administrație numește directorul executiv pe baza meritelor și a calităților administrative și de conducere de nivel înalt dovedite, inclusiv a experienței profesionale relevante în posturi de conducere din domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării. Înainte de a fi numiți în funcție, candidații propuși de Comisie sunt invitați să facă o declarație în fața comisiei sau a comisiilor competente ale Parlamentului European și să răspundă întrebărilor care le sunt adresate de membrii acestei (acestor) comisii.

După aceste declarații, Parlamentul European adoptă un aviz în care își formulează opinia și în care își poate exprima preferința pentru unul dintre candidați.

Consiliul de administrație numește directorul executiv ținând seama de opiniile respective. Consiliul de administrație ia deciziile cu o majoritate de două treimi dintre membrii cu drept de vot.

În cazul în care Consiliul de administrație ia decizia de a numi alt candidat decât candidatul pe care Parlamentul European l-a indicat ca fiind preferat, Consiliul de administrație informează în scris Parlamentul European și Consiliul cu privire la modul în care s-a ținut seama de avizul Parlamentului European.

Competența de revocare a directorului executiv îi revine Consiliului de administrație, care acționează la propunerea Comisiei.

(3) Directorul executiv este asistat de trei directori executivi adjuncți. Fiecărui director executiv adjunct i se atribuie un domeniu de responsabilitate specific. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, unul dintre directorii executivi adjuncți îl înlocuiește.

(4) Pe baza unei propuneri a Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (1), Consiliul de administrație numește directorii executivi adjuncți pe baza meritelor și a calităților administrative și de conducere corespunzătoare, inclusiv a experienței profesionale relevante în domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării. Directorul executiv este implicat în procesul de selecție. Consiliul de administrație ia deciziile cu o majoritate de două treimi dintre membrii cu drept de vot.

Consiliul de administrație are competența de a-i revoca pe directorii executivi adjuncți, în conformitate cu procedura prevăzută la primul paragraf.

(5) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la încheierea acestei perioade, Comisia face o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției.

(6) La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (5), Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, pentru o nouă perioadă de cel mult cinci ani.

(7) Mandatul directorilor executivi adjuncți este de cinci ani. La propunerea Comisiei, Consiliul de administrație poate prelungi mandatul respectiv o singură dată, pentru o perioadă suplimentară de cel mult cinci ani.

(8) Directorul executiv și directorii executivi adjuncți sunt angajați ca agenți temporari ai agenției, în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 108

Forumul consultativ

(1) Agenția înființează un forum consultativ pentru a o asista prin furnizarea de opinii independente în chestiuni legate de drepturile fundamentale. Directorul executiv și Consiliul de administrație, în coordonare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, pot consulta forumul consultativ cu privire la orice aspect legat de drepturile fundamentale.

(2) Agenția invită EASO, FRA, Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și alte organizații relevante să facă parte din forumul consultativ. Pe baza unei propuneri a ofițerului pentru drepturile fundamentale, efectuată după consultarea directorului executiv, Consiliul de administrație decide asupra componenței forumului consultativ și asupra condițiilor de transmitere a informațiilor către acesta. Forumul consultativ își definește metodele de lucru și își elaborează programul de lucru după consultarea cu Consiliul de administrație și cu directorul executiv.

(3) Forumul consultativ este consultat cu privire la dezvoltarea în continuare și punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale, cu privire la funcționarea unui mecanism de tratare a plângerilor, cu privire la codurile de conduită și la programa comună de bază. Agenția informează forumul consultativ cu privire la măsurile luate în urma recomandărilor sale.

(4) Forumul consultativ elaborează un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară. Raportul respectiv este pus la dispoziția publicului.

(5) Fără a aduce atingere atribuțiilor ofițerului pentru drepturile fundamentale, forumul consultativ are acces efectiv, în timp util și în mod eficace, la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale pe care le poate obține inclusiv prin efectuarea de vizite în locurile unde se desfășoară operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră, cu condiția obținerii acordului statului membru gazdă sau al țării terțe, după caz, în zonele hotspot și în locurile unde se desfășoară operațiuni și intervenții de returnare, inclusiv în țări terțe. Atunci când un stat membru gazdă nu este de acord cu vizita forumului consultativ în locul unde se desfășoară o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră pe teritoriul său, acesta îi prezintă agenției, în scris, motivele justificate pentru aceasta.

Articolul 109

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

(1) Consiliul de administrație numește un ofițer pentru drepturile fundamentale, pe baza unei liste de trei candidați, după consultarea cu forumul consultativ. Ofițerul pentru drepturile fundamentale trebuie să aibă calificările, cunoștințele de specialitate și experiența profesională necesare în domeniul drepturilor fundamentale.

(2) Ofițerul pentru drepturile fundamentale îndeplinește următoarele sarcini:

- (a) contribuie la strategia agenției privind drepturile fundamentale și la planul de acțiune aferent, inclusiv emițând recomandări pentru îmbunătățirea lor;
- (b) monitorizează respectarea de către agenție a drepturilor fundamentale, inclusiv efectuând investigații cu privire la oricare dintre activitățile sale;
- (c) promovează respectarea de către agenție a drepturilor fundamentale;
- (d) oferă consiliere agenției atunci când consideră că este necesar sau atunci când i se solicită acest lucru, cu privire la orice activitate a agenției, fără a întârzia respectivele activități;
- (e) oferă avize cu privire la planurile operaționale întocmite pentru activitățile operaționale ale agenției cu privire la proiecte-pilot și la proiecte de asistență tehnică în țări terțe;
- (f) oferă avize privind acordurile de lucru;
- (g) efectuează vizite la fața locului în locurile unde se desfășoară orice operațiune comună, intervenție rapidă la frontieră, proiect-pilot, trimitere de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, operațiune de returnare sau intervenție de returnare, inclusiv în țări terțe;
- (h) asigură secretariatul forumului consultativ;
- (i) îl informează pe directorul executiv cu privire la posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale în timpul activităților agenției;
- (j) realizează selecția și gestionarea observatorilor pentru drepturile fundamentale;
- (k) îndeplinește orice alte sarcini prevăzute de prezentul regulament.

Secretariatul menționat la primul paragraf litera (h) primește instrucțiuni direct din partea copreședinților forumului consultativ.

(3) În sensul alineatului (2) primul paragraf litera (j), ofițerul pentru drepturile fundamentale îndeplinește în special următoarele sarcini:

- (a) numește observatorii pentru drepturile fundamentale;
- (b) le atribuie operațiuni și activități observatorilor pentru drepturile fundamentale, astfel cum se prevede la articolul 110 alineatul (3);

- (c) desemnează observatorii pentru drepturile fundamentale ca monitori pentru returnările forțate în cadrul rezervei menționate la articolul 51;
- (d) se asigură că observatorii pentru drepturile fundamentale beneficiază de o formare adecvată;
- (e) prezintă rapoarte directorului executiv cu privire la posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale care i-au fost aduse la cunoștință de către observatorii pentru drepturile fundamentale, după cum consideră necesar.

Directorul executiv îi răspunde ofițerului pentru drepturile fundamentale cu privire la modul în care au fost abordate preocupările privind posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale, astfel cum se menționează la litera (e) de la primul paragraf.

Ofițerul pentru drepturile fundamentale poate încredința oricare dintre sarcinile prevăzute la alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(i) și (k) unuia dintre observatorii pentru drepturile fundamentale.

(4) Consiliul de administrație stabilește normele speciale aplicabile ofițerului pentru drepturile fundamentale pentru a garanta că ofițerul pentru drepturile fundamentale și personalul său sunt independenți în exercitarea sarcinilor care le revin. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este subordonat direct Consiliului de administrație și cooperează cu forumul consultativ. Consiliul de administrație se asigură că se iau măsuri în ceea ce privește recomandările ofițerului pentru drepturile fundamentale. În plus, ofițerul pentru drepturile fundamentale publică rapoarte anuale privind activitățile sale și măsura în care în cadrul activităților agenției se respectă drepturile fundamentale. Aceste rapoarte includ informații privind mecanismul de tratare a plângerilor și punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale.

(5) Agenția se asigură că ofițerul pentru drepturile fundamentale poate acționa autonom și independent în exercitarea atribuțiilor sale. Ofițerul pentru drepturile fundamentale dispune de resurse umane și financiare suficiente și adecvate, necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

Ofițerul pentru drepturile fundamentale își selectează propriul personal, care răspunde doar în fața acestuia.

(6) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este asistat de un ofițer adjunct pentru drepturile fundamentale. Consiliul de administrație numește ofițerul adjunct pentru drepturile fundamentale, pe baza unei liste de cel puțin trei candidați înaintate de ofițerul pentru drepturile fundamentale. Ofițerul adjunct pentru drepturile fundamentale are experiența și calificările necesare în domeniul drepturilor fundamentale și este independent în îndeplinirea sarcinilor sale. În cazul în care ofițerul pentru drepturile fundamentale este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, ofițerul adjunct pentru drepturile fundamentale preia sarcinile și responsabilitățile ofițerului pentru drepturile fundamentale.

(7) Ofițerul pentru drepturile fundamentale are acces la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, în ceea ce privește toate activitățile agenției.

Articolul 110

Observatorii pentru drepturile fundamentale

(1) Observatorii pentru drepturile fundamentale, angajați ca membri ai personalului statutar, evaluează în mod constant respectarea drepturilor fundamentale în cadrul activităților operative, oferă consiliere și asistență în acest sens și contribuie la promovarea drepturilor fundamentale în cadrul gestionării europene integrate a frontierelor.

(2) Observatorii pentru drepturile fundamentale îndeplinesc următoarele sarcini:

- (a) monitorizează respectarea drepturilor fundamentale și oferă consiliere și asistență cu privire la drepturile fundamentale în cadrul pregătirii, desfășurării și evaluării activităților operative ale agenției a căror monitorizare le-a fost încredințată de către ofițerul pentru drepturile fundamentale;
- (b) au rolul de monitori pentru returnările forțate;
- (c) contribuie la activitățile de formare ale agenției în domeniul drepturilor fundamentale, astfel cum se prevede la articolul 62, inclusiv oferind cursuri de formare cu privire la drepturile fundamentale.

În sensul primului paragraf litera (a), observatorii pentru drepturile fundamentale îndeplinesc în special următoarele sarcini:

- (a) urmăresc pregătirea planurilor operaționale și prezintă rapoarte ofițerului pentru drepturile fundamentale, pentru ca acesta să își îndeplinească sarcinile după cum se prevede la articolul 109 alineatul (2) litera (e);
- (b) efectuează vizite, inclusiv vizite pe termen lung, acolo unde are loc activitatea operativă;
- (c) cooperează și menține legătura cu ofițerul coordonator, astfel cum se prevede la articolul 44, și îi oferă acestuia consiliere și asistență;
- (d) îl informează pe ofițerul coordonator și prezintă rapoarte ofițerului pentru drepturile fundamentale în legătură cu orice preocupări legate de posibile încălcări ale drepturilor fundamentale în cadrul activităților operative ale agenției; și
- (e) contribuie la evaluarea activităților, astfel cum se menționează la articolul 47.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (4), ofițerul pentru drepturile fundamentale desemnează cel puțin un observator pentru drepturile fundamentale pentru fiecare operațiune. Ofițerul pentru drepturile fundamentale poate decide, de asemenea, să desemneze observatori pentru drepturile fundamentale pentru a monitoriza orice altă activitate operativă pe care o consideră relevantă.

Observatorii pentru drepturile fundamentale au acces la toate locurile în care se desfășoară activitatea operativă a agenției și la toate documentele aferente relevante pentru punerea în aplicare a respectivei activități.

(4) Observatorii pentru drepturile fundamentale pot fi desemnați de ofițerul pentru drepturile fundamentale ca monitori pentru returnările forțate în cadrul rezervei menționate la articolul 51. Atunci când observatorii pentru drepturile fundamentale au rolul de monitori pentru returnările forțate, li se aplică *mutatis mutandis* articolul 50 alineatul (5) și la articolul 51.

(5) Ofițerul pentru drepturile fundamentale numește observatorii pentru drepturile fundamentale, care se află sub supravegherea ierarhică a acestuia. Observatorii pentru drepturile fundamentale sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor. Atunci când sunt prezenți într-o zonă operativă, observatorii pentru drepturile fundamentale poartă un însemn care permite clar identificarea lor ca observatori pentru drepturile fundamentale.

(6) Agenția se asigură că, până la 20 decembrie 2020, recrutează cel puțin 40 de observatori pentru drepturile fundamentale. Directorul executiv, în consultare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, evaluează în fiecare an dacă este necesară creșterea numărului de observatori pentru drepturile fundamentale. În urma evaluării respective, directorul executiv propune Consiliului de administrație, dacă este cazul, creșterea, pentru anul următor, a numărului de observatori pentru drepturile fundamentale, în funcție de nevoile operative.

(7) După recrutare, observatorii pentru drepturile fundamentale beneficiază de o formare consolidată în domeniul drepturilor fundamentale, ținându-se seama de calificările și experiența profesională dobândite anterior în domeniile relevante. Pe toată durata raportului de muncă, agenția se asigură că observatorii pentru drepturile fundamentale își îndeplinesc sarcinile în conformitate cu cele mai ridicate standarde. Pentru fiecare observator pentru drepturile fundamentale se întocmesc planuri de formare adecvate, pentru a asigura dezvoltarea profesională continuă a acestora, necesară pentru îndeplinirea rolului de observator pentru drepturile fundamentale.

Articolul 111

Mecanismul de tratare a plângerilor

(1) În cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, agenția ia măsurile necesare pentru instituirea și dezvoltarea în continuare a unui mecanism de tratare a plângerilor independent și eficace, în conformitate cu prezentul articol, pentru a monitoriza și a asigura respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției.

(2) Orice persoană care este direct afectată de neîndeplinirea obligației de a acționa sau de acțiunile personalului implicat în cadrul unei operațiuni comune, al unui proiect-pilot, al unei intervenții rapide la frontieră, al unei trimiteri a unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, al unei operațiuni de returnare, al unei intervenții de returnare sau al unei activități operative a agenției într-o țară terță și care consideră că aceste acțiuni sau neîndepliniri ale obligației de a acționa i-au încălcat drepturile fundamentale, precum și orice parte care reprezintă o astfel de persoană, poate înainta agenției o plângere scrisă.

(3) Sunt admisibile numai plângerile care sunt motivate și implică încălcări concrete ale drepturilor fundamentale.

(4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil cu gestionarea plângerilor primite de agenție în conformitate cu dreptul la bună administrare. În acest scop, ofițerul pentru drepturile fundamentale analizează admisibilitatea unei plângeri, înregistrează plângerile admisibile, transmite directorului executiv toate plângerile înregistrate și înaintează plângerile referitoare la membrii echipelor statului membru de origine, inclusiv autorității relevante sau organismului competent în aspecte de drepturi fundamentale dintr-un stat membru, în vederea luării de măsuri suplimentare în concordanță cu mandatul lor. De asemenea, ofițerul pentru drepturile fundamentale înregistrează măsurile adoptate de agenție sau de statul membru în cauză ca urmare a plângerilor și asigură realizarea acestor măsuri.

(5) În conformitate cu dreptul la bună administrare, dacă o plângere este admisibilă, reclamantul este informat că plângerea sa a fost înregistrată, că s-a început evaluarea acesteia și că va primi un răspuns de îndată ce acesta va fi disponibil. În cazul în care este transmisă autorităților sau organismelor naționale, plângerea cuprinde datele de contact ale reclamantului. Dacă o plângere este declarată inadmisibilă, reclamantul este informat cu privire la motive și, dacă este posibil, i se comunică alte modalități de rezolvare a nemulțumirilor sale.

Agenția prevede o procedură adecvată în cazul în care o plângere este declarată inadmisibilă sau nefondată.

Toate deciziile sunt transmise în scris și sunt motivate. Ofițerul pentru drepturile fundamentale reevaluează plângerea dacă reclamantul prezintă noi dovezi în situații în care plângerea a fost declarată inadmisibilă sau neîntemeiată.

(6) În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al personalului agenției, ofițerul pentru drepturile fundamentale recomandă directorului executiv măsuri subsecvente adecvate, inclusiv de natură disciplinară și, dacă este cazul, recomandă inițierea de proceduri civile sau penale în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern. Directorul executiv asigură luarea măsurilor subsecvente adecvate și raportează ofițerului pentru drepturile fundamentale, într-un termen determinat și ulterior, dacă este necesar, la intervale regulate, cu privire la constatările la care a ajuns agenția în urma unei plângeri, la punerea în aplicare a unor măsuri disciplinare și la măsurile luate de către agenție în urma unei plângeri.

În cazul în care o plângere se referă la aspecte legate de protecția datelor, directorul executiv consultă responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției înainte de luarea unei decizii cu privire la plângere. Ofițerul pentru drepturile fundamentale și responsabilul cu protecția datelor stabilesc, în scris, un memorandum de înțelegere în care prezintă repartizarea sarcinilor ce le revin și modul în care cooperează în ceea ce privește plângerile primite.

(7) În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al echipelor dintr-un stat membru gazdă sau dintr-un alt stat membru participant, inclusiv la membri detașați ai echipelor sau la experți naționali detașați, statul membru de origine asigură luarea măsurilor subsecvente corespunzătoare, inclusiv măsuri de natură disciplinară, inițierea de proceduri civile sau penale, dacă este necesar, și alte măsuri în conformitate cu dreptul intern. Statul membru relevant îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale, într-un termen determinat și, ulterior, dacă este necesar, la intervale regulate, cu privire la constatările la care a ajuns în urma unei plângeri și la măsurile luate în consecință. În cazul în care statul membru relevant nu prezintă măsurile luate ca urmare a plângerii, agenția urmărește chestiunea.

În cazul în care statul membru relevant, în perioada de timp determinată, nu răspunde printr-un raport cu privire la chestiune sau oferă doar un răspuns neconcludent, ofițerul pentru drepturile fundamentale informează directorul executiv și consiliul de administrație.

(8) Dacă se constată că un membru al echipelor a încălcat drepturile fundamentale sau nu a respectat obligațiile în materie de protecție internațională, agenția solicită statului membru să îi retragă imediat dreptul de a participa la activitatea agenției sau a corpului permanent.

(9) Ofițerul pentru drepturile fundamentale include în raportul său anual informații privind mecanismul de tratare a plângerilor, astfel cum se menționează la articolul 109 alineatul (4), inclusiv trimiteri specifice la constatările agenției și ale statelor membre și la acțiunile întreprinse în urma plângerilor depuse.

(10) Ofițerul pentru drepturile fundamentale întocmește, în conformitate cu alineatele (1)-(9) și după consultarea forumului consultativ, un formular de plângere standardizat prin care se solicită informații detaliate și specifice referitoare la presupusa încălcare a drepturilor fundamentale. De asemenea, ofițerul pentru drepturile fundamentale întocmește orice altă normă detaliată, după caz. Ofițerul pentru drepturile fundamentale transmite acest formular, precum și aceste norme detaliate, directorului executiv și Consiliului de administrație.

Agenția se asigură că informațiile legate de posibilitatea și de procedura de depunere a unei plângeri sunt ușor accesibile, inclusiv pentru persoanele vulnerabile. Formularul de plângere standardizat se publică atât pe site-ul web al agenției, cât și pe suport de hârtie, pe parcursul tuturor activităților agenției, în limbile pe care resortisanții țărilor terțe le înțeleg sau pe care se presupune în mod rezonabil că le înțeleg. Formularul de plângere standardizat trebuie să fie ușor de accesat, inclusiv pe dispozitive portabile. Agenția se asigură că reclamantilor li se pun la dispoziție consiliere și asistență privind procedura de depunere a plângerilor. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ia în considerare plângerile chiar dacă acestea nu au fost transmise cu ajutorul formularului de plângere standardizat.

(11) Toate datele cu caracter personal conținute într-o plângere sunt tratate și prelucrate de către agenție, inclusiv de ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 și de către statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva (UE) 2016/680.

Atunci când un reclamant depune o plângere, se presupune că acesta este de acord ca agenția și ofițerul pentru drepturile fundamentale să îi prelucreze datelor cu caracter personal în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1725.

Pentru a proteja interesele reclamantului, plângerile sunt tratate în mod confidențial de către ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii, cu excepția cazurilor în care reclamantul renunță explicit la dreptul său la confidențialitate. Atunci când un reclamant renunță la dreptul său la confidențialitate, se consideră că acesta consimte ca ofițerul pentru drepturile fundamentale sau agenția să îi divulge identitatea, dacă este necesar, autorităților sau organismelor competente în legătură cu subiectul plângerii.

Articolul 112

Cooperarea interparlamentară

(1) Pentru a ține seama de natura specifică a Poliției de frontieră și a gărzii de coastă la nivel european, care este compusă din autoritățile naționale și agenție, și pentru a asigura exercitarea efectivă a funcțiilor Parlamentului European de control al agenției și funcțiilor parlamentelor naționale de control al autorităților lor naționale, astfel cum se prevede în tratate și, respectiv, în dreptul intern, Parlamentul European și parlamentele naționale pot coopera în cadrul articolului 9 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la TUE și la TFUE.

(2) La invitația Parlamentului European și a parlamentelor naționale care organizează o reuniune în contextul descris la alineatul (1), directorul executiv și președintele Consiliului de administrație participă la aceste reuniuni.

(3) Agenția transmite parlamentelor naționale raportul său anual de activitate.

Articolul 113

Regimul lingvistic

(1) Agenției i se aplică Regulamentul nr. 1 ⁽⁴⁶⁾.

(2) Fără a aduce atingere deciziilor adoptate în temeiul articolului 342 din TFUE, raportul anual de activitate și programul de lucru se elaborează în toate limbile oficiale ale Uniunii.

⁽⁴⁶⁾ Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

(3) Serviciile de traducere necesare funcționării agenției sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 114

Transparența și comunicarea

(1) Atunci când tratează solicitările de acces la documentele pe care le deține, agenția se supune Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

(2) Agenția desfășoară activități de comunicare din proprie inițiativă privind domeniile care țin de competența sa. Agenția face publice informații relevante, cum ar fi raportul anual de activitate, programul anual de lucru, codul de conduită, analizele strategice de risc, precum și informații detaliate cu privire la operațiunile comune trecute și viitoare, intervențiile rapide la frontieră, proiectele-pilot, proiectele de asistență tehnică cu țări terțe, trimiterea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, operațiunile de returnare sau intervențiile de returnare, inclusiv în țări terțe, și acordurile de lucru și se asigură, fără a aduce atingere articolului 92, că publicul și orice parte interesată primesc rapid informații obiective, detaliate, cuprinzătoare, fiabile și ușor de înțeles privind activitatea sa. Prin aceasta, agenția nu dezvăluie informații operative care, dacă ar fi făcute publice, ar periclita atingerea obiectivelor operațiunilor.

(3) Consiliul de administrație stabilește aspectele practice de aplicare a alineatelor (1) și (2).

(4) Orice persoană fizică sau juridică are dreptul să adreseze agenției corespondență scrisă în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Aceasta are dreptul de a primi un răspuns în aceeași limbă.

(5) Deciziile adoptate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri înaintate Ombudsmanului sau al unor acțiuni la Curtea de Justiție, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din TFUE.

SECȚIUNEA 4

Cerințe financiare

Articolul 115

Buget

(1) Veniturile agenției constau, fără a se aduce atingere altor tipuri de resurse, în:

- (a) o contribuție din partea Uniunii înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene (secțiunea referitoare la Comisie);
- (b) o contribuție din partea țărilor asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, conform dispozițiilor din acordurile prin care se stabilește contribuția financiară a acestora în fiecare caz în parte;
- (c) o finanțare din partea Uniunii sub formă de acorduri de contribuție sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare ale agenției menționate la articolul 120 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
- (d) taxe pentru serviciile prestate;
- (e) orice contribuție voluntară din partea statelor membre.

(2) Cheltuielile agenției cuprind cheltuielile administrative, cheltuielile de infrastructură, cheltuielile operative și cheltuielile cu personalul.

(3) Directorul executiv întocmește un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției pentru exercițiul financiar următor, care include schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.

(4) Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.

(5) Pe baza proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli întocmit de directorul executiv, Consiliul de administrație adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, care conține schema de personal provizorie. Consiliul de administrație le transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, ca parte din proiectul de document unic de programare.

- (6) Până la data de 31 martie a fiecărui an, Consiliul de administrație transmite Comisiei proiectul final de buget estimativ al veniturilor și cheltuielilor agenției, care include proiectul de schemă de personal, însoțit de programul de lucru preliminar.
- (7) Comisia înaintează autorității bugetare estimarea, împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.
- (8) Pe baza estimării, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene datele estimative pe care le consideră necesare în ceea ce privește schema de personal și valoarea contribuției acordate de la bugetul general, pe care le transmite autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
- (9) Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând contribuția alocată agenției.
- (10) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.
- (11) Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției. Acesta este definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, bugetul este ajustat în mod corespunzător.
- (12) Orice modificare a bugetului, inclusiv a schemei de personal, urmează aceeași procedură.
- (13) În cazul oricărui proiect imobiliar care poate avea implicații semnificative asupra bugetului agenției, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2019/715 al Comisiei ⁽⁴⁷⁾.
- (14) În vederea finanțării desfășurării intervențiilor rapide la frontieră și a intervențiilor de returnare, bugetul agenției adoptat de Consiliul de administrație include o rezervă financiară operativă, în cuantum de cel puțin 2 % din alocarea prevăzută în comun pentru operațiunile comune la frontierele externe și activitățile operative în domeniul returnării. La sfârșitul fiecărei luni, directorul executiv poate decide să realoce o sumă echivalentă cu a douăsprezecea parte din creditele rezervei pentru alte activități operative ale agenției. Într-un astfel de caz, directorul executiv informează Consiliul de administrație.
- (15) Angajamentele bugetare pentru acțiuni care depășesc un exercițiu financiar se pot repartiza pe mai multe exerciții financiare în tranșe anuale.

Articolul 116

Execuția și controlul bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul agenției.
- (2) Până la data de 1 martie a exercițiului financiar N + 1, contabilul agenției transmite conturile provizorii aferente exercițiului financiar N contabilului Comisiei și Curții de Conturi. Contabilul Comisiei consolidează conturile provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 245 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.
- (3) Agenția trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a anului N + 1.
- (4) Contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale agenției pentru anul N, consolidate cu conturile Comisiei, până la data de 31 martie a anului N + 1.
- (5) După ce primește observațiile formulate de Curtea de Conturi privind conturile provizorii ale agenției, în temeiul articolului 246 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, directorul executiv întocmește pe propria răspundere conturile finale ale agenției și le înaintează Consiliului de administrație în vederea obținerii unui avis.
- (6) Consiliul de administrație emite un avis cu privire la conturile definitive ale agenției pentru anul N.

⁽⁴⁷⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).

- (7) Până la data de 1 iulie a anului N + 1, directorul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile definitive, împreună cu avizul Consiliului de administrație.
- (8) Conturile definitive pentru anul N se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului N + 1.
- (9) Directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acestora până la data de 30 septembrie a anului N + 1. Directorul executiv transmite acest răspuns și Consiliului de administrație.
- (10) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informație necesară pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul N, în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.
- (11) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N + 2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 117

Combaterea fraudei

- (1) Pentru combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, se aplică fără restricție dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013. Agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă, fără întârziere, dispozițiile corespunzătoare care se aplică întregului personal al agenției, utilizând modelul prevăzut în anexa la acordul menționat.
- (2) Curtea de Conturi are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și prin inspecții la fața locului, care să îi vizeze pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii prin intermediul agenției.
- (3) OLAF poate efectua investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁽⁴⁸⁾, cu scopul de a stabili dacă, în cadrul unui acord de grant, al unei decizii de acordare a unui grant sau al unui contract finanțat de agenție a avut loc vreo fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii.
- (4) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) poate ancheta și trimite în judecată cazuri de fraudă și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform dispozițiilor Directivei (UE) 2017/1371.
- (5) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), modalitățile de lucru stabilite cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, acordurile de grant, deciziile de acordare a unui grant și contractele agenției trebuie să conțină dispoziții care să autorizeze în mod expres Curtea de Conturi, OLAF și EPPO să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele le revin.

Articolul 118

Prevenirea conflictelor de interese

Agenția adoptă norme interne care impun membrilor organelor acesteia și personalului acesteia să evite, pe durata raporturilor de muncă sau a mandatului lor, orice situație susceptibilă să genereze un conflict de interese și să raporteze astfel de situații.

Agenția asigură transparența activităților de lobby prin intermediul unui registru de transparență și prin dezvăluirea tuturor reuniunilor sale cu terțe părți interesate. Registrul de transparență conține toate reuniunile și contactele dintre părțile terțe interesate și directorul executiv, directorii executivi adjuncți și șefii de divizie în chestiuni care privesc achizițiile și procedurile de licitații pentru servicii, echipamente sau proiecte și studii externalizate. Agenția ține o evidență a tuturor reuniunilor personalului său cu terțe părți interesate în chestiuni referitoare la achiziții și licitații pentru servicii, echipamente sau proiecte și studii externalizate.

⁽⁴⁸⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

*Articolul 119***Investigații administrative**

Activitățile agenției fac obiectul investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

*Articolul 120***Dispoziții financiare**

Normele financiare aplicabile agenției se adoptă de către Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea agenției, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul. În acest cadru, Consiliul de administrație adoptă norme financiare specifice aplicabile activităților agenției în domeniul cooperării cu țările terțe în materie de returnare.

*Articolul 121***Evaluare**

(1) Fără a se aduce atingere articolului 59, până la 5 decembrie 2023 și ulterior o dată la patru ani, Comisia face o evaluare a prezentului regulament pentru a analiza, în special:

- (a) rezultatele agenției în ceea ce privește obiectivele, mandatul, resursele și sarcinile sale;
- (b) impactul, eficacitatea și eficiența activității agenției și a practicilor sale de lucru în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia;
- (c) cooperarea între agenții la nivel european, inclusiv punerea în aplicare a cooperării europene în privința funcțiilor de gardă de coastă;
- (d) posibila necesitate de modificare a mandatului agenției;
- (e) implicațiile financiare ale unei astfel de modificări;
- (f) funcționarea corpului permanent și, începând cu cea de a doua evaluare, efectivul și componența sa globală;
- (g) nivelul de formare, de cunoștințe de specialitate și de profesionalism al corpului permanent.

Evaluarea cuprinde o analiză specifică a modului în care au fost respectate Carta și alte dispoziții relevante ale dreptului Uniunii în aplicarea prezentului regulament.

(2) Evaluarea apreciază, de asemenea, atractivitatea agenției ca angajator pentru recrutarea de personal statutar, cu scopul de a se asigura calitatea candidaților și echilibrul geografic.

(3) La realizarea evaluării, Comisia solicită contribuții de la părțile interesate relevante, inclusiv de la forumul consultativ și de la FRA.

(4) Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație rapoartele de evaluare împreună cu concluziile sale asupra rapoartelor. Consiliul de administrație poate formula recomandări destinate Comisiei cu privire la eventuale modificări ale prezentului regulament. Rapoartele de evaluare și concluziile asupra acestora sunt făcute publice. Statele membre și agenția pun la dispoziția Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor de evaluare. Acolo unde este necesar, rapoartele de evaluare sunt însoțite de propuneri legislative.

(5) Agenția prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea EUROSUR până la 1 decembrie 2021 și, ulterior, o dată la doi ani.

Statele membre furnizează agenției informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor respective.

(6) În cadrul evaluării menționate la alineatul (1), Comisia prezintă o evaluare globală a EUROSUR, însoțită, dacă este necesar, de propuneri adecvate de îmbunătățire a modului de funcționare a acestuia.

Statele membre și agenția furnizează Comisiei informațiile necesare pentru redactarea evaluării globale menționate la primul paragraf.

La realizarea evaluării globale menționate la primul paragraf, Comisia solicită contribuții de la părțile interesate relevante, inclusiv de la forumul consultativ și de la FRA.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 122

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet („Comitetul pentru Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european”). Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 123

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 se abrogă, cu excepția articolului 9 alineatele (3), (5) și (7)-(10) și a articolului 10 alineatele (5) și (7) din regulamentul respectiv, care se abrogă de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 24 alineatul (3) din prezentul regulament.

(2) Regulamentul (UE) 2016/1624 se abrogă cu excepția articolelor 20, 30 și 31 din regulamentul respectiv, care se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2021.

(3) Trimiterile efectuate în conformitate cu articolele 54-58 vor avea loc de la 1 ianuarie 2021.

(4) Pentru trimiterile efectuate în 2021, deciziile menționate la articolul 54 alineatul (4) și la articolul 64 alineatul (6) se adoptă de către Consiliul de administrație până la 31 martie 2020.

(5) În anul 2020, statele membre au dreptul de a primi finanțare în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (a) cu scopul de a sprijini dezvoltarea resurselor umane care să garanteze contribuțiile statelor membre la corpul permanent. Numerele din anexa II pentru anul 2022 se utilizează ca referință pentru finanțarea relevantă în 2020.

(6) Pentru a contribui în mod eficace cu capacitățile necesare de personal la primele trimiteri ale corpului permanent și la înființarea unității centrale a ETIAS, agenția lansează pregătirile necesare, inclusiv recrutarea și formarea, de la 4 decembrie 2019 și în conformitate cu normele bugetare.

(7) Până la 5 decembrie 2020, statele membre pot furniza EUROSUR, în mod voluntar, informații legate de verificările la frontiere și supravegherea frontierelor aeriene.

(8) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VI la prezentul regulament.

Articolul 124

Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Articolul 79 se aplică de la data transferului efectiv al sistemului menționat la articolul respectiv.

(3) Articolul 12 alineatul (3), articolul 70 și articolul 100 alineatul (5), în măsura în care se referă la cooperarea cu Regatul Unit, se aplică până la ziua în care tratatele încetează să se mai aplice Regatului Unit în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE sau, în cazul în care, până la data respectivă, a intrat în vigoare un acord de retragere încheiat cu Regatul Unit în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) din TUE, până la sfârșitul perioadei de tranziție stabilite în respectivul acord de retragere.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 13 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

T. TUPPURAINEN

ANEXA I

Capacitatea corpului permanent pe an și categorie în conformitate cu articolul 54

Categoria Anul	Categoria 1 Personal statutar	Categoria 2 Personal operativ pen- tru detașări pe termen lung	Categoria 3 Personal operativ pen- tru trimiteri pe termen scurt	Categoria 4 Rezerva de reacție rapidă	Total pentru corpul permanent
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 și ulterior	3 000	1 500	5 500	0	10 000

ANEXA II

**Contribuțiile anuale pe care statele membre urmează să le pună la dispoziția corpului permanent
prin detașarea pe termen lung de personal în conformitate cu articolul 56**

Țara/Anul	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 și ulterior
Belgia	8	10	10	15	20	25	30
Bulgaria	11	13	13	20	27	33	40
Cehia	5	7	7	10	13	17	20
Danemarca	8	10	10	15	19	24	29
Germania	61	73	73	110	152	187	225
Estonia	5	6	6	9	12	15	18
Grecia	13	17	17	25	33	42	50
Spania	30	37	37	56	74	93	11
Franța	46	56	56	83	114	141	170
Croația	17	22	22	33	43	54	65
Italia	33	42	42	63	83	104	125
Cipru	2	3	3	4	5	7	8
Letonia	8	10	10	15	20	25	30
Lituania	10	13	13	20	26	33	39
Luxemburg	2	3	3	4	5	7	8
Ungaria	17	22	22	33	43	54	65
Malta	2	2	2	3	4	5	6

Țara/Anul	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 și ulterior
Țările de Jos	13	17	17	25	33	42	50
Austria	9	11	11	17	23	28	34
Polonia	27	33	33	50	67	83	100
Portugalia	8	10	10	15	20	25	30
România	20	25	25	38	50	63	75
Slovenia	9	12	12	18	23	29	35
Slovacia	9	12	12	18	23	29	35
Finlanda	8	10	10	15	20	25	30
Suedia	9	11	11	17	23	28	34
Elveția	4	5	5	8	11	13	16
Islanda	1	1	1	1	1	2	2
Liechtenstein (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norvegia	5	7	7	10	13	17	20
TOTAL	400	500	500	750	1 000	1 250	1 500

(*) Liechtenstein va contribui prin sprijin financiar proporțional.

ANEXA III

**Contribuțiile anuale pe care statele membre urmează să le pună la dispoziția corpului permanent
pentru detașarea pe termen scurt de personal în conformitate cu articolul 57**

Țara/Anul	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 și ulterior
Belgia	72	70	80	85	100	105	110
Bulgaria	96	93	107	113	133	140	147
Cehia	48	47	53	57	67	70	73
Danemarca	70	68	77	82	97	102	106
Germania	540	523	602	637	748	785	827
Estonia	43	42	48	51	60	63	66
Grecia	120	117	133	142	167	175	183
Spania	266	259	296	315	370	389	407
Franța	408	396	454	481	566	593	624
Croația	156	152	173	184	217	228	238
Italia	300	292	333	354	417	438	458
Cipru	19	19	21	23	27	28	29
Letonia	72	70	80	85	100	105	110
Lituania	94	91	104	111	130	137	143
Luxemburg	19	19	21	23	27	28	29
Ungaria	156	152	173	184	217	228	238
Malta	14	14	16	17	20	21	22

Țara/Anul	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 și ulterior
Țările de Jos	120	117	133	142	167	175	183
Austria	82	79	91	96	113	119	125
Polonia	240	233	267	283	333	350	367
Portugalia	72	0	80	85	100	105	110
România	180	175	200	213	250	263	275
Slovenia	84	82	93	99	117	123	128
Slovacia	84	82	93	99	117	123	128
Finlanda	72	70	80	85	100	105	110
Suedia	82	79	91	96	113	119	125
Elveția	38	37	43	45	53	56	59
Islanda	5	5	5	6	7	7	7
Liechtenstein (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norvegia	48	47	53	57	67	70	73
TOTAL	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

(*) Liechtenstein va contribui prin sprijin financiar proporțional.

ANEXA IV

Contribuțiile pe care statele membre urmează să le pună la dispoziția corpului permanent prin rezerva pentru reacție rapidă în conformitate cu articolul 58

Țara	Număr
Belgia	30
Bulgaria	40
Cehia	20
Danemarca	29
Germania	225
Estonia	18
Grecia	50
Spania	111
Franța	170
Croația	65
Italia	125
Cipru	8
Letonia	30
Lituania	39
Luxemburg	8
Ungaria	65
Malta	6
Țările de Jos	50
Austria	34
Polonia	100
Portugalia	30
România	75
Slovenia	35
Slovacia	35
Finlanda	30

Țara	Număr
Suedia	34
Elveția	16
Islanda	2
Liechtenstein (*)	0
Norvegia	20
TOTAL	1 500

(*) Liechtenstein va contribui prin sprijin financiar proporțional.

ANEXA V

Norme privind utilizarea forței, inclusiv formarea și furnizarea, controlul și utilizarea armelor de serviciu și a echipamentelor neletale, aplicabile membrilor personalului statutar atunci când sunt trimiși în calitate de membri ai echipelor**1. Principii generale privind utilizarea forței și a armelor**

În sensul prezentului regulament, prin „utilizarea forței” se înțelege recurgerea de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor la mijloace fizice în scopul exercitării funcțiilor sale sau al asigurării autoapărării, care include utilizarea mâinilor și a corpului, utilizarea oricăror instrumente, arme, inclusiv arme de foc, sau echipamente.

Portul și utilizarea armelor, muniției și echipamentelor sunt autorizate numai în timpul operațiunilor. Se interzice portul sau utilizarea armelor, muniției și echipamentelor în afara perioadelor de serviciu.

În conformitate cu articolul 82 alineatul (8), utilizarea forței și a armelor de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor se exercită în conformitate cu dreptul național al statului membru gazdă și în prezența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă.

Fără a aduce atingere autorizației statului membru gazdă și aplicabilității dreptului său național în cazul utilizării forței în timpul operațiunilor, utilizarea forței și a armelor de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor respectă principiile necesității, proporționalității și precauției (denumite în continuare „principiile de bază”), astfel cum sunt prezentate mai jos.

Planul operațional convenit între directorul executiv și statul membru gazdă trebuie să definească condițiile pentru portul și utilizarea armelor de foc în conformitate cu dreptul intern sau cu procedurile operaționale în timpul operațiunilor.

Principiul necesității

Utilizarea forței, prin contact fizic direct sau prin utilizarea de arme sau de echipamente, este excepțională și are loc numai în cazul în care acest lucru este strict necesar pentru îndeplinirea sarcinilor agenției sau pentru autoapărare. Forța se utilizează numai în ultimă instanță, după ce s-au depus toate eforturile rezonabile necesare pentru a soluționa o situație utilizând mijloace nonviolente, inclusiv prin intermediul convingerii, al negocierii sau al medierii. Utilizarea forței sau a măsurilor coercitive nu trebuie să fie niciodată arbitrară sau abuzivă.

Principiul proporționalității

Ori de câte ori utilizarea legală a forței sau a armelor de foc este inevitabilă, membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor acționează proporțional cu gravitatea situației și cu obiectivul legitim care trebuie atins. În cursul activităților operative, principiul proporționalității ghidează atât natura forței utilizate (de exemplu, necesitatea utilizării de arme), cât și amplitudinea forței aplicate. Membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor nu poate folosi mai multă forță decât este absolut necesar pentru a îndeplini obiectivul legitim de asigurare a respectării legii. În cazul în care se folosește o armă de foc, membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor se asigură că această utilizare cauzează cât mai puțină vătămare corporală sau reduce la minimum vătămarea corporală sau dauna, în cea mai mare măsură posibilă. Dacă măsurile conduc la un rezultat inacceptabil, membrii personalului trimiși ca membri ai echipelor pot renunța la măsură. Conform principiului proporționalității, agenția trebuie să furnizeze echipamente și instrumente de autoprotecție pentru membrii personalului său statutar trimiși ca membri ai echipelor, necesare pentru a permite aplicarea nivelului adecvat de forță.

Îndatorirea privind precauția

Activitățile operative desfășurate de membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor respectă pe deplin viața umană și demnitatea umană și urmăresc protejarea lor. Se iau toate măsurile necesare care pot reduce la minimum riscul de vătămare corporală și de daune în timpul operațiunilor. Această obligație include o obligație generală a membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor de a emite avertismente clare cu privire la intenția de a utiliza forța, cu excepția cazului în care un astfel de avertisment ar pune nejustificat în pericol membrii echipelor sau ar crea un risc de deces sau de vătămare gravă altor persoane sau ar fi în mod clar inadecvat sau ineficace în circumstanțele respective.

2. Norme specifice pentru instrumentele de forță utilizate cel mai frecvent (echipamentul membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor)

În conformitate cu principiile de bază, utilizarea forței este permisă numai în măsura în care aceasta este necesară pentru atingerea scopului imediat al asigurării respectării legii și numai după ce:

- încercările de a rezolva o confruntare potențial violentă prin intermediul convingerii, negocierii și medierii au fost epuizate și au eșuat,
- a fost dată o avertizare cu privire la intenția de utilizare a forței.

În cazul în care este necesar să se treacă la un nivel mai înalt de intervenție (de exemplu, utilizarea unei arme sau a unui tip diferit de armă), se emite, de asemenea, un avertisment clar cu privire la o astfel de trecere, cu excepția cazului în care un astfel de avertisment ar pune în pericol în mod nejustificat membrii unei echipe sau ar crea un risc de pierdere a vieții sau de vătămare gravă altor persoane sau ar fi în mod evident inadecvat sau ineficace în circumstanțele respective.

Arme de foc

Membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor nu utilizează arme de foc împotriva persoanelor cu excepția următoarelor circumstanțe și numai în cazul în care, pentru atingerea obiectivelor necesare, mijloacele mai puțin extreme sunt insuficiente:

- utilizarea armelor de foc de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor este o ultimă soluție, într-o situație de extremă urgență, în special în cazul în care există riscul ca persoanele prezente să fie puse în pericol,
- utilizarea armelor de foc de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor este necesară pentru a se apăra pe sine sau pe alte persoane împotriva unei amenințări iminente de pierdere a vieții sau de vătămare corporală gravă,
- utilizarea armelor de foc de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor este pentru a preveni o amenințare iminentă de pierdere a vieții sau de vătămare corporală gravă,
- utilizarea armelor de foc de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor este pentru a respinge un atac real sau pentru a preveni un atac periculos iminent asupra unor instituții, servicii sau instalații vitale.

Înainte de utilizarea armelor de foc, membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor trebuie să dea un avertisment clar cu privire la intenția de a utiliza astfel de arme. Avertismentele pot fi date oral sau prin tragerea unor focuri de avertizare.

Arme neletale

Bastoane

Bastoanele autorizate pot fi utilizate ca mijloc de apărare sau ca arme, după caz, în conformitate cu principiile de bază, după cum urmează:

- atunci când o utilizare mai redusă a forței este considerată în mod clar inadecvată scopului,
- pentru a evita un atac real sau iminent asupra unor bunuri.

Înainte de utilizarea bastoanelor, membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor trebuie să dea un avertisment clar cu privire la intenția de a utiliza bastoane. La utilizarea bastoanelor, membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor trebuie să urmărească întotdeauna să reducă la minimum riscul de vătămare suferită și să evite contactul cu capul.

Agenți iritanți lacrimogeni (de exemplu, spray cu piper)

Agenții iritanți lacrimogeni autorizați pot fi utilizați ca mijloc de apărare sau ca arme, după caz, în conformitate cu principiile de bază, după cum urmează:

- atunci când o utilizare mai redusă a forței este considerată în mod clar inadecvată scopului,
- pentru a evita un atac real sau iminent.

*Alte echipamente***Cătușe**

Cătușele se aplică numai persoanelor considerate ca reprezentând un pericol pentru ele însele sau pentru alte persoane, pentru a garanta luarea în custodie publică sau transportul lor în condiții de siguranță și pentru a garanta siguranța membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor și a altor membri ai echipei. Cătușele se utilizează doar pe o durată cât mai scurtă și numai atunci când este strict necesar.

3. Norme practice privind utilizarea forței, a armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor în timpul operațiunilor*Norme practice generale privind utilizarea forței, a armelor și a altor echipamente în timpul operațiunilor*

În conformitate cu articolul 82 alineatul (8), membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor își exercită competențele executive, inclusiv utilizarea forței, sub comanda și controlul statului membru gazdă și utilizează forța, inclusiv arme, muniție și echipamente, în prezența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă numai după primirea autorizației din partea autorităților competente ale statului membru gazdă. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot autoriza, cu aprobarea agenției, ca membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor să utilizeze forța în absența agenților din statul membru gazdă.

Statul membru gazdă poate interzice portul anumitor arme de serviciu, muniții și echipamente, în conformitate cu articolul 82 alineatul (8) paragraful al doilea.

Fără a se aduce atingere autorizației statului membru gazdă și aplicabilității dreptului său național în cazul utilizării forței în timpul operațiunilor, utilizarea forței și armelor de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor:

- (a) respectă principiile de bază și normele specifice menționate în partea 2;
- (b) respectă drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate în temeiul dreptului internațional și al dreptului Uniunii, inclusiv, în special, în temeiul Cartei, al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, al Principiilor de bază ale Organizației Națiunilor Unite privind recurgerea la forță și la utilizarea armelor de foc de către agenții însărcinați cu asigurarea respectării legii și al Codului de conduită al Organizației Națiunilor Unite pentru reprezentanții autorităților de aplicare a legii;
- (c) respectă Codul de conduită al agenției.

4. Mecanismul de control

Agenția asigură următoarele garanții în legătură cu utilizarea forței, armelor, munițiilor și echipamentelor și prezintă o dare de seamă în raportul său anual.

Formarea

Formarea furnizată în conformitate cu articolul 62 alineatul (2) acoperă aspectele teoretice și practice legate de prevenirea și utilizarea forței. Formarea teoretică include formarea psihologică, inclusiv formarea în ceea ce privește rezistența și lucrul în situații de înaltă presiune, precum și tehnicile pentru evitarea utilizării forței, cum ar fi negocierea și medierea. Formarea teoretică este urmată de o formare teoretică și practică obligatorie și adecvată cu privire la utilizarea forței, a armelor, a muniției și a echipamentelor și cu privire la garanțiile aplicabile în materie de protecție a drepturilor fundamentale. Pentru a asigura o înțelegere și o abordare practică comună, formarea practică se încheie cu o simulare relevantă pentru activitățile care urmează să fie desfășurate în timpul trimerii și include o simulare practică care implică operaționalizarea garanțiilor în materie de protecție a drepturilor fundamentale.

Agenția oferă membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor o formare continuă anuală privind utilizarea forței. Această formare se desfășoară în conformitate cu formarea prevăzută la articolul 62 alineatul (2). Pentru a permite membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor să transporte arme de serviciu și să folosească forța, este necesar ca acesta să își fi încheiat cu succes formarea anuală continuă. Formarea anuală continuă acoperă aspecte teoretice și practice, astfel cum este descris la primul paragraf. Formarea anuală continuă durează cel puțin 24 de ore în total, formarea teoretică fiind de cel puțin opt ore, iar formarea practică fiind de cel puțin 16 ore. Formarea practică este împărțită în cel puțin opt ore de pregătire fizică, folosind tehnici de constrângere fizică, și cel puțin opt ore pentru utilizarea armelor de foc.

Utilizarea narcoticelor, a medicamentelor și consumul de alcool

Membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor nu pot consuma alcool și nu pot fi sub influența alcoolului în timpul îndeplinirii sarcinilor lor.

Membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor nu trebuie să dețină sau să utilizeze narcotice sau medicamente, cu excepția cazului în care acestea sunt prescrise medical. Membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor care necesită medicamente în scopuri medicale informează imediat superiorul ierarhic direct cu privire la această necesitate. Participarea acestora la activitățile operative poate fi revizuită având în vedere efectele potențiale și efectele secundare asociate utilizării substanței respective.

Agenția instituie un mecanism de control care să asigure că membrii personalului său statutar trimiși ca membri ai echipelor își îndeplinesc funcțiile fără a fi sub influența narcoticelor, medicamentelor sau alcoolului. Acest mecanism se bazează pe testarea medicală periodică a membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor pentru a depista orice posibil consum de narcotice, de medicamente sau de alcool. Orice rezultat pozitiv obținut în urma testării se comunică de îndată directorului executiv.

Raportarea

Orice incident care implică utilizarea forței se raportează imediat prin intermediul lanțului de comandă la structura de coordonare relevantă pentru fiecare operațiune și ofițerului pentru drepturile fundamentale și directorului executiv. Raportul furnizează detalii complete cu privire la circumstanțele care au condus la o astfel de utilizare.

Obligația de a coopera și de a informa

Membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor și alți participanți la operațiuni cooperează la colectarea faptelor referitoare la orice incident care a fost semnalat în cursul unei activități operative.

Mecanismul de supraveghere

Agenția instituie un mecanism de supraveghere în conformitate cu articolul 55 alineatul (5) litera (a).

Mecanismul de tratare a plângerilor

Orice persoană poate raporta încălcări suspectate ale normelor privind utilizarea forței aplicabile în temeiul prezentei anexe de către membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor prin intermediul mecanismului de tratare a plângerilor prevăzut la articolul 111.

Sanțiuni

Fără a se aduce atingere articolului 85, în cazul în care agenția stabilește că un membru al personalului său statutar trimis ca membru al echipelor a desfășurat activități care încalcă normele aplicabile în temeiul prezentului regulament, inclusiv drepturile fundamentale protejate în temeiul Cartei, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dreptul internațional, directorul executiv ia măsurile adecvate care pot include retragerea imediată a respectivului membru al personalului statutar din activitatea operativă și orice măsură disciplinară în conformitate cu Statutul funcționarilor, inclusiv îndepărtarea membrului personalului statutar din agenție.

Rolul ofițerului pentru drepturile fundamentale

Ofițerul pentru drepturile fundamentale verifică și oferă feedback cu privire la conținutul formării inițiale și al cursurilor de perfecționare, în special în ceea ce privește aspectele legate de drepturile fundamentale și de protejarea drepturilor fundamentale în situațiile în care este necesară utilizarea forței, și se asigură că sunt incluse tehnici de prevenire relevante.

Ofițerul pentru drepturile fundamentale raportează cu privire la respectarea drepturilor fundamentale în practicile de asigurare a respectării legii în statul membru gazdă sau în țara terță gazdă. Raportul respectiv este prezentat directorului executiv și va fi luat în considerare la conceperea planului operațional.

Ofițerul pentru drepturile fundamentale se asigură că incidentele legate de utilizarea forței și de utilizarea de arme, de muniții și de echipamente sunt investigate în mod riguros și se raportează fără întârziere directorului executiv. Rezultatele investigațiilor respective se transmit forumului consultativ.

Toate activitățile legate de utilizarea forței, a armelor, a munițiilor și a echipamentelor sunt monitorizate periodic de către ofițerul pentru drepturile fundamentale, iar toate incidentele sunt prezentate în rapoartele întocmite de ofițerul pentru drepturile fundamentale, precum și în raportul anual al agenției.

5. Furnizarea de arme de serviciu

Autorizarea armelor

Pentru a determina exact armele de serviciu, muniția și alte echipamente care să fie utilizate de membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor, agenția stabilește o listă exhaustivă de obiecte care trebuie incluse în seturile de echipamente personale.

Seturile de echipamente personale sunt utilizate de către toți membrii personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor. Agenția poate, de asemenea, să completeze seturile de echipamente personale cu arme, muniții sau alte echipamente suplimentare specifice pentru a îndeplini sarcini specifice în cadrul unuia sau a două tipuri de echipe.

Agenția se asigură că toate armele, inclusiv armele de foc, muniția și echipamentele asigurate membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor respectă toate normele tehnice necesare.

Armele, muniția și echipamentele care sunt autorizate în vederea utilizării sunt enumerate în planul operațional, în conformitate cu cerințele privind armele admisibile și interzise ale statului membru gazdă.

Instrucțiuni pentru perioada de serviciu

Portul armelor, muniției și echipamentelor este autorizat în timpul operațiunilor, iar utilizarea lor este permisă doar ca măsură de ultimă instanță. Nu sunt permise portul sau utilizarea armelor, muniției și echipamentelor în afara perioadelor de serviciu. Agenția stabilește norme și măsuri specifice pentru a facilita depozitarea în spații securizate a armelor, a muniției și a altor echipamente ale membrilor personalului statutar trimiși ca membri ai echipelor în afara perioadelor de serviciu, astfel cum se menționează la articolul 55 alineatul (5) litera (c).

ANEXA VI

Tabel de corespondență

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 1 prima teză	—	Articolul 1 primul paragraf
Articolul 1 a doua teză	—	Articolul 1 al doilea paragraf
Articolul 2 punctul 1.	—	Articolul 2 punctul 1.
—	—	Articolul 2 punctele 2, 4, 5, 6, 9, 15, 16, 17, 18, 29, și 30
Articolul 2 punctul 2.	—	Articolul 2 punctul 3.
—	Articolul 3 literele (b), (c), (d), (f) și (g)	Articolul 2 punctele 7, 8, 10 11, și 13
Articolul 2 punctul 16	Articolul 3 litera (e)	Articolul 2 punctul 12
—	Articolul 3 litera (i)	Articolul 2 punctul 14
Articolul 2 punctul 9.	—	Articolul 2 punctul 19
Articolul 2 punctele 5-7	—	Articolul 2 punctele 20-22
Articolul 2 punctele 10-15	—	Articolul 2 punctele 23-28
Articolul 4 literele (a)-(d)	—	Articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 4 litera (e)	—	Articolul 3 alineatul (1) literele (e) și (f)
Articolul 4 literele (f)-(k)	—	Articolul 3 alineatul (1) literele (g)-(l)
—	—	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (1)	—	Articolul 4
Articolul 6	—	Articolul 5

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 7	—	Articolul 6
Articolul 5 alineatul (1)	—	Articolul 7 alineatul (1)
—	—	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 5 alineatele (2) și (3)	—	Articolul 7 alineatele (3) și (4)
Articolul 8 alineatul (2)	—	Articolul 7 alineatul (5)
—	—	Articolul 8 alineatele (1)-(4)
Articolul 3 alineatul (2)	—	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (3)	—	Articolul 8 alineatul (6)
—	—	Articolul 8 alineatele (7) și (8)
—	—	Articolul 9
Articolul 8 alineatul (1) litera (a)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (a)
—	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (b)
Articolul 8 alineatul (1) litera (b)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (c)
Articolul 8 alineatul (1) litera (c)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (d)
—	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (e)
Articolul 8 alineatul (1) litera (s)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (f)
Articolul 8 alineatul (1) litera (d)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (g)
Articolul 8 alineatul (1) litera (e)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (h)
Articolul 8 alineatul (1) litera (f)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (i)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 8 alineatul (1) litera (g)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (j)
Articolul 8 alineatul (1) litera (h)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (k)
—	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (l)
Articolul 8 alineatul (1) litera (i)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (m)
Articolul 8 alineatul (1) litera (l)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (n)
Articolul 8 alineatul (1) litera (n)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (o)
Articolul 8 alineatul (1) litera (o)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (p)
Articolul 8 alineatul (1) litera (m)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (q)
—	—	Articolul 10 alineatul (1) literele (r) și (s)
Articolul 8 alineatul (1) litera (t)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (t)
—	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (u)
Articolul 8 alineatul (1) litera (u)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (v)
Articolul 8 alineatul (1) litera (p)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (w)
Articolul 8 alineatul (1) litera (q)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (x)
—	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (y)
Articolul 8 alineatul (1) litera (j)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (z)
—	Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 10 alineatul (1) litera (aa)
Articolul 8 alineatul (1) litera (r)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (ab)
Articolul 8 alineatul (1) litera (s)	—	Articolul 10 alineatul (1) litera (ac)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	—	Articolul 10 alineatul (1) literele (ad)-(ag)
Articolul 8 alineatul (3)	—	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 9	—	Articolul 11
Articolul 10	—	Articolul 12 alineatul (1)
—	—	Articolul 12 alineatele (2) și (3)
Articolul 23	—	Articolul 13 alineatul (1) prima teză
—	—	Articolul 13 alineatul (1) a doua teză
—	—	Articolul 13 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1)
—	Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (1)	—	Articolul 15 alineatele (1) și (2)
—	—	Articolul 15 alineatul (3)
—	—	Articolul 16
—	—	Articolul 17
—	Articolul 1	Articolul 18
—	Articolul 2 alineatele (1) și (2)	Articolul 19 alineatul (1)
—	Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2)
—	Articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b)
—	Articolul 4 alineatul (1) litera (d)	Articolul 20 alineatul (1) litera (c)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	—	Articolul 20 alineatul (1) literele (d), (e) și (f)
—	Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 20 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 5 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 21 alineatele (1) și (2) și alineatul (3) literele (a)-(h)
—	—	Articolul 21 alineatul (3) literele (i) și (j)
—	Articolul 17 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 21 alineatele (4), (5) și (6)
—	Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (7)
—	Articolul 21	Articolul 22
—	Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
—	—	Articolul 23 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 8 alineatele (1) și (2)	Articolul 24 alineatul (1)
—	—	Articolul 24 alineatul (2)
—	—	Articolul 24 alineatul (3)
—	Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 25 alineatul (1)
—	Articolul 9 alineatul (2) literele (a)-(e)	Articolul 25 alineatul (2) literele (a)-(e)
—	—	Articolul 25 alineatul (2) litera (f)
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (f)	Articolul 25 alineatul (2) litera (g)
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (g)	Articolul 25 alineatul (2) litera (h)
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (h)	Articolul 25 alineatul (2) litera (i)
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (i)	Articolul 25 alineatul (2) litera (j)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (j)	Articolul 25 alineatul (2) litera (k)
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (k)	Articolul 25 alineatul (2) litera (l)
—	Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 25 alineatul (3)
—	Articolul 9 alineatul (5) litera (a) a doua teză	Articolul 25 alineatul (4)
—	Articolul 9 alineatul (10)	Articolul 25 alineatul (5)
—	Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)
—	Articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b)	Articolul 26 alineatul (2) literele (a) și (b)
—	Articolul 10 alineatul (2) litera (d)	Articolul 26 alineatul (2) litera (c)
—	Articolul 10 alineatul (2) litera (e)	Articolul 26 alineatul (2) litera (d)
—	—	Articolul 26 alineatul (2) litera (e)
—	Articolul 10 alineatul (2) litera (f)	Articolul 26 alineatul (2) litera (f)
—	Articolul 10 alineatul (3) litera (a)	Articolul 26 alineatul (3) litera (a)
—	—	Articolul 26 alineatul (3) litera (b)
—	Articolul 10 alineatul (3) litera (c)	Articolul 26 alineatul (3) litera (c)
—	Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (4)
—	Articolul 10 alineatul (6)	Articolul 26 alineatul (5)
—	Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 26 alineatul (6)
—	—	Articolul 27
—	Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	Articolul 12 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)	Articolul 28 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)
—	—	Articolul 28 alineatul (2) litera (d)
—	Articolul 12 alineatul (2) litera (d)	Articolul 28 alineatul (2) litera (e)
—	Articolul 12 alineatul (2) litera (e)	Articolul 28 alineatul (2) litera (f)
—	—	Articolul 28 alineatul (2) literele (g), (h) și (i)
—	Articolul 12 alineatele (4) și (5)	Articolul 28 alineatele (3) și (4)
Articolul 11	—	Articolul 29 alineatele (1), (2), (3) și (5)-(8)
—	—	Articolul 29 alineatul (4)
—	Articolul 14	Articolul 30
Articolul 12	—	Articolul 31 alineatele (1), (2) și (4)-(7) și alineatul (3) literele (a)-(e) și (g)-(j)
—	—	Articolul 31 alineatul (3) literele (f) și (k)
Articolul 13	—	Articolul 32 alineatele (1)-(8), (10) și (11)
—	—	Articolul 32 alineatul (9)
—	—	Articolul 33
—	Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
—	—	Articolul 34 alineatul (2)
—	—	Articolul 34 alineatul (3)
—	Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (4)
—	Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (5)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	Articolul 16 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 35 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și alineatele (2) și (3)
—	—	Articolul 35 alineatul (1) litera (d)
—	Articolul 16 alineatul (5)	Articolul 35 alineatul (4)
Articolul 14	—	Articolul 36 alineatele (1), (3) și (4) și alineatul (2) literele (a)-(e)
—	Articolul 16 alineatul (4) litera (a)	Articolul 36 alineatul (2) litera (f)
Articolul 15 alineatele (1), (2) și (3)	—	Articolul 37 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 15 alineatul (5)	—	Articolul 37 alineatul (4)
Articolul 16	—	Articolul 38 alineatele (1), (2) și (4) și alineatul (3) literele (a)-(k) și literele (m)-(o)
—	—	Articolul 38 alineatul (3) litera (l) și alineatul (5)
Articolul 17	—	Articolul 39 alineatele (1), (2), (3), (5), (7)-(10) și (13)-(15)
—	—	Articolul 39 alineatele (4), (6), (11) și (12)
Articolul 18	—	Articolul 40 alineatele (1), (2), (3) și (5) și alineatul (4) literele (a), (b) și (c)
—	—	Articolul 40 alineatul (4) litera (d)
Articolul 15 alineatul (4)	—	Articolul 41 alineatul (1)
—	—	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 19	—	Articolul 42
Articolul 21	—	Articolul 43 alineatele (1)-(5)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	—	Articolul 43 alineatul (6)
Articolul 22	—	Articolul 44
Articolul 24 alineatul (1) literele (a)-(e) și alineatul (2)	—	Articolul 45 alineatul (1)
—	—	Articolul 45 alineatul (2)
Articolul 25	—	Articolul 46 alineatele (1)-(4) și (7)
—	—	Articolul 46 alineatele (5) și (6)
Articolul 26	—	Articolul 47
Articolul 27 alineatul (1) litera (a)	—	Articolul 48 alineatul (1) litera (a) punctul (i)
Articolul 27 alineatul (1) litera (c)	—	Articolul 48 alineatul (1) litera (a) punctele (ii) și (iii)
—	—	Articolul 48 alineatul (1) litera (a) punctul (iv)
Articolul 27 alineatul (1) litera (b)	—	Articolul 48 alineatul (1) litera (b)
—	—	Articolul 48 alineatul (1) literele (c) și (d)
Articolul 27 alineatul (1) litera (d)	—	Articolul 48 alineatul (1) litera (e)
Articolul 27 alineatul (1) litera (e)	—	Articolul 48 alineatul (1) litera (f)
Articolul 27 alineatul (2)	—	Articolul 48 alineatul (2) literele (a)-(d)
—	—	Articolul 48 alineatul (2) litera (e)
Articolul 27 alineatul (3)	—	Articolul 48 alineatul (3)
—	—	Articolul 49
Articolul 28	—	Articolul 50

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 29	—	Articolul 51
—	—	Articolul 52 alineatul (1)
Articolul 32 alineatul (2)	—	Articolul 52 alineatul (2)
Articolul 33	—	Articolul 53
—	—	Articolul 54
—	—	Articolul 55
—	—	Articolul 56
—	—	Articolul 57
—	—	Articolul 58
—	—	Articolul 59
—	—	Articolul 60
—	—	Articolul 61
Articolul 36 alineatul (1)	—	Articolul 62 alineatul (1)
—	—	Articolul 62 alineatele (2) și (3)
Articolul 36 alineatul (2)	—	Articolul 62 alineatul (4)
Articolul 36 alineatele (4)-(8)	—	Articolul 62 alineatele (5)-(9)
—	—	Articolul 62 alineatul (10)
Articolul 38 alineatul (1)	—	Articolul 63 alineatul (1)
—	—	Articolul 63 alineatul (2)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 38 alineatele (2)-(5)	—	Articolul 63 alineatele (3)-(6)
Articolul 39 alineatele (1)-(12) și (14)-(16)	—	Articolul 64
—	—	Articolul 65 alineatele (1) și (2)
Articolul 20 alineatul (12) și articolul 39 alineatul (13)	—	Articolul 65 alineatul (3)
—	—	Articolul 65 alineatul (4)
Articolul 37	—	Articolul 66 alineatele (1)-(4)
—	—	Articolul 66 alineatul (5)
—	—	Articolul 67
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 18 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 68 alineatul (1) primul paragraf și al doilea paragraf literele (a)-(g)
—	—	Articolul 68 alineatul (1) literele (i) și (j)
—	—	Articolul 68 alineatul (1) al treilea paragraf literele (a)-(d)
—	Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 68 alineatul (1) al treilea paragraf litera (e)
Articolul 52 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 68 alineatul (2)
Articolul 52 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 68 alineatul (3)
Articolul 52 alineatul (3)	—	Articolul 68 alineatul (4)
Articolul 52 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (6)	Articolul 68 alineatul (5)
—	Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 68 alineatul (6)
Articolul 53	—	Articolul 69

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 51 alineatul (1)	—	Articolul 70 alineatul (1)
—	Articolul 19	Articolul 70 alineatele (2)-(6)
Articolul 51 alineatele (2) și (3)	—	Articolul 70 alineatele (7) și (8)
Articolul 54 alineatele (1) și (2)	—	Articolul 71 alineatele (1), (2) și (3)
—	—	Articolul 71 alineatul (4)
—	Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 72 alineatul (1)
—	—	Articolul 72 alineatul (2)
—	Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 72 alineatul (3)
Articolul 54 alineatul (2)	—	Articolul 73 alineatele (1) și (2)
Articolul 54 alineatul (4)	—	Articolul 73 alineatele (3) și (4)
Articolul 54 alineatul (8)	—	Articolul 73 alineatul (5)
Articolul 54 alineatul (9)	—	Articolul 73 alineatul (6)
Articolul 54 alineatul (11)	—	Articolul 73 alineatele (7) și (8)
Articolul 54 alineatul (3)	—	Articolul 74 alineatele (1), (2) și (3)
—	—	Articolul 74 alineatele (4), (5) și (6)
—	Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 75 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 20 alineatul (7)	Articolul 75 alineatul (3)
Articolul 54 alineatul (5)	—	Articolul 76 alineatul (1)
—	—	Articolul 76 alineatele (2), (3) și (4)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 55 alineatul (4)	—	Articolul 76 alineatul (5)
Articolul 55 alineatele (1), (2) și (3)	—	Articolul 77 alineatele (1), (2) și (3)
—	—	Articolul 77 alineatul (4)
Articolul 52 alineatul (5)	—	Articolul 78 alineatul (1)
Articolul 54 alineatul (7)	—	Articolul 78 alineatul (2)
—	—	Articolul 78 alineatul (3)
—	—	Articolul 79
Articolul 34	—	Articolul 80
Articolul 35	—	Articolul 81
Articolul 40	—	Articolul 82 alineatele (1), (3), (4) și (6)-(11)
—	—	Articolul 82 alineatele (2) și (5)
Articolul 41	—	Articolul 83
Articolul 42	—	Articolul 84
Articolul 43	—	Articolul 85
Articolul 45 alineatele (1) și (2)	—	Articolul 86 alineatele (1) și (2)
—	—	Articolul 86 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 46 alineatul (1)	—	Articolul 87 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e), (f) și (h)
—	—	Articolul 87 alineatul (1) literele (d) și (g)
Articolul 46 alineatele (3) și (4)	—	Articolul 87 alineatele (2) și (3)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	—	Articolul 88 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 47 alineatul (1) literele (b) și (c)	—	Articolul 88 alineatul (1) paragraful al doilea literele (a) și (c)
—	—	Articolul 88 alineatul (1) paragraful al doilea litera (b)
Articolul 47 alineatul (2)	—	Articolul 88 alineatul (2) literele (a) și (c)
—	—	Articolul 88 alineatul (2) litera (b)
—	Articolul 13	Articolul 89 alineatele (1) și (2)
—	—	Articolul 89 alineatul (3)
—	Articolul 20 alineatele (4) și (5)	Articolul 89 alineatele (4) și (5)
—	—	Articolul 89 alineatul (6)
—	—	Articolul 90
—	—	Articolul 91
Articolul 50	—	Articolul 92
Articolul 56	—	Articolul 93
Articolul 57	—	Articolul 94
Articolul 58	—	Articolul 95 alineatele (1), (4), (5) și (6)
—	—	Articolul 95 alineatele (2) și (3)
Articolul 59	—	Articolul 96
Articolul 60	—	Articolul 97
—	—	Articolul 98

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 61	—	Articolul 99
Articolul 62 alineatele (1) și (3)-(8)	—	Articolul 100 alineatele (1) și (3)-(8)
Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(g) și (i)-(z)	—	Articolul 100 alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b), (d), (f)-(z) și litera (ab)
—	—	Articolul 100 alineatul (2) primul paragraf literele (c), (e), (aa), (ac), (ad), (ae)
Articolul 62 alineatul (2) al doilea paragraf	—	Articolul 100 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 63	—	Articolul 101
Articolul 64	—	Articolul 102
Articolul 65	—	Articolul 103
Articolul 66	—	Articolul 104 alineatele (1)-(5) și (7)-(9)
—	—	Articolul 104 alineatul (6)
Articolul 67	—	Articolul 105
Articolul 68 alineatele (1) și (2) și alineatul (3) literele (a)-(j) și (l)-(r)	—	Articolul 106 alineatele (1), (2), (5) și (6) și alineatul (4) literele (a)-(l), (n), (o), (r), (s) și (t)
—	—	Articolul 106 alineatul (3)
—	—	Articolul 106 alineatul (4) literele (m), (p) și (q)
Articolul 69	—	Articolul 107 alineatele (1)-(7)
—	—	Articolul 107 alineatul (8)
Articolul 70	—	Articolul 108
Articolul 71	—	Articolul 109 alineatele (1), (4) și (7)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	—	Articolul 109 alineatele (2), (3), (5) și (6)
—	—	Articolul 110
Articolul 72	—	Articolul 111
—	—	Articolul 112
Articolul 73	—	Articolul 113
Articolul 74	—	Articolul 114
Articolul 75	—	Articolul 115 alineatele (1)-(14)
—	—	Articolul 115 alineatul (15)
Articolul 76	—	Articolul 116
Articolul 77	—	Articolul 117 alineatele (1), (2), (3) și (5)
—	—	Articolul 117 alineatul (4)
Articolul 78	—	Articolul 118
—	—	Articolul 119
Articolul 79	—	Articolul 120
Articolul 81 alineatul (1)	—	Articolul 121 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(e) și al doilea paragraf
—	—	Articolul 121 alineatul (1) primul paragraf literele (f) și (g)
—	—	Articolul 121 alineatele (2) și (3)
Articolul 81 alineatul (2)	—	Articolul 121 alineatul (4)

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 121 alineatul (5)
—	Articolul 22 alineatele (3) și (4)	Articolul 121 alineatul (6)
—	—	Articolul 122
Articolul 82	—	Articolul 123
Articolul 83	—	Articolul 124
Articolul 2 punctele 3 și 4	—	—
Articolul 8 alineatul (1) litera (k)	—	—
Articolul 8 alineatul (1) literele (t) și (u)	—	—
Articolul 20 alineatele (3)-(11)	—	—
Articolul 27 alineatul (1) litera (c)	—	—
Articolul 27 alineatul (4)	—	—
Articolul 30	—	—
Articolul 31	—	—
Articolul 32 alineatul (1)	—	—
Articolul 36 alineatul (3)	—	—
Articolul 44 alineatul (2)	—	—
Articolul 45 alineatele (3) și (4)	—	—
Articolul 46 alineatele (2), (3) și (4)	—	—
Articolul 47 alineatul (3)	—	—

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
Articolul 48	—	—
Articolul 49	—	—
Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (h)	—	—
—	Articolul 2 alineatul (4)	—
—	Articolul 3 litera (a)	—
—	Articolul 3 litera (h)	—
—	Articolul 4 alineatul (1) literele (c), (e) și (f)	—
—	Articolul 4 alineatul (4)	—
—	Articolul 6 alineatul (1) literele (b), (c), (d)	—
—	Articolul 6 alineatul (2)	—
—	Articolul 7 alineatele (3), (4) și (5)	—
—	Articolul 9 alineatul (2) litera (k)	—
—	Articolul 9 alineatul (5) litera (b)	—
—	Articolul 9 alineatul (6)	—
—	Articolul 9 alineatul (7)	—
—	Articolul 9 alineatul (8)	—
—	Articolul 9 alineatul (9)	—
—	Articolul 9 alineatul (10)	—
—	Articolul 10 alineatul (2) literele (c) și (f)	—

Regulamentul (UE) 2016/1624	Regulamentul (UE) nr. 1052/2013	Prezentul regulament
—	Articolul 10 alineatul (7)	—
—	Articolul 11	—
—	Articolul 12 alineatul (3)	—
—	Articolul 16 alineatul (4)	—
—	Articolul 20 alineatul (2)	—
—	Articolul 20 alineatul (6)	—
—	Articolul 20 alineatul (8)	—
—	Articolul 20 alineatul (9)	—
—	Articolul 23	—
—	Articolul 24	—

